

ఆంధ్ర సాహిత్య పత్రిక

18-24, జూలై '86

రూ. 2-50

లండన్
మ్యూజియం
లోని
భారతీయ
శిల్పాలు

అందరికీ
వన్నెలుపెట్టే
"గోత్ర"

ఫారెక్స్®
మొట్టమొదట ఎంపిక!

ఎందుకంటే క్రొత్త మెలుపర్చబడిన ఫారెక్స్®
మొదట మొదట ఘన ఆహారాలకు మారే పాపాయికి
సహాయకరంగా అత్యవశ్యక పదార్థాల సమృద్ధి.

ప్రాతిష్ఠ మరియు క్రొత్త పదార్థాల సరియైన కలయిక.

ఫారెక్స్, పాపాయి బలంగా మరియు ఆరోగ్యవంతంగా పెరిగేలా తోడ్పడటానికై
ప్రాతినతో సమృద్ధమైనది. పాపాయి యొక్క సున్నిత శిరీషానికి అనువుగా
సరియైన ఫారెక్స్ క్రొత్త పదార్థంతో ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడినది.

పాపాయి రక్తాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా వుండడానికి తగినంత ఐరన్.

నల్లన నెలవృద్ధికి పాపాయి యొక్క ఐరన్ నిల్వ తరిగిపోతుంది. పాపాయి
రక్తాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా వుండి రోగాలను ఎదుర్కోడానికి సహాయకరంగా
తగినంత ఐరన్ కలిపి ఫారెక్స్.

శాల్మియం-ఫాస్ఫరస్ అదర్శవంతమైన నిష్పత్తి.

దినమూ, పాపాయి పళ్ళు, ఎముకలు బలంగా మరియు ఆరోగ్యవంతంగా
తోడ్పడటానికి, ప్రత్యేకంగా రూపొందించబడిన ఫారెక్స్ లో శాల్మియం,
అదర్శవంతమైన 2:1 నిష్పత్తిలో కలవు.

పాపాయికి పెక్టో ప్రతి రెండు పోషక రత్న-యొక్క ఫారెక్స్
కం. కలపడానికి మరింత సులభం.

ఫారెక్స్®

పాలు చేర్చి
అవసరం లేదు.
కేవలం ఫారెక్స్
కలిపి వటండి.

నెస్టేమ్ బేబి సిరియల్ ప్రారంభించేందుకు ఆదర్శప్రాయమైనది పెరుగుదలకు ఆదర్శప్రాయమైనది

నెస్టేమ్, పాలు-పూర్తి పోషక
విలువలున్న ఆహారం.

మీ బాబు, నువ్వుడు 4 నెలలవాడయినాకీ, కావాలి
పాలతోపాటు మిన అహారం, పాపాయికీ తేలిగా
కీర్తమవుతు. ప్రత్యేక క్రెడెన్స్ తయారయిన.
నెస్టేమ్ బేబి సిరియల్ ని పెట్టడం ప్రారంభించండి.
ముందుగా మురిగించి పెట్టిన గోరువెచ్చటి పాంకో
కలపండి. ఇక, పూర్తి పోషక విలువలన్న
ఆహారం సిద్ధమవుతుంది.

ప్రాప్తాయ ఆరోగ్యంగా, చలాకీగా పెరిగేందుకు
తోడ్పడుతుంది.

నెస్టేమ్తో మీ వంటలు పాపాయి:

ఆహారంలో బోలెడన్ని రకాలు

మీ పాపాయి ఎదుగుతున్న కొద్దీ కొత్త రకాలు

రుచి చేసుకోండి.

ఉడికించిన కూరలు, కూరలు, పండ్ల మిశ్రం, బా

వన్నె-బిడిన నెస్టేమ్తో కలిపి పెట్టండి. బాబు,

కుటుంబంలోని వారు తినే ఆహారాన్ని, తినుకోవడ

నేర్చుకునేందుకు ఇది తోడ్పడుతుంది.

నెస్టేమ్.
రైస్

ఇనుము-విటమిన్లతో కూడినది
పాలలో కలపండి.

బిల్లి బిల్లి
బిల్లి బిల్లి
బిల్లి బిల్లి

ఉచితం

మీ బాబు, తన ఆహారంలో, కొత్త రుచులను
కోరుతాడు అందుకని-మీ ఉచిత నెస్టేమ్ వంటలు
పుస్తకం కోసం రాయండి.

నెస్టేమ్

పోస్ట్ బాక్స్ నెం. 6016, మ్యా థర్టీ-110008

సీరియల్స్

ఈ వారం 'సుధ' ముఖచిత్రం, చూడ ముచ్చటగా, ఆకర్షణీయంగా వుంది. సీరియల్స్ జీవితం చేజారిందా, కాల్ గర్ల్, సర్పయాగం, బలికొరిన ప్రేమ ఒక దానికి ఒకటి రోజు గుర్రాల్లా పోటీ పడుతు పరుగెడుతున్నాయి.

కిరీ కిష్టయ్య, లక్ష్మిదేవిపల్లి

★ ★ ★

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రికలో సీరియల్స్ బాగా ఆకట్టుకుంటున్నాయి. 'సర్పయాగం' లో యానాదుల ఆచారాలు, పద్ధతులు, అలవాట్లు చాలా విపులంగా తెలియచేస్తున్నందుకు సంతోషంగా ఉంది. "జీవితం చేజారిందా?", "బలికొరిన ప్రేమ" నా మనస్సును కదిలించాయి.

కె. నాగరాజుకుమారి, రామసముద్రం
న్యూఢిల్లీ లెఖ

"మార్పు సహజం" వ్యాసంలో శ్రీ జయదువాపి "అభినివేశకరణ వలన కలిగే ప్రయోజనాలు అనుభవించాలంటే ప్రాచీన సంస్కృతి సంప్రదాయాలు అవసరమే" అని పెర్మిస్టుల ప్రశంసనీయంగా ఉంది. కాని అదే వ్యాసంలో ఒక పార్శ్వం పొగడుతూ, మిగతా పార్శ్వంను దూషించారు. అది విజ్ఞత అనిపించుకొనదు.

ఛైద్రాబాద్ నోట్సుకోల్ శ్రీలక్ష్మిరంజనం గారిపై వ్యాసం చాల బాగుంది. వారి మృతి దేశానికి తీరని లోటు.

ఆర్.వి. రాఘవరావు, ఒంగోలు

★ ★ ★

'సుధ' ముఖచిత్రంతో వెలువడిన పత్రికలో జయదువాపి గారి "న్యూఢిల్లీ లెఖ" (మార్పు సహజం) చాలా బాగుంది. మతపరమయిన పార్శ్వం

చిత్రాలు

వాటి గుణగణాలు చక్కగా వివరించారు.

సింగం దత్తాత్రేయమూర్తి, ఒంగోలు

★ ★ ★

13-19 జూన్ పత్రికలో భా. జ. పా. గురించిన అద్భుత వాస్తవాలు అందించారు. దుబాషిగారు. హిందువులంతా ఒక జాతిగా ఎందుకుండగూడదన్న వారి ఆవేదనను ప్రతి హిందువు న్యాయ బద్ధంగా ఆలోచించాల్సిందే. భా. జ. పా. ని యూరప్ లోని క్రైస్తవ పార్టీలతో పోల్చిన తీరు బాగుంది. కాని భారతదేశంలో భిన్న మతాలకు చెందిన ప్రజలు అధిక శాతంలో (యూరప్ లో పోల్చితే) ఉండడం వలన మాత్రమే భా. జ. పా. ని మతతత్వ పార్శ్వంగా ఉదహరిస్తున్నారన్నది జగమరిగిన సత్యం.

హిందూ తత్వం విశ్వవ్యాప్తమైనదే కావచ్చుగాని, మన సంస్కృతిని మెచ్చునంతగా సంప్రదాయాలను మెచ్చలేము. ఎందుకంటే, మన మూఢ సంప్రదాయాలన్నింటినో భూస్థాపితం చేస్తే గాని ముఖ్యంగా నేటి స్త్రీ స్వతంత్ర జీవనం గడించ లేక పోతుంది, ఈవాటికి కూడా.

-సిద్ధి నేని వెంకటేశ్వరరావు,

సింగంజాగర్లమూర్తి □

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాళీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపన : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు : (1938-1972)

18-24 జూలై 1986

శ్రీ అక్షయ నామ సం. అష్టాదశ, ధృవశి
సంపుటము 78 : సంచిక 45

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

విడి ప్రతి వెల రు. 2-50

హాస్టల్లో 6 నెలల చందా రు. 71.50

హాస్టల్లో 12 నెలల చందా రు. 143.00

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము,

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :

హిందీనటి బవిత

(ఫోటో : పి. రవిచంద్ర)

కథలు :-

వివర్ధనం....	16
మిత్ర చతుష్టయం (పెద్ద కథ)....	27
ప్రేమ పూజారి....	49
దొరికితే దొంగలు....	61

సీరియల్ నవలలు:-

కరిగిన శిల	8
సర్పయాగం	20
జీవితం చేజారిందా?	42
కాల్ గర్ల్	56

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు-4, న్యూఢిల్లీ లెఖ-5, లండన్ మ్యూజియంలోని భారతీయ శిల్పాలు-14, శివరూ ఉద్వేగం...లైతే!...-19, వ్యక్తిగతం, వారప్తలం-26, సనిమా విశేషాలు-34, సంవలనకారుడు టి. సుబ్బరామిరెడ్డి-38, అభిమాన తారలపై అభిప్రాయం-40, సెక్స్ ఎయ్యకేషన్ అవసరమా? చర్చ-41, అందానికి వన్నెలు పెట్టి "గెల్లిన్ బీచ్"-46, ప్రశ్నాపత్రి-48, కావేమన' పద్యాలు-53, డాక్టర్ సలహాలు-60, ధర్మపథం-63, ఛైద్రాబాద్ నోట్సు-64..

పై వారమే
ప్రఖ్యాత రచయిత
డా. కొత్త రవీంద్రబాబు
సరికొత్త సీరియల్
సంకెల్లె వరికి ?

సూపర్ హీరోయిన్
విజయశాంతి

సమాధానాలు
ప్రారంభం!

బెల్గాం చల్లిన పట్టణాలలో ఒకటి. అక్కడ చిన్న చిన్న ఫింఫనుదారులు నివసిస్తూ ఉంటారు. వాళ్లు అచుట్టుపక్కల ప్రాంతాల నించే కాకుండా ఎంతో దూరంగా ఉన్న గోవా, నాగపూర్ల వంటి చోట్ల నుంచి కూడా వచ్చి అక్కడ స్థిరపడుతూ ఉంటారు. అటువంటి ఆల్ట్రా ఫాషి కంబంధించిన సమస్య అల్లర్లు చెలరేగుతాయని ఎవరూ ఊహించలేదు. బెల్గాంలో మరాఠీ మాట్లాడేవాళ్లు ఎక్కువగా ఉన్నా అది రెండు భాషలు మాట్లాడే ప్రాంతమనే చెప్పాలి. అక్కడ మాట్లాడే మరాఠీ భాష పూనేలో ఉన్నట్టు ఉండకపోవచ్చు. కానీ మరాఠీ దిన, వార, పక్ష, మాసపత్రాలు అధిక సంఖ్యలోనే అక్కడ అమ్ముడవుతాయి. తార్కికంగా చూస్తే అది మహారాష్ట్రకి చెందాలి అంటుంది. అయితే తర్కం అనేది రాజకీయ వాదులకి ఎక్కడా, ఎప్పుడూ అంత ముఖ్యమైన విషయంకాదు - ప్రధానంగా భారతదేశంలో. ఈ అసమానతని తొలగించాలని ఎవరో అనటం, దానికి బదులుగా అవతలి

అన్నాడు. నేను అమెరికా అంతటాకి చెందుతానని అన్నాడతను. అందులో తాను ఏ ఒక్క ప్రాంతానికో, లేదా రాష్ట్రానికో చెందిన వాడిని కాదన్న భావం కనిపించింది. భారతదేశంలో కూడా అటు వంటి వ్యక్తులు లేదా కుటుంబాలు మనకి ఎక్కువ సంఖ్యలోనే కనిపిస్తాయి. ఆ సంఖ్య మరింతగా పెరుగుతూ ఉన్నది. ప్రజలు వలసపోతూ ఉండటం, వారిశ్రామి కాల్చువద్ద కారణంగా అలా జరుగుతున్నది. పరిణామక్రమంలో భాగంగా సాధారణంగా అది జరుగుతూ ఉంటుంది. ఢిల్లీలో ఉన్న కొన్ని సంవత్సరాల కాలినలని, వాస్తవంగా అవి అంత సంవత్సరాలైన వారివి కావు, చూస్తే వివిధ రాష్ట్రాలకి చెందిన అన్ని రకాలైన పేర్లు కనిపిస్తాయి. వాళ్లందరూ ఉద్యోగం కోసమో, మరో దానికోసమో వచ్చి ఢిల్లీని తమ స్థిరనివాసంగా చేసుకున్నట్టుపంటివారే. మిరవరిని వాళ్లని అడిగితే మదరాసువాళ్లమనో, బొంబాయి వాళ్లమనో అంటారు. చివరికి బెల్గాం నించి వచ్చామని కూడా చెబుతారు. వాళ్లంతా తమ ప్రాంతానికి, లేదా రాష్ట్రాలకి వెళ్లి కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచిపోయి ఉండవచ్చు. ఇక ముందు కూడా వారికి అక్కడికి వెళ్లే అవసరం లేకపోవచ్చు. నిత్య వ్యవహారంలో వారిని ఢిల్లీ వారు గానే పరిగణించటం

అలాంటప్పుడు జి. ఆర్. డి. వంటి వ్యక్తి తాను మహారాష్ట్రదీనినీ, గుజరాతీనీ అని ఎందుకు చెప్పకూడదో నాకు అర్థంకాదు. ఎందుకంటే తాతలు గుజరాతీలోని ఒక చిన్న ఆర్మినీ నవీసారి నించి వచ్చినవారే. దీపారీలో వారి అతి పెద్ద సంస్థ తాతా స్టీల్ ఉంది. జి. ఆర్. డి. అక్కడే ఎక్కువ కాలం గడుపుతూ ఉండి ఉండాలి. అందువల్ల తాతలు దీపారీలని కూడా చెప్పవచ్చు. జి. ఆర్. డి. ప్రాన్సీలో పుట్టారు కాబట్టి అయిన ఫ్రెంచ్ వారు కూడా. అయిన గుజరాతీ కంటే ముందుగా ఫ్రెంచి భాషే నేర్చుకున్నారు. మరి బిర్లాలు మోదీమిడి? వారికి ప్రతిచోటా నివాసాలు ఉన్నాయి. ఢిల్లీ, బొంబాయి, ఛైఫర్, కలకత్తాలో, వాళ్లంతా విలాసికి చెందినవాళ్లు కాబట్టి అక్కడా వారికి ఇళ్లు ఉన్నాయి. వాళ్ల కంపెనీలు రిజిస్టరు చేయబడిన ప్రతి చోటా వారు వస్తులు కడుతున్నారు. అలా దాదాపు దేశం అంతటా ఉన్నాయి. విదేశాలలో కూడా వారి సంస్థలు పన్నులు కడుతూ ఉండి ఉండవచ్చు. జనం ఎక్కువగా ఒక చోటి నించి ఇంకొక చోటికి తిరగని కాలంలో, లేదా అలా తిరిగినా మరల తమ స్వస్థలానికి చేరుకున్నప్పుడు భాష అనేది భారతీయుడికి ఒక ప్రధానమైన విషయంగా ఉండేది. కానీ జనం ఒక చోటి నుంచి మరో చోటికి

మృగ్నిలేలే

N. జయరామ్

చైపువారిలో ఎవరో ఒకరు గట్టిగా ఉపన్యాసాలు ఇవ్వటం, లేదా కన్నడ భాషని విధిగా ఉంచాలని అర్థంలేని న్యాయాలని పల్లించటంతో అగ్నిలో అజ్ఞం పోసినట్టు అవుతుంది. నేనొకసారి రైలులో ప్రాంతీకర్త నుంచి బాన వెళ్తున్నాను. దానిని ఎయిర్ పోర్ట్ ఎక్స్ ప్రెస్ అంటారు. అది సూపర్ ఫాస్ట్ రైలు. మనమొక పెండు భోజనం ముగించే సమయంలో అది తన గమ్యస్థానం చేరుతుంది. అంత వేగంగా ప్రయాణించే రైలు అది. ఆ రైలులో నాతోపాటు అమెరికన్ పర్యాటకుడు ఒకతను ప్రయాణం చేస్తున్నాడు. భారతీయులందరిలాగే నేను కూడా అతనిని 'అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో మీరు ఏ ప్రాంతానికి' చెందినవారో'ని అడిగాను. అతను చిరునవ్వు నవ్వి 'అది చెప్పటం కష్టం' అన్నాడు. ఇంకా ఇలా అన్నాడు: తాను బఫెలో అనే చోట పుట్టిననీ, ఏద్యార్థి దశ అంతా దాదాపు కాలిఫోర్నియాలో గడిచిందనీ, అక్కడే డిగ్రీ తీసుకున్నానని అన్నాడు. ఉద్యోగం కోసం న్యూయార్క్ వెళ్లాడటం. అతను ప్రస్తుతం అట్లాంటాలో కోకోలాలో పనిచేస్తున్నట్టు చెప్పాడు. కానీ ప్రాన్సిస్కోలో తనకి ఇల్లు ఉందనీ, కానీ తిరిగి న్యూయార్క్ వెళ్లిపోదామనుకుంటున్నానని

విద్యుత్తునరకక్షులకి తోడ్పడుతున్న భాషాసమస్య

జరుగుతుంది. బొంబాయిలో, మిగతా నగరాలలో కూడా కొన్ని తరాలుగా అక్కడే ఉంటున్న కుటుంబాల వారికి కొందరికి స్థానిక భాష మాట్లాడటం తెలియదు. జి. ఆర్. డి. తాతా తమని తాము ఎలా చెప్పుకుంటారో నాకు తెలియదు కానీ అయినని మహారాష్ట్రదని అన్నవారు నాకింతవరకూ కనిపించలేదు. అయిన కుటుంబం బొంబాయిలో ఒక శతాబ్దంగా ఉంటున్నది. తాతలు లేని బొంబాయి? అందువల్ల జి. ఆర్. డి. తాతా మరాఠీ కాకపోయినా మహారాష్ట్రదే. అలాగే బిర్లాలు కలకత్తాకి చెందినవారు. అక్కడ వారికి నివాసాలు ఉన్నప్పటికీ వాళ్లు బెంగాలీలు కారు. రాజ్ కపూర్ సంగతి ఏమిటి? అయిన మహారాష్ట్రదా లేక పతానా? ధిరూభాయ్ అంబానీ విషయం ఏమిటి? అయిన మహారాష్ట్రలో ఉంటున్న గుజరాతీనా లేక గుజరాతీ నుంచి వచ్చిన మహారాష్ట్రదా? నా ఉద్దేశ్యంలో కార్నాడ్ లాగే బెల్గాంకూడా మహారాష్ట్రకి చెందాలి. ఎందుకంటే బెల్గాంలో మరాఠీ మాట్లాడే వారి సంఖ్య ఎక్కువ కాబట్టి. ఏదో కారణంగా రేపు మరాఠీ మాట్లాడే వారి సంఖ్య తగ్గవచ్చు. అప్పుడు ఏమవుతుంది? ఇక మీదట బొంబాయి మరాఠీ మాట్లాడే నగరంగా ఉండదని జనాభాలో అధిక సంఖ్యకులని బట్టి చూస్తే పరిస్థితి అలా ఉన్నదని ఏన్నాను. అందుచేత అది మహారాష్ట్రకి చెందనిది అవుతుందా? నా ప్రాంతీకర్త మిత్రుడు తాను న్యూయార్క్ కి, కాలిఫోర్నియాకి చెందిన వాడినని అన్నాడు.

విస్తృతంగా ప్రయాణం చేస్తున్న, వలస పోతున్న ఈ రోజులలో అది అలా ఉండటానికి అవకాశంలేదు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల వంటి దేశాలలో పరిస్థితి వేరు. అక్కడ ఉన్న వివిధ జాతుల వారికి వారి వారి భాషలు వేరుగా ఉన్నప్పటికీ దేశం అంతటా ఒకే భాష మాట్లాడుతారు. భాషాపరమైన భావాలకి బెల్గు తగలకుండా ఒక అమెరికన్ డిక్టాన్, న్యూయార్క్ కి చెందిన వాడిగా కూడా ఉండవచ్చు. దీపారీలో తాతలు దాదాపు శతాబ్దంలో మూడు వంతుల కాలానికి పైగా నివసిస్తున్నప్పటికీ వారు ఇంకా విదేశీయులుగానే పరిగణింపబడుతున్నారు. అంతే కాకుండా ఆ రాష్ట్రానికి వారు జగన్నాథ్ మిక్రాలూ, బిందేశ్వరి దూజేలూ కలిసి చేసిన సేవకన్నా ఎంతో ఎక్కువ చేసారు. గోవాలో మనకి ప్రతాపసింగ్ రాణి వంటి వారు ఉన్నారు. అయిన పూర్వీకులు ఆ రాష్ట్రానికి చెందినవారు కారు, బయటవారే. ఆ కారణంగానే కొంకణిని ఆ రాష్ట్రంలో అధికార భాషని చెయ్యటానికి అయిన వ్యతిరేకిస్తున్నారు. అలాంటివారితో ఏం చెయ్యాలి? అది కష్టంగా ఉండే ప్రశ్న కానీ దానిని మనం నేడో రేదో ఎదుర్కోవాల్సి ఉంటుంది. ఎందుకంటే భాష అన్నది భారతీయులని సత్తెళ్ళవరచటం కాకుండా విదదీయటం మొదలు పెట్టింది. అది జరగ కూడనది. బెల్గాంలో భాషాపరమైన అల్లర్లు చెలరేగితే అలాంటివి బొంబాయిలోనో, కలకత్తాలోనో లేదా జంపెర్ పూర్ లోనో తలవత్తవచ్చు. ఇప్పటికే మన దేశంలో కావలసినన్ని విచ్చిన్నకర శక్తులు పనిచేస్తున్నాయి. వాటికి తోడుగా భాష కూడా హెంసలో, విచ్చిత్తిలో తన పంతు పాత నిర్వహిస్తున్నది.

విన్నారా!

అభిమానులందరికీ
ఆనందం కలిగించే
ఆంధ్రుల అభిమాన సంస్థ

ఆంధ్రపత్రిక

నుంచి అతి త్వరలో
వెలువడుతోంది!
ఆకర్షణీయమయిన
కొత్త సినిమా వారపత్రిక!!

సీరియల్

రొవీన్సల

సువర్ణకర్పూర

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ రోజు ఆదివారం.

వనంతా అయ్యాక ఓ నవల తీసుకుని దాబామిడి కెళ్ళింది సరయు. అప్రయత్నంగా అమె కళ్ళు "వంశధార" కేసి తెరిగాయి.

ఆ భవంతి ఎప్పటికన్నా సందడిగా వుంది. అవరణంతా స్తంభాలు పాతి పెద్ద పెద్ద వందిళ్ళు వేస్తున్నారు. పై అంతస్తు మొత్తం షామియానాలు వెలికాయి. వీధి మొదట్నుంచి లైట్స్ అరెంజ్ చేస్తున్నారు.

ఆ అర్యాటం, హడావిడి చూస్తుంటే ఆ ఇంట్లో ఏదో శుభ కార్యం అత్యంత వైభవంగా జరగబోతోందని చెప్పుకుందానే తెలిసిపోతుంది.

"క్యామల పెళ్ళి కాబోలు! ఆ మధ్య కల్పన అంది క్యామల ఓ దాక్టర్ని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోబోతోందని, అతగాడూ ఓ లక్షాధికారి ఏకైక పుత్రతర్తం ఆసన!

నిజంగాలక్ష్మి లక్ష్మినే వరిస్తుంది" చిన్నగా నవ్వుకుంది సరయు. మరిక్కొప్పు ఆ వైభవాన్ని చూసి పుస్తకం తెరవకుండానే కిందికి దిగి వచ్చేసింది.

ఆ రాతంతా "వంశధార" దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయింది. సరయు నిద్ర లేచేసరికి అది మరింత మున్నెలై కళ్యాణ వైభవాన్ని ఎలుగెత్తి చాటుతోంది. చుట్టూ పక్కలతోనూ, పోలీసు బలగంతోనూ, కళ్యాణమండపం కట్టేవారితోనూ "వంశధార" అవరణంతా కిటకిటలాడిపోతోంది.

"బహుశా రాత్రికే లగ్నం అయింటుంది" అనుకుంది సరయు. కూతురు భోజనం చేసి అఫీసు కెళ్ళగానే తనూ భోజనంచేసి ఇల్లు సర్దుకుని నడుంవారింది కాతమ్మ.

ఇప్పు డామ పెద్దగా పన్ను చెయ్యకపోయినా తరచు గుండె దడ, అయాసం వస్తున్నాయి.

సరయుకి పెళ్ళి చెయ్యాలనే ఆరాటం ఎక్కువయింది. "తనుపోతే సరయు గతేవేటి?" అనుకుంటేనే అమె మనసు విలవిల్లాడిపోతోంది.

"దాక్కర్నీ ఆలోచించద్దంటారు. కానీ ఎలా? తన జీవితమే ఓ ఆలోచనల

పుట్ట. ఈ ఆలోచనల్లోనే ఏదో ఒకనాడు తన వూపిరి స్తంభించి పోతుంది. అది ఎప్పుడైనా జరగచ్చు! అందుకే సాధ్యమైనంత తొందరగా సరయుని ఓ అయ్య చేతుల్లో పెట్టాలి. తనకి అయినవాళ్ళు గానీ..... తన నాడుకునే వాళ్ళు గానీ ఎవరూ లేరు. నలుగురిలో తెరిగే ఎవరికాల్లో వట్టుకుని ఆ శుభ కార్యం కాస్తా జరిపించేయ్యాలి!" ఇలా ఆలోచిస్తూ నిద్రలోకి జారిపోయింది కాతమ్మ.

మధ్యాహ్నం నాలుగవుతుండగా రమణ వచ్చి తాళాలు తీసుకున్నాడు. అతనిక్కాస్తా కాఫీ కలిపిచ్చి కుళల ప్రశ్నలు అడిగింది.

రమణ అద్దె దబ్బులు చేతిలో పెట్టాడు. అవి తీసుకుని, "రమణా!" అంది మెల్లగా.

"ఏవేటండి?" వెళ్ళబోతున్న వాడల్లా అగి వెనక్కి తిరిగాడతను.

"ఓ క్షణం కూర్చుంటావా?" అభ్యర్థనగా అడిగింది కాతమ్మ.

"ఏవేటండి! ఇల్లు కాఫీ చెయ్యాలా?" కంగారుగా అన్నాడు రమణ.

"ఛ! అదికాదు. సువ్వో సహాయం చెయ్యాలి!"

"నేనా?" అశ్రద్ధంగా అన్నాడతను.

"అవును. సువ్వ పది మందిలో తెరుగుతూంటావుకదా....."

"చెప్పండి!" కూర్చుంటూ అన్నాడు రమణ.

"నీ ఎరికలో ఓ మంచి కుర్రాడుంటే చూద్దా....." వేడికోలుగా అంది కాతమ్మ.

"ఎవరికంది?" పరధ్యానంగా అన్నాడతను.

"మా సరూకే నాయనా! మనం మనం ఒకకులంవాళ్ళం. నీ ఎరికలో ఎవరైనా వుంటే కాస్త చూడు. కట్టుకానుకలు అంతగా ఇచ్చుకోలేకపోయినా ఈ ఇల్లు అతగాడి పేరున పెట్టిన, చేతనైనంతలో పెట్టిచేసి తేలిగ్గా వూపిరి తీసుకుంటాను. నా ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రంగానే వుంది. నీ దయవల్ల ఆ శుభకార్యం కాస్తా అయిపోయిందా నేను హాయిగా కమ్మమూస్తాను." అంది.

"తప్పకుండా చూద్దావండి! మా ఇళ్లలోనే వుండచ్చు. మిలేం దిగులుపడకండి! అన్నీ సవ్యంగానే జరుగుతాయి." అంటూ ధైర్యం చెప్పాడు రమణ.

ఆరోజు సూర్యోదయానికి ముందుగానే లేచి, తలంటుకుని కొత్త పిర కట్టుకుంది సరయు. దేవుడి ముందు నిల్చుని అంజలి ఘటించి, తరవాత తల్లి వారాలకి నమస్కరించింది.

అరవిచ్చిన గులాబీలా వున్న కూతుర్ని అక్కున చేర్చుకుంది కాతమ్మ. ఆరోజు సరయు పుట్టింది రోజు.

"అమ్మా! మధ్యాహ్నం శలవు పెట్టి వచ్చేస్తాను. వనజా వాళ్ళింటికెళ్ళి, దాన్ని

జరిగిన కథ -3: కాతమ్మ ఏకైక కుమార్తె సరయు. తమ ఇంట్లో అద్దెకు ఉండే రమణ అంటే సరయుకి సదభిప్రాయం లేదు. ఎస్. పి. రామారావు ఏకైక కుమార్తె దాక్కర్నీ క్యామల. తను ప్రేమించిన డా. ప్రభాకర్ తో అమె పెళ్ళి నిశ్చయమవుతుంది. సరయుకి కృష్ణయ్య అంటే కంపెనీలో ఉద్యోగం వచ్చింది. తల్లికి గుండె ఎన్ టార్డ్ అయిందని దాక్కర్నీ చెప్పగానే విని వణికిపోయింది సరయు. రమణ తారికి వెళుతున్నానని చెప్పి తాళాలు ఇచ్చి వెళతాడు.

కూడా తీసుకుని సినిమా కెళ్ళా" అంది సరయు.

"అలాగే" అంది శశితమృనవ్యతూ.

ద్రిమవగానే భోజనం చేసి కొత్త చీర అంచుల్ని సరిచేసుకుంటూ, తల్లికి మరోసారి వెచ్చి పాదావిడిగా టైటి కొచ్చింది సరయు.

బస్సు వెంటనే దొరకడంతో కాస్త ముందుగానే అఫీసుకి చేరుకుంది. మేనేజర్ గదిలో కొచ్చి-

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్!" అంది ముంగరులు సరిచేసుకుంటూ.

"వెరి గుడ్ మార్నింగ్! ఏవీటమ్మా ఏవీటివాళ కాస్త ముందుగానే వచ్చినట్టున్నావ్!" అందరికన్నా ఆరగంట ముందు వచ్చే మేనేజర్ చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

"అవున్నారీ!... ఇవాళ నా బర్త్ డే! పరిషత్ అడుగుదామని....." కాస్త సిగ్గుగా అంది సరయు.

"ఓ!..... మెస్ పాటి రిటర్న్ ఆఫ్ ద డే! ఆనేసె ప్యూన్ చేత కాఫీ తెప్పించాడు మేనేజర్. కాఫీ తాగాక ఓ గంటుండి, ఇంపార్టెంట్ ఫైల్స్ ఏవైనా వుంటే చూసి వెళ్ళిపోమ్మన్నాడు.

ఆయనకి థాంక్స్ చెప్పి తన ఏట్లో కెళ్ళి కూర్చుంది సరయు.

ఇవాళ ఆమెకేం పని చెయ్యాలనిపించలేదు. అలా అని పుత్రాహంగానూ లేదు. అదో లాంటి నిప్పుపా ఆవరించేసిందామని. కారణం-

"ఈ రోజు కొత్త చీర కట్టుకున్నావో?" అని గానీ, "అబ్బ! ఈ చీరలో ఎంత అందంగా వున్నావో?" అని గానీ - ఒక్కరూ అన్నేదు. ఇదే కాలేజీలో అయితేనా..... అడవిల్లాంటా చుట్టూ చేరి తన అందాన్ని వర్ణించి, వర్ణించి అలీసినోయేవారు. మొగ ఏల్లలు అలాభనగా చూసేవారు! ప్లీ! ఆ రోజులే వెరు!" భారంగా నిట్టూర్చింది సరయు.

"ఈ రోజులు మరి యాంత్రికంగా తయారయ్యాయి. పరుగులు! ఒకటి పరుగులు! మనిషిని మనిషి సరిగ్గా చూడనిగ్గనీ, హాయిగా పలకరించుకోవడానిగ్గనీ ద్రిము లేనట్టు.... యంత్రంలా మారిపోయారీ జనం!" విసుగ్గా అనుకుంది సరయు.

"ఎక్స్ క్యూజ్ మీ....." చిన్నగా దగ్గరే వ్యక్తి.

తృల్లిపడి చూసిన సరయు కళ్ళు క్షణం అతన్ని పరిశీలనగా చూశాయి.

"గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్!" చనువుగా అన్నాడతను.

"ఇతను.... ఆ రోజు..... ఇంటర్వ్యూలో..... ఓహో!" క్షణం మనసులోనే మననం చేసుకుని గభాల్ని లేచి -

"మిరు....." అంది ఆశ్చర్యంగా.

"నేను..... నేనే!" నవ్వాడతను.

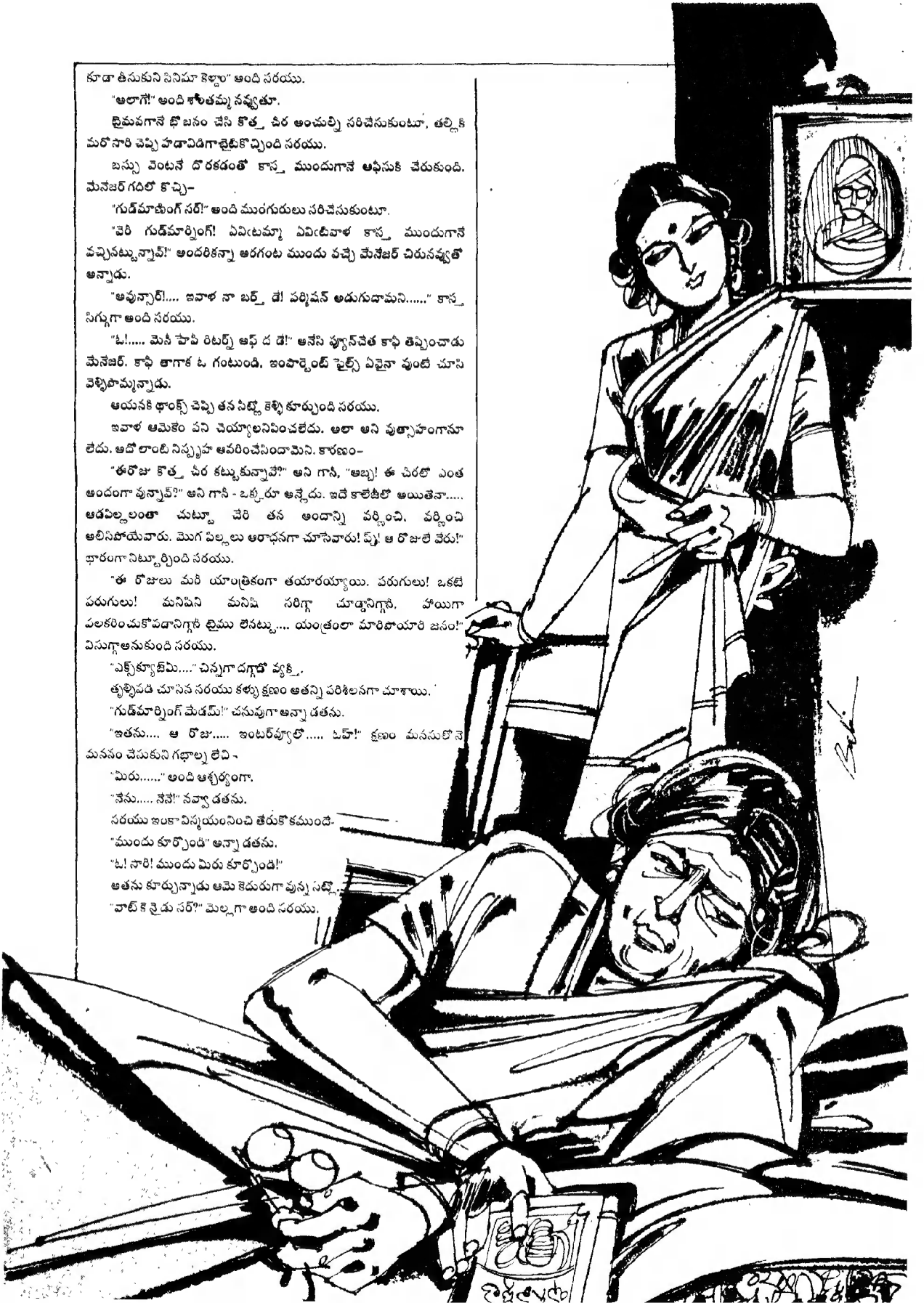
సరయు ఇంకా విస్మయంనించి తేయకొకముంది.

"ముందు కూర్చోండి" అన్నాడతను.

"ఓ! సారీ! ముందు మీరు కూర్చోండి!"

అతను కూర్చున్నాడు ఆమె కెదురుగా వున్న ఏట్లో.

"వాట్ కె నైదు సర్?" మెల్లగా అంది సరయు.

కరిగిన శిల

"చెప్పాను. ముందు నన్ను నేను పరిచయం చెసుకోనింది. నా పెరు మాధవ్. పూర్తి పెరు వెణుమాధవ్. కొందరు వెణు అనీ, కొందరు మాధవ్ అనీ పిలుస్తారు. మి కెలా పివాలనిపిస్తే అలా పిలవండి" గలగలా మాట్లాడుతున్నాడతను.

"మిరు..... ఆ రోజు నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేసిన వారిలో ఒకరు కమా?" కుతూహలంగా అడిగింది.

"ఛ! ఛ! నేను ఇంటర్వ్యూ చెయ్యడ మేమిటి నా మొహం! అంకుల్ వాళ్ళు చెప్పింది నేను పక్కనున్నానంతే!" నవ్వేశాడతను.

"అంకులంటే.....?"

"ఓ! మికు తెలియదుకమా? మి బాస్ మా అంకుల్. ఇప్పుడు నే నొచ్చింది కూడా ఆయన కొనమే...ఆయన నిక్కడుంటారని కాదు..... ఆయన పూర్తి పున్నారా లేదా అని అడగడాని కొచ్చాను. పూర్తి లేరని మేనేజర్ చెప్పారు. ఎలాగో వచ్చాను కదా అని మిమ్మల్ని కూడా ఓసారి చూసిపోమని ఇలా వచ్చాను. బై ది బై ఎలా వుంది మి కిక్కడ?" చనువుగా అడిగాడు మాధవ్.

"బానే వుంది. నా కి పుట్టేగం ఇస్తారని మికు ముందుగానే తెలుసా?"

"ఇంటర్వ్యూ కమిటిలో నేను లేకపోయినా ఆ సమయానికి నేను అక్కడే వున్నానుగా మళ్ళీ నవ్వాడతను.

సరయు కూడా నవ్వింది. రెండు నిమిషాల తర్వాత-

"మిస్టర్ మాధవ్! ఒక్క అనుమానం నన్ను చాలా రోజులుగా పట్టి పిడిస్తోంది..... మి కళ్ళంతరం లేకపోతే....."

"ఏమిటండి అది?"

"ఆ రోజు ఇంటర్వ్యూలో మిరు..... అడిగిన....."

"నేను కాదు. మా అంకుల్ వాళ్ళు!" సరిచేశాడు మాధవ్.

"మిరూ అడిగారుగా!"

"ఏవని?....."

"అదే. నేను నవ్వితే....."

"ఓ! అదా!..... మరి మిరు నవ్వారుగా!" అల్లరిగా అన్నాడతను.

"బావుంది..... ఆ నవ్వు కారణం కూడా చెప్పానుగా....." గంభీరంగా అంది సరయు.

"నిజవే. ప్రశ్న. జవాబు రెండూ అయిపోయాయి. మరి మి అనుమానం ఏమిటి?"

"చెప్పాను..... అది సరే..... మి అంకుల్ నాకు మళ్ళీ ఏనాడూ కనిపించలేదే? ఇక్కడికి రారా?" కుతూహలంగా అడిగింది సరయు.

"వస్తారు! కానీ చాలా ఆరుదు!"

"అదేం?"

"వారికిలాంటివి చాలా ఆఫీసులున్నాయి. ఇవిగాక..... చాలా రకాల బిజినెసులు కూడా వున్నాయి. వాటికోసం దేశమంతా తెరుగుతుంటారు. అవి మికు చెప్పినా అర్థం కావులేదండీ!"

"ఓ. కే!..... మరి చిన్న అనుమానం!"

"అడగండి!"

"నేను ఇంటర్వ్యూలో ఏం చెప్పానని ఈ పుట్టేగం నా కిచ్చారో ఎంత ఆలోచించినా నాకు అర్థంకావడం లేదు."

"అయితే ఆలోచించకండి!" నవ్వాడతను.

"అదికావండి!..... ఆ రోజు నేను కాస్త మరుసుగా కూడా మాట్లాడాను. కానీ....."

"అబ్బ! ఇందులో అంత అర్థం కాని థేదాళ ప్రశ్న ఏం లేదండీ!....."

"కాదు మిరు చెప్పాలి!"

"అయితే వినండి!..... మిరు అంకుల్ ముందే....." అతని మాట పూర్తి కానే లేదు-

"సర్! మికు ఫోన్....." అంటూ వచ్చాడు ప్యూన్.

"ఏక్కొచ్చింది?" నుదురు చిట్కించాడు మాధవ్.

"బాంబే నించి!"

"ఓ!..... అంకుల్ అయ్యుంటారు. వస్తాను! మళ్ళీ కలుద్దాం! బై!" అంటూ దిరుగుతున్న పిడ్డలు తీసుకుంటున్న మాధవ్ అలా చూస్తూండ పోయింది సరయు.

సరయు ఇంటికి వచ్చేసరికి తల్లి రెడిగా వుంది. ఇద్దరూ కలిసి అబ్బిలో పసకా వాళ్ళింటి కెళ్ళారు. అయితే పసజ పూర్తి లేదు. ఆహారమంటూ తెరుగుముహం పట్టి..... దోవలో గుళ్ళ కెళ్ళి ఇల్లు చేరుకున్నారు తల్లి కూతుళ్ళిద్దరూ.

ఇంటికి రాగానే బట్టలు మార్చుకుని కాఫీ కలుపుకు తాగి, విరబూసిన జాజులన్నీ ఓపిగ్గా కొన మాల కట్టుకుని తల్లి పెట్టుకుంది సరయు. శాంతమ్మ మాత్రం కాఫీ కాగానే గీత పట్టుక్కుర్చుంది.

ఆమెకి మనసు బావుండనప్పుడల్లా గీత చదువుకోవడం అలవాటు. ఏమిటో ఆ రోజు ఆమెకి ఒంట్లోనూ, మనసులోనూ కూడా బాగా లేదు. కూతురు బాధ పడుతుందని బయల్పెరిందేగానీ ఆమె కనలు బైటి కెళ్ళాలనే అనిపించలేదు.

సరయు అన్నం వండి..... తల్లిని పిల్చింది. ఆమె ఈమధ్య తల్లిని పంట బోలికే బోనివ్వడం లేదు. ఇద్దరూ భోజనాలు చేశారు.

"ఏమిటమ్మా సరసంగా వున్నావో?" అంది సరయు తల్లి చదివిన భగవద్గీత తీసిపైసెప్పెడుతూ.

"ఏంలేదమ్మా! నిద్ర వస్తోంది!" అందంగా అబద్ధం చెప్పింది శాంతమ్మ.

నిజానికి ఆమెకి సన్నగా గుండెల్లో నెప్ప ప్రారంభ మయింది.

"అయితే పడుకో!..... నేనలా దాబా మిడి కెళ్ళిస్తాను" అంది సరయు.

"సరే" అన్నట్టు తలూపించింది.

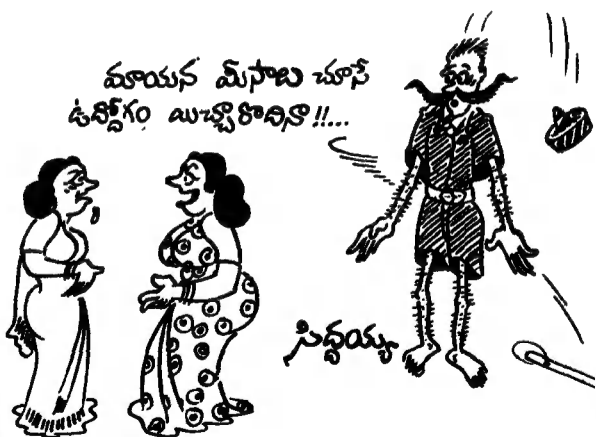
తరవాత దాబామిడి కెళ్ళి "పంకధార" వైభవాన్ని చూస్తూ నిల్చుంది సరయు. పెళ్ళి అయిపోయినా ఆ ఇంటి నుంచి వైభవాక దీప్త తోంగి చూస్తూనే వుంది.

ఎప్పుటిలా ఆ వైభవాన్ని చూసి ఆచ్యురవందడం లేదు సరయు.

ఆమె మనస్సుంతా అమ్మ మిదుంది. అనిద ఆరోగ్యం మిదుంది.

"హాం! అమ్మ జీవితంలో ఎన్నో విధాల ఓడిపోయింది. అన్ని విధాలా అలిసి పోయింది..... కళ్ళల్లో ఒత్తులేసుకుని తనని పెంచింది. తన కొనం బతికింది. ఆలాంటి తల్లిని తనలా కాపాడుకోగలదు?" అనుకుంది బాధగా. మనసు, తనువు కూడా బావుండనప్పుడు మాత్రమే గీత చదువుతుందని సరయుకి తెలుసు. అందుకే తల్లిని గురించి అంత కలత చెందిందా రోజు.

ఓ గంట తర్వాత కింది కొచ్చింది. అప్పటికే శాంతమ్మ పోయిగా నిద్రపోతోంది. తను కూడా పక్కమిడి కొరిగి కళ్ళు మూసుకుంది నిద్రాదేవిని ఆహ్వానిస్తూ.

భారతి

సాహిత్యాభిమానులకి
చక్కటి
అవకాశం!

చందాదారుగా చేరండి!

ఆదా చేయండి 11 దాకా!

విజంటు ద్వారా భారతి సంవత్సరం చందారు. 48.

పోస్టు ద్వారా అయితే భారతి సంవత్సరం చందారు. 51.

కాని మీరు రు. 40 ముందుగా ఒకేసారి చెల్లిస్తే మీకు ఒక సంవత్సరం పాటు భారతి అందుతుంది!

★ అంటే రు. 11 దాకా ఆదా చేసుకోవచ్చునన్నమాట!

రు. 40 చందా మొత్తాన్ని "ఆంధ్రపత్రిక" (గాంధీనగర్, విజయవాడ)కి మని ఆర్డరు ద్వారాగాని, డిమాండు డ్రాఫ్టు ద్వారాగాని

పంప ప్రార్థన. విజెంటుకి గాని ఇతరులకి గాని చెల్లించవద్దని మనవి.

ఈ క్రింది కూపనుని నింపి డిమాండు డ్రాఫ్ట్ తో గాని, మనీ ఆర్డరుతో గాని జతపరచి పంపాలని మనవి.

★ మీరు ఉన్నచోట విజెంటు ఉంటే విజెంటు ద్వారా భారతి సరఫరా చెయ్యబడుతుంది.

★ విజెంటు లేకపోతే భారతి మీకు పోస్టులో అందుతుంది!

★ చందా మొత్తాన్ని ఇతరులకి ఇవ్వరాదు! నేరుగా ఆంధ్రపత్రికకు చెల్లించాలి!

నేను "భారతి" మాస పత్రికకు చందాదారునిగా చేరవలను కున్నాను. చందా పైకమురు. 40 డి.డి./ఎం.ఓ. ద్వారా పంపుతున్నాను.

పేరు: _____

చిరునామా: _____

•

చందాదారుని సంతకం

కరిగిన శిల

మంచి నిద్రలో వున్న సరయు తృప్తిపడి లేచింది. గదంతా చీకటిగా వుంది. చైట వర్షం పడుతున్నట్టు శబ్దం అవుతోంది.

దాహం అనిపించి దామెకి. మెల్లగా లేచి లైట్ వెయ్యబోయింది. అయితే రెండు బలమైన చేతులు పట్టి ఆపేశాయి. కెవ్వున అరవబోయిన అమె నోటిని మూసేశాయి.

సరయు భయంతో ఒణుకిపోయింది. ఉక్కు హస్తాల్లా వున్న ఆ చేతుల్లోంచి చైట పదాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేసింది. కానీ అమెకి సాధ్యం కాలేదు.

హఠాత్తుగా మెరుపు మెరిసింది. ■ మెరుపు వెలుగులో తనకి సమీపంగా వున్న వ్యక్తిని గుర్తించిందామె.

అతను రమణ.

అకలిగిన్న పులిలా అమె నాక్రమించుకుంటున్నాడు.

తలుపులు వేసి వుండగా అతను లోపలి కెలా వచ్చాడో అర్థం కాలేదు సరయుకి. అమె గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది. జరగబోయేదేమిటో అర్థం అయిన అమెకి ఎక్కడ లేని బలం వచ్చింది. తన నోరు మూసిన చేతిని గట్టిగా కొరికి పిచ్చు బలంతో అతన్ని ఒక్క తోపు తోసింది.

ఎదురుచూడని ఈ సంఘటనకి బిత్తర పోయిన అతను విసురుగా వెళ్ళి గోడకి గుడ్డుకున్నాడు. అదే సమయం అని స్వార్థమిడున్న కత్తి అందుకుంది సరయు.

క్షణం బెదిరాడతను.

"మర్నాడగా వెళ్ళిపో!" అంది సరయు.

అతను చూట్లాడలేదు.

"నీకే చెప్పింది..... వెళ్ళిపో!..... గెటపుట్! గెటపుటయేసే!" గట్టిగా అరిచింది సరయు. అతను పంకరగా నవ్వాడు.

"వెళ్ళావా వెళ్ళావా?"

"వెళ్ళేవాణ్ణయితే అసలు రానుగా!" మళ్ళీ నవ్వాడతను. భయంగా చూసింది సరయు.

అతను మెల్లగా అమెకేసి రాసాగాడు.

"వద్దు! వద్దు! రావద్దు! అన్యాయంగా నా చేతుల్లో చావద్దు" వెనక్కి వెనక్కి నడస్తూ బింకంగా అంది సరయు.

అతను ఆగలేదు. మెల్లగా అమెని సమీపించి ఒడుపుగా చెయ్యి పట్టుకో బోయాడు.

అంతే!

అమె చేతిలోని కత్తి అతని గుండెల్లోకి బలంగా చూసుకు పోయింది.

మరుక్షణం నెత్తురు ఫోన్ దినీలా అమెమీద చిమ్మడం, అతని నోట్లోంచి భయంకరమైన చావు శోక వెలువడడం, అప్ప అతను కుప్ప కూలి పోవడం జరిగిపోయాయి.

గభాల్న లైట్ వేసింది సరయు.

నెత్తురు మడుగులో కొట్టుకుంటున్న రమణని చూడగానే..... బిగుసుకు పోయింది.

భయంతో ముచ్చెమటలు పోశాయి.

వెన్నులోంచి ఒణుకు బయల్దేరింది.

"తనిప్పుడు ఏం చేసింది?"

హత్య చేసింది!

ఒక మనిషిని నిలుపునా పోడిచి చంపింది.

తను..... తను హంతకురాలు!

పోలీసులు! కొర్టులు! జైలు! పురి! అయ్యో!" భయంకరంగా అరిచింది సరయు.

అంతే!

తలుపులు విరిగేలా బాదా రెవరో.

"పోలీసులా?" కంగారుగా అనుకుంది.

మరో సారి బాదాదు.

తృప్తిపడి కళ్ళు తెరిచింది సరయు.

బెడ్ లైట్ వెలుగులో గదంతా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

క్షణం అయోమయంగా చూసింది. ఏదో అనుమానం వచ్చినట్టు శవం కోసం చూసింది. కానీ శవం అక్కడ లేదు. కంగారుగా తనని తాను చూసుకుంది. అమె ఒంటిమీద రక్త మూ లేదు.

గదంతా రాత్రి పడుకోబోయే ముందెలా వుందో అలాగే వుంది. బల్లమీద మాత్రం రాత్రి యాపిల్ కోసుకున్న కత్తి మాత్రం నవ్వుతూ కనిపించింది.

అమెకి అంతా అర్థం అయింది.

"ఓహో! ఇదంతా కలన్న మాట!..... థాంక్ గాడ్!" తేలిగ్గా పూపిరి తీసుకుంది సరయు.

తలుపు మరో సారి దబదబ లాడింది.

"ఇది మాత్రం కలకాదు!" అనుకుని,

"ఎవరు?" అంది కాస్త గట్టిగా.

"తలుపు తెయ్యండి!"

అది రమణ గొంతు!

అమె గుండె వేగంగా కొట్టుకుంది.

కల గుర్తొచ్చి భయంగా చూసింది మూసి వున్న తలుపు కేసే.

"ఓసారి తలుపు తెయ్యండి!"

సరయు కేం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. ఆ ప్రయత్నంగా తల్పి కేసే చూసింది.

అమె గాఢ నిద్రలో వుంది.

"సరయుగారూ! ప్లీజ్! ఓసారి తలుపు తెయ్యండి" అనహనంగా అన్నాడు రమణ.

కలలో తను భయపడి, నిజంగా అరిచిందనీ, ఆ శోక అతనికి వినిపించి కంగారు పడుతున్నాడనీ గ్రహించింది సరయు.

"అయితే ఎక్కడో పక్క గదిలో వున్న అతనికి తన శోక వినిపిస్తే తన పక్క మంచం మీదే పడుకున్న తల్పి కెందుకు వినిపించ లేదు." అన్న అనుమానం రాగానే గభాల్న లేచి లైట్ వేసి తల్పి దగ్గరికి నడిచి-

"అమ్మా!" అంది తట్టి లేపుతూ.

అమె పలక లేదు.

ఊపిరి భారంగా తీస్తున్నట్టు తోచింది.

కంగారుగా మరో సారి తట్టి లేపింది.

ఊసారి అమె పలక లేదు.

పరిక్షగా చూసిన సరయుకి గుండె ఆగినంత పనయింది. కారణం-

శాంతమృతి స్పృహ లేదు.

"మైగాడ్!" అని గభాల్న పిడి తలుపు తీసింది. ఇప్పుడు రమణంటే అమెకి

**“పాలాలన్నీ పాలాలవుతున్నాయి.
ఇలా తేలంతో పోషకం పండిస్తాం!”**

అన్నీ అశయం అవ్వడం, అవధానం, అయితే భూమిలోని -
“తల్లీ! నేను విత్తిన గింజకు వడి పెట్టాలంటే
ప్రసాదించి నా ఇంటి సేదలోలికివయ్య” - అని అడగా
అదనులో వడకుగా దున్నాల్సి.
మేల్తిన విత్తినా అది నాదాల్సి, అంటే నీకు పెట్టాల్సి.
అట్లైన మరీత సత్తజనిని అంటే
“స్వస్తిక్ బ్రాండ్ రామగుండం యూరియా”
ఎరువును వేయాలి.

అధిక దిగుబడి వచ్చి, రైతు కలలు నిజం అవ్వాలంటే స్వస్తిక్
బ్రాండ్ రామగుండం యూరియా వాడండి.
మట్టిని మృత్యుగా మార్చేది పట్టి కొలది పంటనిచ్చేది
యూరియా ఎరువులలో తల మానెకం
“రామగుండం స్వస్తిక్ బ్రాండు యూరియా”

**శుభ, సాభాగ్యాలకు జీవత్వం.
స్వస్తిక్ బ్రాండ్ రామగుండం యూరియా.**

**ది ఫెర్టిలైజర్ కార్పొరేషన్
ఆఫ్ ఇండియా.**

(కేంద్ర ప్రభుత్వ యామాన్య సంస్థ)
మార్కెటింగ్ దివిజన్, నైదరాబాద్ - 500 004

"ఇది మీకు తగదు." అని బ్రతిమాలుకుంది, విమల.

పిల్లలున్నారు. వాళ్ళని చూసయినా, వాళ్ళ కోసమయినా మి ప్రవర్తన మార్చుకోనాలి- అని ఎన్నో విధాల చెప్పి చూసింది. అలిగి కోపం ప్రకటించింది. చేతులు పట్టుకుని బ్రతిమాలు కుంది.

ఆ విషయాలన్నీ తెలిసి సుందరం విశ్వాపట్నం నుండి పని గట్టుకొని వచ్చాడు. సుందరం కనకరావు గారి అబ్బాయి. స్త్రీలు ప్లాంటులో ఇంజనీర్గా పుద్గంగం చేస్తున్నాడు. ఉన్నదున్నట్టు కుండ బ్రద్దలు కొట్టి మాట్లాడుతాడు. దావరికం లోని మనిషి. ఏంటాబావా! ఇది?" అని సూర్యాన్ని నిలదీసి అడిగాడు. "ఏ సంగతి నువ్వు మాట్లాడేది? ఏంటి అసలు సంగతి?" అతనికేం తెలీదనుకుని ఎదురు ప్రశ్న వేసాడు సూర్యం. నవ్వి, "రాస్కీ! ఇంత గొడవా చేస్తూ, ఏం జరగనట్టు నడిస్తావా? నీకు బుల్దా బుద్ది వుందా? నువ్వు మనిషివేనా? ఛ... ఛ. పైగా ఆ నవ్వు ఒకటా? ఒరే, ఒకసారి చెడగొట్టుకున్నాక తిరిగి పరువు ప్రతిష్ఠల్ని సంపాదించు కొనటం చాలా కష్టంరా. నీలో ఏమూ నెత్తురూ వుంటే ఇక మరలా అలాగ ప్రవర్తించవురా"- అని పరువంగా మాట్లాడాడు సుందరం. మొహం ఎర్రగా చేసుకుని తల దించుకున్నాడు సూర్యం.

"అమ్మాయ్! నేనలా పూర్వోక్తి వెళ్ళి మా ప్రందుని కలిపి వస్తాను." అని సుందరం అలా వెళ్ళగానే- "ఏమిట! ఏమిటి న్యూసెన్సు? నా ఇంటికి వచ్చి, నాతో ఇలా వెధవలాగ మాట్లాడటానికి అసలు వాడెవడూ?" అని ఎగిరి పడ్డాడు సూర్యం.

"అయిన అల్లరి చాలు. ఇక పూర్వోక్తి" అంది విమల. కోపంతో చెప్పిక్కినట్టు అయి, మిదపది జాబ్బు పట్టుకున్నాడు.

"జాగ్రత్త! పదలండి. ఇక నుంచి ఇలాట పన్ను చేస్తే సహించేది లేదు!"

"సహించక ఏం చేస్తావే! కొత్తగా కొమ్ములు వచ్చాయా? ఏం చూసుకునే ఆ పాగదూ?" అని, లాగి

విసర్జనం

వంగదీసి గొడ్డును బాదినట్టు బాదాడు సూర్యం. "మీరు మనుమరా? పశువులా? అవతలికి, పొంది. నన్ను వదలండి."

"అవునో! నీ కంటికి నేను పశువులాగా కన్నీస్తున్నానా! ఎంత కండకాచరమే నీకూ?" అని ఎముకలు విరిగేట్టు కుప్పి, కనితీరక, చేతికి అందిన కర్ర తీసుకుని నెత్తి మీద బలంగా కొట్టి - నెత్తుర్చి మడుగులో స్పృహ కోల్పోయి పడిపోయిన, విమలని వదిలేసి పారి పోయాడు సూర్యం.

స్నేహితుడ్ని కలిసి మాట్లాడుకుని, ఒక గంట తర్వాత సుందరం వచ్చేసరికి ఇంకా అదే స్థితిలో వుంది విమల. ఆ దృశ్యం చూసే సరికి సుందరం కడుపు చెరువయింది. వెంటనే విమలని హాస్పిటల్లో చేర్చి, కాకినాడకి ఫోను చేసి తండ్రితో మాట్లాడేడు సుందరం. అయిన సలహా మీద-

అఫీసుకి విమలతో సెలవు పెట్టించి, వెంటనే- కాస్త నయం కాగానే- విమలనీ, పిల్లల్ని తీసుకుని విశ్వాపట్నం వెళ్ళాడు. ఆ సమయానికి కనకరావు గారు కూడా విశ్వాపట్నం చేరారు.

అక్కడ నెల రోజులున్నాక, సుందరం వత్తిడి చేయగా విడాకులకి కొద్దో దావా వేయటానికని కాకినాడ చేరుకుని వెంటనే ఆపని చేసారు.

సూర్యం ప్రవర్తన భరించ లేనంతగా వున్నట్టు ఋజుపయిందనీ- అందువలన విమల కొరుకున్నట్టుగా విడాకులు మంజూరు చేయటాన్ని తనకి అభ్యంతరం లేదనీ- అయితే ఇది భార్యభర్తలకి సంబంధించిన వ్యవహారం కనుక ఇందులో సున్నితమయిన ఇతర అంశాలు ఇమిడి వుండటం వల్లనా- ఆలోచించు కొనటానికి, అవసర మనుకుంటే రాజీకి రావటానికి కొంత సమయం ఇస్తున్నాననీ జడ్జి గారు తీర్పు ఇచ్చారు.

ఎర్రబడిన కమలతో రోసిన జాబ్బుతో, లోతుకు పోయిన చంపలతో- తల వంచుకుని తీర్పుని అలకించిన సూర్యం నిశ్శబ్దంగా వుండిపోయాడు.

కనకరావు పలకరించినా బదులు పలక లేదు.

ఆ తర్వాత నాలుగు రోజులకే- కనకరావు గారికి విజయవాడ నుండి దిల్లి గ్రాం వచ్చింది.

త్రాగి, స్పృహ కోల్పోయి, స్కూటరు గుడ్డుకొనగా హాస్పిటల్ పాలయిన సూర్యం ఎవరో ఫ్రండ్తో ఆ దిల్లి గ్రాం ఇచ్చించాడు.

దిక్కులేని పక్షిలాగా అయిన సూర్యం మిద జాలిపడి అక్కడే భార్య సమేతంగా వుండిపోయారు కనకరావు గారు. అయిన అక్కడ నుంచే విమలకి నాలుగు వుత్తరాలు రాసారు.

ఉద్యోగానికి యాంత్రికంగా వెళ్ళి వస్తూ వున్నా, ఆ వుత్తరాలు విమలని కుదిపి వేసాయి. ఆ తర్వాత సూర్యం కొలుకొన్నాక, అతన్ని తీసుకుని కాకినాడ వెళ్ళాక కూడా ఆ విషయం గురించే- మరి రెండు వుత్తరాలు రాసారు కనకరావు గారు.

ఇది మూడోది, అఖిరిది....

మనిషి మనసు కొతి వంటిది. ఆ మనసు కొతి అలవాటుకి బానిస. స్వార్థం పశుత్వం నిండిన - కొతి మనసు సరిగవటం సంభవంకాని సంగతి. ఎలుక తో కని వుతికి తెల్లబరచ బూనటం, కుక్కతోక వంకరని లాగి సరి చేయబోవటం- రిజల్టులాని అవతకవక పనులు. అకపడి ఏచ్చ పరుగులు తీసి భంగపడటమే, నిరాశ ఎదురయిందని క్రుంగి కన్నీరు కార్చటమే- మిగులుతుందని తెల్సినప్పుడు- కొన్ని కాలం చెల్లిన సామాజిక పద్ధతుల్ని పట్టుకుని ప్రేరడి, తిరిగి ఆ నరకాన్ని ఏడవనీ కావాలని వరించటం ఏం తెలివితలవనం? పోయింది పొల్లు.

అందని సంసార సుఖాన్ని గురించి బాధపడటం అనవసరం.

దుష్టాంగంబున ఖండించి విసర్జించటమే మేలు- అన్నారు.

పిల్లల్ని శ్రద్ధగా పెంచి, వాళ్ళని ప్రయోజకుల్ని చేసుకోవటమే ఇక మిగిలి వున్న కర్తవ్యం. తల్లిగా ఆ బాధ్యత తనకి వుంది.

ఒక భార్యగా సుఖ సంసారం చేసుకునే ప్రాప్తం తనకి లేదు.

నెలపాలయిన పాలని గురించి వగచి ప్రయోజనం లేదు.

ఏదీ, ఏదీ కన్నీరు కార్చిన చంపల్ని తుడుచుకుని- మొహం కడుక్కునింది విమల.

వెంటనే, తయారయి దిల్లి గ్రాఫ్ అఫీసుకి వెళ్ళి కాకినాడకి కనకరావు గారి దిల్లి గ్రాం ఇచ్చింది.

"నేను మరల ఈ జన్మలో సూర్యాన్ని చూడాలని కోరుకొను. కనుక ఈ పని మీద మీరు అతన్ని తీసుకుని ఇక్కడికి బయలుదేరి రావద్దు. నేను బాగా ఆలోచించుకుని ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. మానవతి, అభిమానవతి అయిన యువతిగా నా నిర్ణయం యొక్క మంచి చెడ్డల్ని నేనే ఎదుర్కొనటాన్ని నిశ్చయిస్తాను. నా నిర్ణయం మీ మనసుకి ఏమయినా కష్టం కలిగించి వుంటే నన్ను క్షమించండి - విమల."

ఆ పనిచేసి ఇల్లు చేరిన విమలకి గుండెల మీద నుండి కొండంత బరువు దింపినట్టు హాయిగా అనిపించింది.

నాపేకాట మల్లు ఇల్లు స్వల్పపాక్షికండా? ఏం? నా ప్లీజు గిన్నెల విజ్ఞానము అవటం లేనా?

శ్రీ రమేష్ బాబు, శ్రీమతి లక్ష్మి.

జడ్డురూ ఉద్యోగము ఇదే?

మొదటి వారంలోనే జీతం "హుష్ కాకి!"

వి. రమేష్ బాబు థిర్త్ లి ని యూనియన్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ లో యు.డి.సి.గా పని చేస్తున్నారు. ఆయన శ్రీమతి లక్ష్మి స్వాధీర్తి అంధ్రా ఎడ్యుకేషన్ సొసైటీ వారు నడుపుతున్న డా. రమేష్ బాబు మెమోరియల్ స్కూల్ లో హిందీ టీచర్ గా పని చేస్తున్నారు.

"థిర్త్ లి లాంటి పెద్ద నగరాల్లో ఒక్క మనిషి సంపాదన ఇంటి ఆదైకు, అఫిసుకు బస్సుల్లో పది వెళ్ళి రావడానికి సరిపోతుంది. మేమిద్దరం సంపాదిస్తున్నా నెల మొదటి వారంలోనే జీతం హుష్ కాకి. ఇహ మిగిలేది లేదు. మళ్ళీ ఫస్ట్ టారిఫుకోసం ఎదురు చూడటమే!" అన్నారు శ్రీ రమేష్ బాబు.

"మా ఇంటి అద్దె 750 రూ. రెండు గదులు, చిన్న వంటిల్లు, చుట్టూ తివరన్నా వస్తే నుంచో దానికి కూడా చొటుందదు. మా పాపని క్లబ్ బేజీ సెంటర్ లో టివి మేము అఫిసులకు వెదలాము. టెలిగి వచ్చేటప్పుడు పాపని తీసుకు వస్తాము. క్లబ్ బేజీ సెంటర్ వారికి నెలకు 125 రూ. ఇస్తున్నాము. మేము అఫిసులకు వెళ్ళినా మా మనస్సు మాత్రం పాప ఎలా ఉందో అని పికుతూ ఉంటుంది. క్లబ్ బేజీ సెంటర్ నడుపుతున్నామె పౌన్ వైప్ కావడం మాకు కాస్త తృప్తి, పిల్లల సంరక్షణ జాగ్రత్తగా చూస్తూ రల్లడ." అన్నారు శ్రీమతి లక్ష్మి తమ సంపత్తిరం పాపగురించి చెబుతూ.

"ఇక్కడ సర్వెంట్ మెయిడ్స్ దొరకరండి. దొరికినా నమ్మకంగా పని చేస్తారన్న నమ్మకం లేదు. పాపని వారి మిడ వదిలేసి వెదితే ఏ అపాయమైనా రావచ్చు. అందుకనే మేము సర్వెంట్ మెయిడ్స్ పెట్టుకోలేదు. నా శ్రీమతికి ఉదయం ఏడు గంటల నుండి, మధ్యాహ్నం రెండు గంటల వరకూ స్కూలు ఉంటుంది. ఆ తరువాత ఆమె ఫ్రీ. ఇంటికి వచ్చేదారిలోనే ఉండి క్లబ్ బేజీ సెంటర్. పాపని పికివో చేసుకుని ఇంటికి వచ్చి ఇంటి పనులు చూసుకుంటుంది. కాస్త శ్రమగాను, అప్పుడప్పుడు ఎసుగు కలిగినా మన పనులు మనం చేసుకుంటేనే మంచిదని పిస్తుంది. అవి ఇవి

కొనుక్కు రావాలనుకుంటే అఫిసు నుండి వచ్చేటప్పుడే సూపర్ బజారుకు వెళ్ళి తెచ్చేసు కుంటాము. థిర్త్ లి మాట మాటికి బయటకు వెళ్ళాలంటే లోలిదు దూర్జారాలు!

మా అఫిసు వన్యైండు కిలోమీటర్లు, మా అవిడ స్కూలు పది కిలోమీటర్లు ఇంటి నుండి. బస్సులు విపరీతమైన రద్దీగా ఉంటాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు మూడు బస్సులు మారితే కానీ ఇంటికి చేరలేము. జానీ చిన్న వాచానం కొనుక్కుందా మనుకుంటే ట్రాఫిక్ ఎద్దది విపరీతంగా ఉంటుంది. రోజూ యాక్సిడెంట్స్ చూస్తూ మన కెందుకు కష్టాలు. ■ బస్సుల్లోనే దాగుందను కుంటున్నాము" అన్నారు రమేష్!

"తెలుగు వాళ్ళు లేని ప్రదేశంలో ఉంటున్నారు. మీకు కాలక్షేపం ఎలా అవుతోంది. సినిమాలు చూస్తూ ఉంటారా....?" అని అడిగితే!

"తెలుగు వాళ్ళు లేని ప్రదేశం అయినా చుట్టూ ప్రక్కల వాళ్ళు మంచి వాళ్ళిండి. ఇహ సినిమాలు చూస్తూరా అని అడిగారు. థిర్త్ లి సినిమాకి వెళ్ళిరావడానికి యాభై రూపాయలు ఖర్చవుతుంది. అయినా అఫిసు నుండి ఇంటికి వచ్చేసరికి అటు పొద్దు ఇటు విరుగుతుంది. మా పాపతో అదుకోవడం. టి.వి. ట్రాగ్రామ్స్ చూస్తూ కాలక్షేపం

వెయ్యడం. ఇల్లే సర్వస్వం అనుకొండి." అన్నారు శ్రీమతి లక్ష్మి.

శ్రీ రమేష్ భారతి విద్యాభవన్ లో జర్నలిజంలో డిప్లొమా చేశారు. పత్రికలకి అర్థికల్ని రాస్తూ కాస్తా కూస్తా రెమ్యూనరేషన్ వస్తుంది కదండి అంటే....

రాయాలని ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారండి. ఇదిగో ఏరికొరి కొన్ని సత్తెక్కులకు నేను స్వయంగా తీసిన ఫోటో గ్రాఫ్స్ అంటూ చూపించారు. మంచి ఫోటో గ్రాఫర్ రమేష్.

"నేను చేసింది ప్రభుత్వ ఉద్యోగం అవడంవల్ల సరిపోయింది. ప్రైవేటు కంపెనీ అయితే ఇంత దూరంలో ఉండటం అనవసరం. నా శ్రీమతికి కూడా త్వరలో జీతం పెరుగుతుందన్న ఆశ ఉంది కాబట్టి సరెపెట్టు కుంటున్నాము. మాకూ అంధ్రా వచ్చేయాలని ఉంది. ఎప్పటికీ కుదురుతుందో...." అనే రమేష్ బాబు స్వస్థలం పల్లిమ గోదావరి జిల్లా, ఏలూరు.

"చుట్టం చూపుగా వచ్చి తిప్ప వెయ్యడానికి థిర్త్ దగ్గరా రాపు కాదు. ఒకవేళ వచ్చినా మా కుటిరం చూసి వెంటనే రైతల్లెస్తారు. అదొక్కటే నుఖంగా ఉంది.... మీరు థిర్త్ వస్తే తప్పకుండా మా ఇంటికి రండి!" అంటూ ఆహ్వానించారు రమేష్ బాబు. నేను సందిగ్ధంలో వదాను....!

- కృష్ణా క్షీ

సర్వముగా చర్యచర్య

(గత సంచిక తరువాయి)

13

ఆ రోజు గడిచి పోయింది. సాయంత్రం ఏడు గంటల వరకు... అక్కడ చేరిన పెద్దమనుషులు గోవిందుడికి నాగికి నడుమ ఏర్పడిన తగాదా గురించి చర్చించారు. తను ఏ పాపమూ ఎరగనంటుంది నాగి. ఆమె తప్పు చెయ్యడం కళ్ళార చూశానంటాడు గోవిందుడు. ఈ వాగ్వివాదాల తోటి ఆ రోజు గడిచిపోయింది.

ఏడు గంటలు దాటాక.... ఆ మామిడి తోటలో ఓ చెట్టు కింద పెట్రోమాక్స్ చైర్ పెట్టుకుని, పెద్ద మనుషులందరూ సుమ్మగా భొంచేశారు. చర్చను మరుసటి రోజుకు వాయిదా వేసి..... ఎనిమిది మంది పెద్ద మనుషులూ ఆ రాత్రి పడుకోడానికి పూళ్ళికి వెళ్ళిపోయారు. కనకయ్య, నాగి, పోలమ్మలు ఆ రాత్రి వెంకట్రాముడి పాకలో తలదాచుకున్నారు.

మరుసటి రోజు ఉదయం.... పంచాయతీ మళ్ళీ ప్రారంభమైంది. మధ్యాహ్నం వరకు చర్చలు కొనసాగాయి. ఫలితం కూన్యం. తన కొడుకుదే న్యాయమని నర్సయ్య వాదన. కాదు తన కూతురిదే న్యాయమని కనకయ్య వాదన. మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట కావడంతో పెద్ద మనుషులు భోజనానికి లేచారు.

అవాళ నర్సయ్య పొట్టిలి మాంసాన్ని వండించాడు. పెద్ద మనుషులంతా తాము తినగలిగినంత తింటున్నారు. తాగ గలిగినంత సారా తాగుతున్నారు. కానీ వెంకట్రాముడు, గౌరి మాత్రం అక్కడ వండిన వంటల్ని తాకలేదు. ఆ పాపంలో భాగం పంచుకోవడం వాళ్ళిద్దరికీ ఏ మాత్రం యిష్టం లేదు.

ఆ రోజు కూడా గడిచి పోయింది.

మాంసపు ముక్కలు అయిపోతున్నాయి. సీత తెచ్చిన వంట సరుకులు అయిపోతున్నాయి. సారా దుత్తులు భాళి అవుతున్నాయి. బీడిలు తగలబడి పోతున్నాయి. కానీ పెద్ద మనుషులు మాత్రం న్యాయాన్యాయాలు తేల్చడం లేదు.

జరిగిన కథ-10: వెంకట్రాముడు తాను చెప్పినట్లు ఏర్పాక్షమ్య పూసినట్లు నటించను ఒప్పుకోలేదని అతన్ని గొడ్డును బాదినట్లు కర్రతో చావబాదాడు నాగరాజు. వెంకట్రాముడి ద్వారా విషయం తెలుసుకున్న నర్సయ్య కడుపు భగ్గున మండింది. ఇరవై ఏళ్ల క్రితం వెంకట్రాముడి తండ్రిన సీతారాముడిని నాగరాజు ఎలా చంపించింది వెంకట్రాముడితో వివరంగా చెప్తాడు నర్సయ్య. తన తండ్రి నాగరాజు చేత చంపబడ్డాడని తెలుసుకొన్న వెంకట్రాముడు అగ్నిపర్యతమే అయ్యాడు. నాగి గోవిందుడిని వదిలేసి పుట్టింటికి వెళ్లిపోయింది. నాగి, గోవిందుల విషయం పంచాయతీ పెట్టిస్తారు యానాది కనకయ్య నర్సయ్యలు. ఈ వ్యవహారం వెంకట్రాముడు, గౌరిలకు నచ్చదు.

అనవసరంగా... కావాలనే చర్చను పొడిగిస్తున్నారు.

తమ పబ్లిం గడుపుకోడానికి, మరో రెండు మూడు రోజులు తిని తాగి జాల్సాలు చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతోటి పెద్ద మనుషులు న్యాయాన్యాయాలు తేల్చుకుండా.... అనవసరంగా చర్చను వక్రమార్గం పట్టిస్తున్నారని వెంకట్రాముడికి తెలిసి పోయింది. ఆ పెద్ద మనుషులపై అతనికి చాలా అసహ్యం వేసింది.

మూడవ రోజు చర్చ ప్రారంభమైంది.

అవాల్కి కూడా ఆ చర్చలకు ఫలితం ఉండదని వెంకట్రాముడికి తెలుసు. అంతే గాదు... యిక ఆ పంచాయతీని పొడిగించుకుంటూ పోతే.... నర్సయ్య కనకయ్యలు మరింతగా నవ్వబోతారని కూడా అతనికి తెలుసు. అయినా ఆ సాయంత్రం వరకు సహనంతో ఎదురు చూశాడు వెంకట్రాముడు.

కానీ రాభం లేకపోయింది.

వెంకట్రాముడికి ఒళ్లు మండి పోయింది.

ఇక సహించలేక పోయాడతడు.

"మూడు దినాలుంది... యీ పంచాద జరగతానే వుండాలి. కానీ యింత వొరుకు యేచి తేల్చేడు. మూడు దినాలు కాదు... యీ పంచాద మూన్నెళ్ళు జరిగినా న్యాయం తీర్మానంగాదు. రంపు సూసే జానెడు. పంచాద సూసే బారెడు. ఓ దొక రాగాన తెగిది గాదు"- అంటూ తన అసహనాన్ని ప్రకటించాడు వెంకట్రాముడు.

"అదేదిరా అట్ట మాట్లాడావు? మే(వే)వన్నా యాద తినేసి తీరుబాటుగా' కుచ్చెనుండాలా? పంచాద మాట్లాడానే వుండాలి గదా. యిదేం పంచాదరా దినేబాట్లాంటి పంచాదల్ని యింతకు ముందు అయిద్రాబాద్లో నేనేన్నీ తీర్మానం సేసినా. నేం జేసిన తీర్మానం వొగిలి ఆ మధ్య పెపర్లో పన్నుపెజిలో యదేల్చిస్తో వొచ్చింది....."

"మే(వే)పురా పెపర్ సూల్చేదులే"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు. అతడలా అనేడంతో స్వేజమిద డైలాగ్స్ మరిచిపోయి ప్రాంప్టింగ్ అందని వాడిలా యిబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు పీరాజు.

"యీ పంచాద మాట్లాడి, మాట్లాడి మాకు నోళ్ళు నోవులు పుడ్తావుండాయి. తన కొడుకుదే న్యాయంవంటాడు నర్సయ్య. తన కూతురే న్యాయంవంటాడు కనకయ్య. యిద్దరి న్యాయంవే అయితే.... యింగ అన్యాయం యెప్పుర్కి? అంతా బావనోళ్ళ అయితే తట్ట కింది కొడి యే(వే)నట్టు?"- అన్నాడు గురవయ్య.

"యేంతసేపు మాట్లాడినా యిది వొగ తెగ న్యాయం గాదు. జరిగిన పంచాద సాలు. యింగ యెపురింటికి వోళ్ళు పొండి. కనకయ్యా! నీ కూతుర్ని నువ్వు తీస్తూపోయి, మారు మొనుపు సేసుకో"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

"ఆ సంగతి నాకు తెల్లయిలే. నా కూతురికి మారు మొనుపు సెయ్యకుండా నేనెందు కుంటాను? దానికి తగినదే యింగోసాట వుండనే వుంటాడు. అదేరే

సంగతి. మూడు దినాలుగా పంచద జరిగి యెప్పుర్ని న్యాయవో యెప్పుర్ని అన్యాయవో తేలకపోతే అదిట్టు? న్యాయం తీర్మానం గావాల్సిందే. చొకయాళ పెద్ద మన్నులు తేల్చలేక పోతే.... సపురుకుండ సాంగ్యం పెట్టుకొని న్యాయం యెప్పుర్ని తేల్చుకొందాం"- అన్నాడు కనకయ్య.

"యేవిరా నర్సయ్యా! సపురుకుండ సాంగ్యం పెట్టుకుందావని కనకయ్య అంటుందాడు. నువ్వేవంటావు?"- గురవయ్య అడిగాడు దీడిని నోల్చి పెట్టుకుంటూ.

"యే సాంగ్యానికైనా నేను సిద్దావే. నేను యే సాంగ్యానికి భయపడను. తప్పు సెసినిల్లి భయపడాల"- అన్నాడు నర్సయ్య తన కొడలు నాగి వెపు చూస్తూ.

"తప్పు సెసినిల్లివరో. తప్పు సెయ్యనోల్లివరో. సపురుకుండ సాంగ్యం లో తేలిపోతాదిరో"- అన్నాడు కనకయ్య నర్సయ్య వెపు చూస్తూ.

"చోస! నువ్వెంటికి పోయి దుత్తలో సపురు పోస్తాని యిడికి తెచ్చి కాగబెట్టు"- అంటూ నర్సయ్య తన భార్య మల్లక్క వెపు తిరిగి చెప్పాడు.

భర్త అలా చెప్పగానే.... మల్లక్క గబగబా యింటికి వెళ్ళి, ఓ చిన్న మట్టి పాత్రలో సగానికి పైగా వెరుశానగ నూనెను పోసుకుని. అక్కడికి తెచ్చి... రాయి మిదపెట్టి వేడి చెయ్యసాగింది.

* * * *

ఈ విశ్వంలో రాతియుగంలోని మనిషికి అపారమైన అజ్ఞానం వుండేది. ఈ విశ్వం తనకు పినరంత కూడా అర్థంగాని దశలో అది మానవుడు ఈ విశ్వంలో ని కొన్ని పదార్థాలకు సంబంధించి కొన్ని విశ్వాసాలను పెట్టుకున్నాడు.

తనకు అర్థం కాని ప్రకృతిని పవిత్రమైన ఒక శక్తిగా విశ్వసించాడు. గాలి, వెలుతురూ, నీరూ, భూమ్యాకాశాలు మొదలైన వాటన్నింటినీ దేవుళ్ళుగా భావించాడు. అయితే మానవుడి భావాల ఎదుగుదల అంతటా అగిపోలేదు.

విశ్వపరిణామంలో అత్యున్నత స్థాయికి పరిణామం చెందిన పదార్థం మానవుడి మెదడే. ఈ పరిణామ శ్రమలో ప్రకృతిని గురించి మానవుడు ఒకప్పుడు పెట్టుకున్న భ్రమలూ, గుడ్డి నమ్మకాలూ పటాపంచలై పోయాయి.

నేడు మానవుడి విజ్ఞానం పరాకాష్ఠ దశకు చేరుకుంది. దేవుళ్ళుగా ఆరాధించిన ఉపగ్రహాల మీద మనిషి కాలు ఉనుతున్నాడు. అయినప్పటికీ యింకా ఈ కాలంలో కొంత మంది బుర్రల్లో ఎన్నో గుడ్డి నమ్మకాలు గూడు కట్టుకుని వున్నాయి.

అటువంటి నమ్మకాలలో ఒకటి ప్రమాణాలు చెయ్యడం. తద్వారా తమ నిర్దోషత్వాన్ని నిరూపించుకో గలమని భ్రమించడం. ఈ భ్రమల్లో ఒక భాగమే చమురుకుండ సాంగ్యం". ఇరాంటి భ్రమలు అడుగు పర్గాల వారిలోనే గాక అగ్రపర్గాల వారిలోనూ ముఖ్యంగా అక్షరాస్యులలోనూ కన్పించడం విచారకరం.

చౌతిక శాస్త్ర ఆచార్యుల వంటి మేధావులే కొందరు.... ఎవరో కాకుండా చాలామంది బుట్ట తలకాయల గాళ్ళు చెప్పిన మాటల్ని నమ్మి.... కూనసంబంధించి పదార్థం పుడుతుందని విశ్వసనీయమైనారంటే.... యిక యానాదుల వంటి అనాగరికులు యిలాంటి భ్రమల్ని విశ్వసించడం అదే పెద్ద విచిత్రమయిన విషయం కాదు.

* *

సర్వయాగం

ఒక మట్టి పాత్రలో చమురు పోసి, దానిని పొయ్యిమీద పెట్టి.... వేడి చేస్తూ యానాదులు. యిద్దరి వ్యక్తుల నడుమ పొట్టాట వచ్చి, అందులో ఎవరిది న్యాయమో, ఎవరిది అన్యాయమో తెలిసి పక్షంలో.... ■ యిద్దరి వ్యక్తులలో ఒకరు పొయ్యిమీద బాగా కాగివున్న ఆ చమురులో చేయి పెట్టాలి.

అప్పుడు అతడి చేయి కాల్చిపోతే.... అతడు నిర్దోషి అని, కాల్చితే దోషి అని పరిగణింప బడుతాడు. ఈ తరంగాన్నే యానాదులు "చమురుకుండ సాంగ్యం" అంటారు. అయితే యానాదుల్లో ఈ చమురుకుండ సాంగ్యాన్ని యిప్పుడు ఎక్కడా ఎక్కువగా చెయ్యడం లేదు.

అయితే కేవలం యిది మౌఢ్యంతో కూడుకున్న ప్రయోగం మాత్రమే. ఎంతటి నిర్దోషైనా, సత్యవ్రతశీలుడైనా మరిగిన నూనెలో చేయిపెడితే కాలకుండా వుండదు. అసలు వాడి, ప్రతివాడి యిద్దరూ అందులో చేతులు పెట్టినా.... యిద్దరి చేతులూ కాలమనేది తథ్యం.

అయితే వాళ్ళ ఆచారాన్ననుసరించి.... వాడి ప్రతివాదులలో మొదట ఎవరో ఓక్కరు మాత్రమే ఆ నూనెలో చేయి పెట్టాలి. మొదటగా చేయి పెట్టిన వ్యక్తికి ఎటూ కాలకుండా గనుక.... అతడు నిజంగా దోషి కాకపోయినా అందరి ముందూ దోషిగానే నిరూపింప బడుతాడు.

మొదటి వ్యక్తి దోషిగా పరిగణింప బడుతాడు గనుక.... యిక రెండో వ్యక్తి నిర్దోషిగా పరిగణింప బడుతాడు. యిక ఆ రెండో వ్యక్తి నూనెలో చేయి పెట్ట నవసరం లేదు. అంటే.... నూనెలో మొదటగా ఏ వ్యక్తి చేయిపెడుతాడో ఆ వ్యక్తి తప్పుకుండా దోషిగా పరిగణింప బడడం తథ్యమన్న మాట.

అయితే వెంకట్రాముడికి మొదట్నుంచి ఈ 'చమురుకుండ సాంగ్యం' లాంటి ఆచారాలపై ఆవగింజంత నమ్మకం కూడా లేదు. అతడి జీవితంలో చమురుకుండ సాంగ్యాన్ని మూడుసార్లు చూశాడు. చూసిన ప్రతి చోటా మొదలుపెట్టిన ప్రతి వ్యక్తికీ చేయి కాల్చింది. చేయి పెట్టినా కాలకుండా నిర్దోషులుగా నిరూపింపబడిన వారిని అతడింతవరకూ చూడలేదు.

"సామ్రాట కాగిపోయింది" - పొయ్యి వద్ద నుండి వచ్చి నర్సయ్యతో చెప్పింది మల్లక్క.

"అయితే కానీయండి. యిదేదో తెలిపాతే యెవరి కొంపలకు వోళ్ళు పోవచ్చు" - అన్నాడు కనకయ్య.

"యింగేవిరా నర్సయ్యా! యేవిటికి మీరు గొమ్మునుండేది? కానీయండి మరి" - అన్నాడు గురవయ్య.

శివోక్తం

(ప్రఖ్యాత కన్నడకవి సర్వజ్ఞుల వచనలు ఆధారంగా)

అశయేన్నదు లేదు నిరాశలేదు
హెచ్చుతగ్గుల యోచన యెప్పులేదు
భోగవాంఛలు తనలోన పుట్టలేదు
లేదు రాగము యోగికి లేకపైన.

కోర్కెగములను మనసున కూర్చినంత
ఎచటనో కాదు కైరాన మిచటి కలదు
కోర్కెగములను మనసున కూర్చినంత
ఎచటనో కాదయ, నరకమిచటి కలదు.

ఉండి, పొట్టనిండ తినకయుండనేల
ఉండి దుస్తులు తాల్చక యుండనేల
ఉండి దానాలు చేయక యుండనేల
నిరులు దొరలకో దొంగకో చేరనేల.

- కనమలూరు వెంకట శివయ్య

"మేఘ సిద్ధమే. వెరేయే గోయిందూ! నువ్వెళ్లి ఆ బాయిలో మునిగేసి తడి గుడ్డలతో రావో" - నర్సయ్య అన్నాడు.

ఆయన ఆ మాట అనగానే గోవిందుడు ఆ గుడిసెల వక్కనే వున్న బావిలో స్నానం చెయ్యడానికి వెళ్లిపోయాడు.

"నువ్వొంకా గొమ్మునుండా వేండి? నాగిని కూడా స్నానం చేసి రమ్మను" కనకయ్యతో చెప్పాడు పీర్రాజు.

"వోసే! నువ్వెక్త్రామే" - అంటూ కనకయ్య పిలవగానే పోలమ్మ అతడి చెంతకు వచ్చింది.

"నాగిని బాయి కాడికి తోడుకొని పోయి ... నాలుక్కడవల నీళ్లు సేది, దాన్నెత్తిన బోసి, తడి గుడ్డల్లో దాన్ని తోడుకొని రావో" - పోలమ్మకు చెప్పాడు కనకయ్య.

వెంటనే పోలమ్మ తన కూతురు నాగిని బావి వద్దకు తీసుకు వెళ్లింది.

పది నిమిషాల్లో గోవిందుడూ, నాగి స్నానాలు ముగించుకుని తడి బట్టలతో వచ్చేళారు. ఇద్దరూ మెల్లగా పొయ్యి దగ్గరకు వెళ్లి నూనె ... పాత్రకు ముందు భాగంలో నిలబడ్డారు. ఒక మూఢాచారాన్ని నిర్వహించడానికి వాళ్ళు సిద్ధమయ్యారు. అక్కడ చెట్టు కింద వున్న వాళ్లందరూ వాళ్ళిద్దరి వైపు అత్యంతగా చూస్తున్నారు.

"యేవిరా అట్టే నిలబడిపోతివి? లగ్గనం రాలేదా? మంచి సగినం (శకునం) కాలేదా? నువ్వెట్టే నిల్చుకో. పొద్దు బోతాది. మా కొంపలకు మేఘ బోతాం" - గోవిందుడి వేపు చూస్తూ దబాయిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు పీర్రాజు.

గోవిందుడు పొయ్యి మీది పాత్రలోకి ఓసారి చూశాడు. నూనె బాగా మరిగి వుంది. 'అన్నింటికీ ఆ దేవుడే వున్నాడు' అని మనసులోనే సత్యమై దేవతను తల్చుకుని ... ఆ నూనెలో తన చేయి పెట్టడానికి కొంచెం ముందుకు వంగాడు గోవిందుడు.

సరిగ్గా అక్షణంలోనే...

"వెరేయే గోయిందూ!" - అంటూ గట్టిగా అరిచాడు వెంకట్రాముడు. అతడి కేక వినే గోవిందుడు తల పైకెత్తి వెంకట్రాముడి వేపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు. ఈలోగా వెంకట్రాముడు గబగబా పొయ్యి దగ్గరకు వచ్చి గోవిందుడి చేయి పట్టుకున్నాడు.

"సామ్రాట కుండలో నువ్వు సెయ్యి పెట్టాల్సిన పన్నేదు" - అందరికీ వినిపించేలా అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

అతడా మాట అనడంతో ... తమ పెట్టాలు పరాయి మగాళ్లతో తమ కళ్ల ముందే పరాచికారాడడం చూసిన మొగుళ్లలా ... పెద్దమనుషులంతా మండిపడ్డారు.

"యేవిట్టేయే! నీకు ఏచ్చిగానీ పట్టిందా యెట్టి? ఈసారి నాతో పాటు అయిద్రాబాద్ కు రా. ఆస్సెటల్లో సేర్పించి దాక్కర్లో సెప్టా-వేళాకోళంగా అన్నాడు పీర్రాజు.

"యీసారి అయిద్రాబాద్ కు తవరు యెప్పుడెత్తారు?" - అడిగాడు వెంకట్రాముడు.

"వోచ్చే నెల్లో"

"నిజమేనా?"

"అ... నిజమే"

"అప్పుడు మర్చిపోకుండా ఆ ఆస్సెటల్లో తవరు సేరండి" - వెంకట్రాముడన్నాడు.

అతడా మాట అనగానే... తన కంట్లో కాళ్ళిద్దరి కొట్టనట్లు యింది పీర్రాజుకు.

"కాగిన సామ్రాట్లో సెయ్యి పెడితే కాలదని మిళితా యెవరు సెప్పినారు?"

అసలు గోవిందుడు ఆ సామ్రాట్లో తన సెయ్యిందుకు పెట్టాలి?" - అడిగాడు వెంకట్రాముడు.

"వెరేయే! అదెప్పుడో నీబోబో దొకడు రాత్రంతా రావాయనం యిని... తెల్లారి నిద్దల్లేసి, సిత రావుని కేవేతాదని అడిగినాడంట. అట్టుండండి నువ్వు మాట్లాడేది" - గురవయ్యన్నాడు.

"మూడు ధినాలుగా నువ్వీ పంచాదను యింటానే వుండావు గదా.

జై కిసాన్ పనితనం అద్భుతం పొలంలో పండింది బంగారం

కారణం ఏమిటంటే, ఉత్తమ శాస్త్రీయ పద్ధతిలో తయారైన జై కిసాన్ ఎరువులు నీటిలో ఇస్తే కరుగుతాయి. మొక్కలకు వెంటనే అందుతాయి. అంచేత కాస్తంత ఎరువు కూడా మృధగా పోదు, పూర్తిగా మొక్కలకు అందుతుంది. మరి, మీరు కూడా జై కిసాన్ ఎరువులు తెచ్చుకోండి. పొలంలో బంగారం పండిందండి!

నేలకూ, ప్రతి వంటకూ అనువైనది.

సరైన సంతృప్తికర ఎరువులు వాడితే అత్యధిక లాభాలు చేకూరుతాయి. జాబారి వారి ఉదార భూసార పరీక్ష వేవను వినియోగించుకొని ప్రయోజనం పొందండి.

జై కిసాన్ యూరియా 46.4% నత్రజని
స్వచ్ఛమైన తెల్లని గుళికల రూపంలో వుంటే జై కిసాన్ యూరియా 46.4% నత్రజనితో సమ్మతమైనది. ప్రతి నేలకూ, ప్రతి వంటకూ ఉత్తమమైనది.

జై కిసాన్ సంపూర్ణ 19:19:19
ముఖ్యంగా ప్రత్తి, వరి, గోధుమ, చెరకు మొదలైన వంటలకూ, పొటాట్ లోపం గల నేలలకూ ఉత్తమమైనది.

జై కిసాన్ సామ్రాట్ 18:46:0
వర్షాధార వంటలకు ఇది అతి ఉత్తమమైన ఎరువు. ప్రతి

జై కిసాన్ రాజ్య-ధాన్యలక్ష్మి సామ్రాజ్యం

జువారి అగ్రి కెమికల్స్ లిమిటెడ్, గోవా

ప్రాంతీయ ఏజెంట్ కార్యాలయాలు : సికింద్రాబాద్, విజయవాడ, రెంగుళూరు, ముద్గి, నాగ్ పూర్, పతే, బందోర్, ఆగ్రా, జువారి నగర్.

సర్వయోగం

యిచ్చొడివి యిప్పుడు నువ్వే మాటడిగితే యింగ మేపు యేవనుకొవాలి? అన్నాడు ఏర్రాజు.

"నాగి తప్పు చేసిందని, అందుకే దాన్ని యింట్లోంచి తరిమేశానని గొవిందుడు చెబుతున్నాడు. ఇందులో తనదేమి తప్పులేదని, నాగిదే తప్పుని అంటున్నాడు. గొవిందుడిప్పుడు నిర్దోషిగా నిరూపించుకోవాలి. అందుకే నూనె కుండలో గొవిందుడు చేయి పెట్టాలి"- వివరించాడు పంతులు గుర్బాధం.

"అయితే సన్నుకుండలో సెయ్యి పెట్టాల్సింది గొవిందుడు కాదు"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

"యింకెవరు?"

"నాగే తన సెయ్యి పెట్టాలి."

"యిదేం యిద్దూరం"- కనకయ్య అన్నాడు.

"యిందులో యిద్దూరం వేడి లేదు."

"యిద్దూరం లేదా? యేవరికైనా యీ మాట పెట్టే నవ్వతారు"- అన్నాడు కనకయ్య.

"యిద్దూరపు మన్యులకంతా యిద్దూరంగానే కనిపిస్తాది"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

"యిద్దూరం గాకపోతే యింగేంద్రి? నాగి ఆ సన్నుల్లో యిందుకు సెయ్యి పెట్టాలి? కనకయ్య ప్రశ్న.

"నీ కూతురు యే పాపాపూ యెరగనంటా వుంది. తప్పు సెయ్యి లేదంటా వుంది. నిజంగాతప్పు సెయ్యికుంటే ... ఆ సన్నుకుండలో సెతిసి పెట్టమను. ఆ సెయ్యిగానీ కాకుండా వుంటే ... నాగి తప్పు సెయ్యినట్టి లెక్క"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

"అవునబ్బో యిది నిజమే"- నర్సయ్య అన్నాడు.

"దీనికి నేనెప్పుకొను"- కనకయ్య అన్నాడు.

"యెందుకని?"

"యిది అన్యాయం."

"కాదు. యిదే న్యాయం."

"న్యాయంవని నువ్వంటే సరిపోతుందా?"

"అన్యాయంవని నువ్వంటే సరిపోతుందా?"

"అసలు గొయిందుడిది తప్పు గాకుంటే ... సన్నుల్లో సెయ్యి బెట్టనీకుండా మిరంతా అర్థం పడదెందుకు? సెయ్యి కాల్ ... తప్పు బయటపడ్డాడని మి బయం"- అన్నాడు కనకయ్య.

"నేను కూడా ఆ మాటే అదగతా వుండాను. నీ కూతురు తప్పు సెయ్యికుంటే ... సన్నుల్లో సెయ్యి పెట్టొచ్చు గదా. దానికి నువ్వెందుకు కావనదం? నీ కూతురు సెయ్యి కాల్ ... ఘేసిన తప్పు బయటపడి, పర్పువు బొతాదని నీ బయం"- అన్నాడు వెంకట్రాముడు.

"యిట్లాంటి నేర్పిన మాటలు నా దెగ్గిర మాట్లాడొకో"- వెంకట్రాముడి వేపు సూచిగా చూస్తూ అన్నాడు కనకయ్య. అతడికి చాలా కొపం వచ్చింది.

"అవును. నేర్పిన మాటలే. తెలివొళ్లకు సెప్పాల్సింది నేర్పిన మాటలే. యిప్పుడు యింకట్రాపుడు మాట్లాడిన మాటల్లో యేం పొరబాటుంది?"- అన్నాడు నర్సయ్య.

"అయితే మిరిప్పుడు సెప్పేదేంది? నాగి సన్నుకుండలో సెయ్యి పెట్టాలంటారు. అంతేనా?"- కనకయ్య ప్రశ్న.

"అంతే."

"సెయ్యి పెట్టకపోతే?"

"నీ కూతుర్ని తీస్తూని పొద్దుపోక ముందే యాన్నుంచి ధయసెయ్యచ్చు"- చెప్పాడు వెంకట్రాముడు.

"అంతేగానీ గొయిందుడు సన్నుల్లో సెయ్యి పెట్టడానికి మిరిప్పుకొరా?"

"ఒప్పుకునే కొచ్చిన లేదు"- ఖచ్చితంగా చెప్పేవాడు వెంకట్రాముడు.

ఇంతలో పెద్దమనుషులు ■ గొడవలో కలగజేసుకుని ఇరువద్దల వారిని

సర్దదానికి ప్రయత్నం చేశారు. కానీ ... లాభం లేకపోయింది. పెద్దమనుషుల మాటను వాళ్లెవరూ పట్టించుకోలేదు. 'ఇక మేమేమి చెయ్యాలిం మి యిప్పు' అంటూ ఈ పెద్దమనుషులు చివరకు పైకి లేచేశారు.

"కనకయ్య! నీ కూతురికి యింక నువ్వే మారు మొనుపు (మరో పెళ్లి) సేసుకో. గొయిందుడు కూడా యింకో దాన్ని సేసుకుంటాడు. ఈ పొద్దుట్టుంచి మి రెండు కుటుంబాల నడుమ ఎలాంటి సమ్మందపు లేదు"- తీర్పు చెప్పేవాడు గురవయ్య.

"యింకో మనుపు సేస్తాను. యెందుకని సెయ్యను? నా కూతురికి రాజ్యంలో యింగ యిట్లాంటి మొగ్గేడు దొరకనే దొరకడా?"- అన్నాడు కనకయ్య గొవిందుడి వేపు చూస్తూ.

"యీ రాజ్యం గొడ్డుపోలేదు. నా కొడుక్కి కూడా యిట్లాంటి అదొళ్లు దొరకరా?"- అన్నాడు నర్సయ్య అల్లడనిలబడ్డపున్న నాగి వేపు చూసి.

"వేరేదు! అయిపోయిన పెండ్లికి యింగ మేళాలేవిట? యెక్కడోళ్లు ఆడకి గొమ్మునే పోంది. తల్లి మూడు దినాలకు తిండి కర్చు యింత అయిందో సితను అడిగి తెల్పుకుని యెప్పురెప్పుడు యెంతెంత యియ్యాల్సి యిచ్చేయండి. నా సారాయి కర్చులు నాకు సెల్లించండి"- అన్నాడు గురవయ్య.

సిత వెంటనే ఈ మూడు రోజులకయిన వంటల ఖర్చులను లెక్కవేసింది. తను వండి వార్చినందుకు రోజుకు పది రూపాయలు తన కూర్చి కూడా కలిపింది. మేకపోతు, పొట్టిలూ యానాది వాళ్లవే గనక ... ఆ మాంసపు ఖర్చును మాత్రం మినహాయించి ఛివరకు లెక్క తెల్పి చెప్పింది.

కనకయ్య తన వాటా డబ్బుల్ని సితకు చెల్లించి, తన వాళ్లతోపాటు వెళ్లిపోయాడు. నర్సయ్య కూడా తన వాటా చెల్లింపగా ... తీసుకున్న అప్పులో తన దగ్గర చివరకు అయిదు రూపాయలు మాత్రం మిగిలాయి. నూట లెంపై అయిదు రూపాయలతోపాటు ... మూడు వందల రూపాయల విలువ చేసే పొట్టిలని కూడా నవ్వపోయాడు నర్సయ్య.

* * * * *

పది రోజులు గడిచాయి. ఈ పది రోజుల నుండి నర్సయ్యకు మనస్సు స్థిమితంగా వుండడంలేదు. అందుకు కారణం ... పంచాయతీ ఏర్పాటు చేసి అల్లికంగా అతడు చాలా నవ్వపోవడమే. అప్పు తీసుకున్న డబ్బంతా కేవలం మూడు రోజుల్లో మంచినీళ్లలాగా ఖర్చయిపోయింది. పొట్టిలు కూడా పోయింది.

అంటే ... మొత్తం అయిదు వందల రూపాయలు ఖర్చయింది. ఆ యానాదుల ధృష్టిలో అయిదు వందలంటే తక్కువ మొత్తంకాదు. అంత డబ్బు ఖర్చయినప్పటికీ ... చివరకు వాళ్లకు వోగిందేమి లేదు. నాగరాజు దగ్గర తీసుకున్న రెండు వందల రూపాయల అప్పును ఎలా తీర్చాలో నర్సయ్యకు అర్థంకావడంలేదు.

తన పాక ముందున్న రాతి మిడ కూర్చుని ఆలోచిస్తున్నాడు నర్సయ్య. పాక లోపల ఉల్లిపాయను నంజుకుంటూ సద్ది తాగుతున్నాడు గొవిందుడు. పాక ముందు కట్టియ్యబడిన పొట్టిలు అరుస్తోంది. దానికి తోడుగా వున్న మరో పొట్టిలు కన్నించక పోవడంతో పది రోజుల నుండి అది ఆలాగే అరుస్తోంది.

సరిగ్గాఅప్పుడే ...

బీడి కాల్చుకుంటూ ఆ మామిడి తోటలోకి ప్రవేశించాడు ఏర్రాజు. 'యింత పొద్దున్నే యెప్పురి కొంపల్ని ముంచడానికొస్తున్నాడో' అని ఏర్రాజును చూడగానే మనసులోనే అనుకున్నాడు వెంకట్రాముడు. కాలిపోయిన బీడి ముక్కను అవతల పారేసే ... నర్సయ్య దగ్గరికొచ్చాడు ఏర్రాజు.

"వేరేదు నర్సయ్య!"

తలిత్త చూసి లేచి నిలబడ్డాడు నర్సయ్య.

"కొంపలో వుంటావో, వుండవో అని అనుమానంతో వెస్తా వుండా"- అన్నాడు ఏర్రాజు.

"కొంపలో వుండక యే రాజ్యం పోతావు? మాకెవన్నా పూళ్లా వుద్దేగాలా?"- అన్నాడు నర్సయ్య.

"పూళ్లా వుద్దేగాలా లేకుండా వుంటేనే మి యానాది నాయాండ్లకు తలకాయలు దరణుపై నిలాటంలేదు. యింగ అవిగానీ వుంటే రైతుల్నే కూరిక విలుదుర్లు మిరు"- ఏర్రాజు అన్నాడు.

"యంట్లో నిలబడినావు. ఆ రాతి మీద నీదన కూర్చో సావె"- అన్నాడు నర్సయ్య.

"నీదన కుచ్చెని మిత్ అడపాసలు గొట్టే దానికి (బాతాఖాసీ వేసేందుకు) రాలేదురా నేను."

పాక బయట పీర్రాజు గొంతు వినపడటంతో సద్ది తాగడం ఆపి, వెలుపలికి వచ్చాడు గోవిందుడు.

"యేదిరా గోయిందూ! ముక్కుల్లాకా సద్ది తాగినట్టుందావు. కండ్లు మూతలు పడ్డా వుండాయి. కడుపు కపిలి బాస మాదిరిగా వుంది. మూతి మీద ఆ మెతుకులు తుడుపుకో."

పీర్రాజు వేళాకోళం చెయ్యడంతో గోవిందుడు పై గుడ్డతో మూతి తుడుచుకున్నాడు.

"యేదిరా నర్సయ్య! మీరు పూల్లోకిచ్చి కానా దినాల్లింది? ప్రశ్నించాడు పీర్రాజు.

"మాకు పూల్లో యేం పనులూది సావె?"

"వోక మాట్టేనే యానాదోదనిపించుకుంటివి. మి' బోటి యానాదోళ్ళు యింకో పది కాపురాలు గానీ వుండుంటే ... పూల్లోని రైతులంతా ముంతలకు మూడు నావాలు పెట్టుకొనే ముస్సెత్తుకొనే దానికి పొయ్యిందాల్సిందే- అన్నాడు పీర్రాజు.

పీర్రాజు అలా ఎందుకంటున్నాడో, రైతులకు తాము చేసిన అన్యాయమేమిటో నర్సయ్యకు అర్థంకావడంలేదు.

"వోరేయ్ నర్సయ్య! మి పంచాద జరిగిపోయి యీ పొద్దిటికెన్ని దినాల్లిందిరా?"- పీర్రాజు ప్రశ్న.

"పద్దినాలు సావె."

"పద్దినాల్లింది గదా. పంచాద కర్కుల కోసం నాగరాజుగారి దెగ్గర నువ్వు యిమ్మూరు (రెండు వందలు) రూపాయలు అప్పు తెచ్చుకొంటివి. అదేవన్నా తరెరికి గురుతుందా?"

"యెందుకు లేదు సావె. ■ పాడ్డు ఆ మారాజు అప్పయ్యబట్టి గదా కర్కుల కుపయోగపడింది- చెప్పాడు నర్సయ్య.

"ఆ మారాజు నీకిచ్చింది అప్పు. అంతగానీ యినాం (బహుమతి)గా కాదు. సరే ... ఆ దుడ్డును తెచ్చి అయనకిస్తావా?"

"యిచ్చేస్తాను సావె."

"యింగిచ్చేద్రా యిచ్చేది? నువ్వు పొక్కలైన యానాదోడివైతే ... అప్పు తీర్చుకుండా గుడ్డ మీంద కొడి మాదిరిగా యింట్లోనే దూరుకోనుండువా? సేసిన అప్పును యెప్పుడు తీరస్తాద్రా? మి యమ్మల్ని యెత్తకపోయినోడు తీరస్తాదా?" బూతులు చెట్టాడు పీర్రాజు.

"తప్పయిపోయింది సావె. నాలుగైదినాలలో ఆ దుడ్డు తెచ్చి అయ్యగోరికిచ్చేస్తాను"- అన్నాడు నర్సయ్య.

"సరే ... అంటూ పీర్రాజు అక్కడి నుండి కొంచెం ముందుకు వెళ్లి ... పొద్దిల్ని పగ్గంతో పాటు విప్పుకున్నాడు.

"అదేంది సావె! పొద్దిల్ని పట్టకపోతా వుండావు?"- అన్నాడు గోవిందుడు ఆయోమయంగా చూస్తూ.

"నీ కొచ్చినకు జవాబు సెప్పాలంటావా? అయితే యిను. మీరు కట్టాల్సిన అప్పుకు బోదులుగా ... యీ పొద్దిల్ని పట్టకపోతా వుండా- తాపిగా చెప్పాడు పీర్రాజు.

"వొడ్డు సావె. మా బతుక్కి మిగిలింది ఆ పొద్దిలోక్కడే. అయ్యగోరి అప్పును యింకో రొండు మూడు దినాల్లో కట్టేస్తాను."- అంటూ పొద్దిల్ని పట్టుకున్నాడు నర్సయ్య.

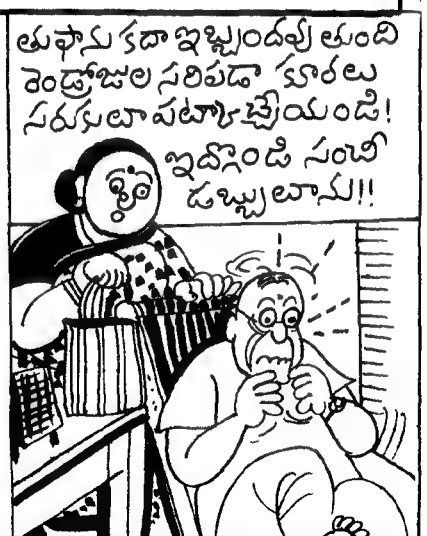
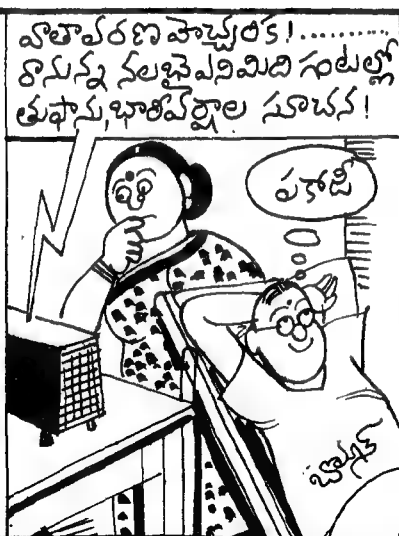
"వోరేయ్! మీరు ఆ అప్పును రొండు మూడు దినాల్లో నైనా కట్టండి. రొండు మూడేండ్లలో నైనా కట్టండి. అదంతా నాకు అనవసరం. నాగరాజుగారి పొద్దిల్ని పట్టక రమ్మని నాతో సెప్పినారు. నేను పట్టకపోతా వుండా. మిరేదన్నా మాట్లాడదల్చుకుంటే అయన దెగ్గరికిచ్చి మాట్లాడండి"- అంటూ పీర్రాజు పొద్దిల్ని గుంజాడు.

"వొడ్డు సావె. దాన్నోదిలేదు. అది నా పాసం. యిప్పటికే వోగదాన్ని సంపుకుంటివె- అంటూ గోవిందుడు పీర్రాజుకు అడ్డం పడి ... పొద్దిల్ని పగ్గన్నీ పట్టుకున్నాడు.

"కదా పోరా నీయమ్మను ... నీకు కండ్లుగానీ తిరగతా వుండాయయద్రా? తన్నినానంటే ... కడుపుగిలి, తాగిన సద్ది మొత్తం యలబారోస్తాది. నాతో తవాసలు పడకురోయ్"- అంటూ పీర్రాజు ఆ పొద్దిల్ని పగ్గంతో పాటు బర బరా యాడ్చుకుపోతుంటే ... ఆ యానాదులు నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడిపోయారు.

(ఇంకా ఉంది)

కనకం! జామ్మన్

వ్యక్తిగతం

భారతదేశంలో మొట్టమొదటి నాళికా శిశువు బెంగళూరులోని సెయింట్ ఫెలోమినా ఆసుపత్రిలో జూన్ 14న జన్మించింది. చర్మాటక రాష్ట్రంలోని హసన్కి చెందిన డాక్టర్ ప్రకాష్ దంపతులకి జన్మించిన ఈ

శిశువు ప్రపంచంలోని నాళికా శిశువులలో 23వది. ఈ దంపతులకి వివాహం అయిన తర్వాత 10 సంవత్సరాల వరకూ సంతానం కలగలేదు. శ్రమితి నిరుపమకి ఫాలోపయస్ ట్యూబ్లు మూసుకు పోయి ఉన్నందువల్ల అమెరికీ సంతానం కలిగి అవకాశం లేదని 1982లో బొంబాయిలో ట్యూబ్ ఫ్లాస్ట్ మి ఆపరేషన్ చేయించారు. కానీ అది విఫలం అయింది. శీతలీకరణ ద్వారా ఘనీభవం చేసిన పిండాన్ని తల్లి గర్భాశయంలో ప్రవేశపెట్టి ప్రక్రియని చేయించుకోవడానికి ఆ దంపతులు లండన్ లోని బోర్న్ హాల్ క్లినిక్ లో పేరు సమారు చెనుకాని రెండేళ్లు వేచిఉండాల్సి వచ్చింది. గత సెప్టెంబర్ లో చేసిన ప్రయత్నం విఫలం అయింది. మళ్ళీ అక్టోబర్ లో చేసిన ప్రయత్నం సఫలమై శ్రమితి నిరుపమ గర్భం ధరించారు. ఎందుకైనా మంచిదని ఈ దంపతులు శీతలీకరణ ద్వారా ఘనీభవం చేసిన మరో రెండు పిండాల్ని లండన్ లోని ఆ క్లినిక్ లో భద్రపరిచి ఉంచారు. భవిష్యత్తులో ఎప్పుడైనా వీరు ఇంకా సంతానం కావాలనుకుంటే ఆ పిండాల్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఎజెరియన్ ఆపరేషన్ ద్వారా ఈ నాళికా శిశువుని బయటటి తీసారు. అలోగ్యంగా ఉన్న తమ బిడ్డని చూసుకుని ఆ తల్లిదండ్రులు పొందిన ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. దీనికి అంతా కలిపి ఆ దంపతులకి 70 వేలరూపాయలు కర్షు అయిందట. వారు మళ్ళీ పిల్లలు కావాలనుకొంటే ఈసారి ఒక్కో ఆపరేషన్ కు సుమారు నాలుగు వేల రూపాయలు కన్న ఎక్కువ కర్షు ఉండదట. మనదేశంలో రెండవ నాళికా శిశువు బొంబాయిలోని కె.జె.ఎం. ఆసుపత్రిలో బహుశా ఆగస్టు నెలలో జన్మించవచ్చని ఆ ఆసుపత్రికి చెందిన డా. హిందుజా అన్నారు. ఆ శిశువు విషయంలో శీతలీకరణ ద్వారా ఘనీభవం చేసిన పిండాన్ని తల్లి గర్భాశయంలో అమర్చే ప్రక్రియని కూడా బొంబాయి ఆసుపత్రిలోనే నిర్వహించారట. నవంబరులో కలకత్తాలో మరో ఇద్దరు నాళికా శిశువులు ఉపయుక్తారని డా. వైద్యనాథ్ చక్రవర్తి అంటున్నారు. భారతదేశంలో కూడా నాళికా శిశువుల తరం ప్రారంభం అయింది...

వార్తలు

18-7-1986 శుక్రవారం నుండి
24-7-1986 గురువారం వరకు

★ **మేషం :** ఆదాయమున్నది. ఇటీవలి ఆర్థిక చిక్కులు తొలగిపోతాయి. కొందరకు వ్యాపారాన నూతన మార్గం చిక్కుతుంది. గ్రహనుకూలత గల వారం. రాజకీయంగా కొంత మేలైన వారం. స్త్రీలకు : సుఖ శాంతులు, ధనలభి.

★ **వృషభం :** ఇతర ప్రత్యుత్తరాలు ఆనుకూలదాయకం. వృద్ధులకు ఆరోగ్యమందు కొంత పెంపు చేకూరుతుంది. నూతన వస్తు సేకరణకు అవకాశం. వ్యాపారానుకూలం చెప్పదగిన వారం. స్త్రీలకు : శుభ కార్యానుకూలత, ఉద్యోగ రీత్యా పెంపు చేకూరగల వారం.

★ **మిథునం :** విధి విరామం లేకుండా కృషి చేసినా, ఈ వారం ఏమి సాధించలేకపోయా-మునుకొంటారు. రాజకీయంగా అంతకన్నా ప్రయోజనం లేకపోయిందనుకొంటారు. చేసిన ఉద్యోగ యత్నాలు ప్రయోజనరహితమయినట్లు గ్రహిస్తారు. స్త్రీలకు : కళారంగ ప్రతిస్పర్థిదాయకమవుతుంది.

★ **కర్కాటకం :** ఆదాయమున్నది. అన్ని రంగాలలో అనుకూలం. చిత్ర నిర్మాణమందు సునాయాసంగా వసతు లేర్పడుతాయి. పెద్దలవలన మేలు చేకూరుట గమనించదగిన అంశాలు. స్త్రీలకు : క్రయ విక్రయమందు పెంపు, సర్వత్రా అనుకూలం.

★ **సింహం :** కనీసం నిత్య వ్యవహారాలకు సరిపాటుంటట ధబ్బు అందుతుంది. చాలమందికి ఆరోగ్య లోపం చెప్పదగిన సమయం. ఒకటి రెండు వ్యవహారాలు బాధాకరమైనవని భారి నుండి తప్పించుకో గలుగుతారు. స్త్రీలకు : విలువ గల వస్తు సేకరణకు, బంధు ప్రీతికి అనుకూలమైన వారం. గ్రహించాలి.

★ **కన్య :** ఏ వ్యవహారమునా సులువుగా సానుకూలం చేసికొగలరు. ఎవరితోనైనా స్నేహం చేసికొని మేలు పొందగలుగుతారు. పెద్దల, ధనవంతుల ఆశ్రయం చిక్కుతుంది. రాజకీయంగా ఒక మెట్టు పైకెక్కగలరు. ఒకవేళ పదవీ సంపాదనాపరులు కాగలరు. స్త్రీలకు : శుభ కార్యానుకూలత, సంఘంలో మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు.

★ **తుల :** మాటలతో ఏదీ తెలులదు. చేతలు కావాలి. ఇతరుల ఆశ్రయించి ప్రయోజనం సాధించలేరు. మిక్కామిద మిరు నిలువ గలగాలి. స్థిరాస్థి పెంపు యత్నాలు కొనసాగుతాయి. స్త్రీలకు : శుభ సమయం. యత్న కార్యసిద్ధి. ఆనందం.

★ **వృశ్చికం :** చుట్టు ప్రక్కల వారి గౌరవ లేకుండా చూచుకోవాలి. ఇంటికి వచ్చిన బంధు మిత్రులను అదరించుటతో కాలం సరిపాతుంది. ఆదాయాన్ని మించిన వ్యయం. కార్యాచరణ విలంబన. స్త్రీలకు : అనవసరమైన గొడవలు, పుధాకాలక్షేపం.

★ **ధనుస్సు :** వ్యాపారం బాగా సాగుతుందని చెప్పి పీలులెదు. కృషి లోపం చేయరాదు గాని, ఏమంత సుకరమైన 'వారం' గాదు. నూతన వ్యక్తుల పరిచయం ఒక విధంగా లాభదాయకమే. స్త్రీలకు : ఆర్థికానందం. మిత్రానుకూలం. సాంఘికంగా పేరు ప్రతిష్ఠలు.

★ **మకరం :** అధిక వ్యయానికి తగిన అయివోజు ఏర్పడుతుంది. విద్యా విషయంగా పెంపు చేకూరగల సమయం. వృత్తి యందు కూడ పెంపు చెప్పదగిన సమయం. లావాదేవీలందు అనుకూలత ఏర్పడ గల వారం. రాజకీయంగా పెంపు చెప్పవచ్చు. యత్నించి కార్యసాధన కావించుకోగలరు. స్త్రీలకు : కళారంగాన చక్కని అవకాశాలు లభ్యం కాగలవు.

★ **కుంభం :** దాయాదుల వలన యిబ్బంది కలుగుతుంది. లేనిదాని వ్యవహారాలలో జోక్యం ఏర్పడి, తద్వారా మనోవేదనకు గురి కాగలరు. వ్యాపారమందు అంతరాయం చెప్పదగిన అంశమే. గ్రహించాలి. స్త్రీలకు : శుభ వ్యవహారాలు వాయిదా పడుతాయి. అధిక వ్యయం కూడా సంభవమే.

★ **మీనం :** అధిక వ్యయానికి గురి కాగల సమయం. చాల మందికి విద్యా విషయంగా పెంపు చేకూరుతుంది. కళా సాహితీ వరంగా కొందరకు పెంపు చెప్పదగిన సమయం. చిత్ర నిర్మాణమందు, భారీ వ్యాపారమందు పెంపు చెప్పదగిన సమయం. స్త్రీలకు : అప్రయత్న ధన లభి, గృహసందర్ అలోగ్యమందు వృద్ధి.

విద్యాన్ కోట సత్యరంగయ్య శాస్త్రి

(గత సంచిక తరువాయి)

సోమనాథ్ కథనం

మిరంతా నన్ను 'ఫిలాసఫర్' అంటూ ఎగతాళి చేస్తూ వుంటారు. అంటే నవ్వమేమిటి లెమ్మని నేనూ పట్టించుకొను. కవిత్వానికి స్త్రీ ఆధారం. మరి నేను కవినికాదు గదా! ఫిలాసఫిని ఆశ్రయించాను. బాల్యంలో గానీ, కౌమారంలో గానీ, చివరకు యవ్వనంలో సయితం ఆదరానిపై నా దృష్టి పోలేదు. ■ జాతి నామనస్సును గాని ఇంద్రియాలను గాని ఎన్నడూ సృజింపలేదు. స్త్రీని చూసి నేనెన్నడూ ద్రవీభవింపనూ లేదు. ఘనీభవింపనూ లేదు. స్త్రీ జాతి పట్ల నాకు ప్రేమా లేదు, భయమూ లేదు. ఒక్క ముక్కలో చెప్పాలంటే వాళ్ల పట్ల నేను నిర్ద్వంద్వంగా వుండేవాణ్ణి. భగవంతుడు నన్నీ భూమిదకు ఎందుకు పంపాడో తెలియ గాని నాయికాస్టేషనుకు మాత్రం గాదు. కాని సాధారణ

అభివృద్ధి, జ్ఞానమనేది మనోధర్మం, శారీరకంగాదు. ఈ విషయంలో మిత్ర నేనెన్నడూ ఏకీభవించలేను. ఈ సాందర్య రూపం దర్శించడంలో మిత్ర, నేనో అంధులమయి వుండాలి.

ప్రకృతిలోని జడప్రకృతుల్లో ఏ ప్రధానానికి యదార్థరూపం లేదని నా నమ్మకం. ప్రకృతి శిల్ప వాతుర్యానికి ఈ బ్రహ్మాండ సృష్టి ఓ సజీవ సాక్షి. సూర్య చంద్రాదులు మొదలుకొని వుల్క వరకు అన్నీ ఒక మూసలో పోసి చేసినవే. అన్నీ గోళాకారాలే. పూర్తిగా గోళాలు కావు. కొద్ది హెచ్చు తగ్గులతో వంకరబింకర్లు వున్నాయి. ఈ పుద్భిలో సర్వాంగ సుందరమయిన ప్రతిది మానవ నిర్మితమే. ఏదెన్నోలోని పార్థివత్వాన మొదలు ఆగ్రాలోని తాజమహల్ వరకు దినికి ప్రజల తార్కాణాలు. తమ ప్రేయసి బృందావనంతా విధాత ఏకాంత నిర్దన స్థలంలో సృష్టిస్తాడని కవిశ్రువులు భావిస్తారు. కాని ఏకాంత నిర్దన స్థలంలో విధాత సృష్టించిన ఏ

ఆ రోజే ఇల్లప్రాకౌంటే వెళ్లాను. ఆ యాత్రలో కొత్తలోకంలో ప్రవేశించాను. ఆ ప్రాంతంలోని అతి విలాసవంతమయిన హోటల్లో దిగాను. ■ హోటలంతా దొరలు, దొరసానులతో నిండి పోయింది. అదుగు పెట్టడానికే ఖాళీ లేదు. ఆ భయంతో రోజంతా బయటే గడపేవాడిని. అందులోనూ వసంతరుతువు. ప్రాణ స్ఫుర్తుతో జడజగతంతా పులకరించి నట్టయింది. ఆ/లేకిక ప్రకృతి సాందర్యానికి అవధి లేదని పించింది. ఆకాశమంతా బంగారు కాంతి పూత పులుముకున్నట్లు, భూమి ముఖమల్ దుప్పటి కప్పుకున్నట్లు, ఎదురుగా వజ్ర వైడూర్యాలను తలపింప జేసే సాగర కెరటాల నురుగు, కుడి ఎడమల ఒత్తుగా వికసించిన రంగు రంగుల పూగుత్తులు వసంత వర్షాన్ని గాలికి నయితం అడ్డినట్లు వున్నాయి. సహజ ప్రకృతిలో లోపించిన వర్షస్సు వసంత వర్షంలో పరిపూర్ణ

పెద్దకథ

మిత్ర చతుష్టయం

వంగమూలం:
ప్రమథ చౌధురి
తెనుగు సెట్:
మల్కమ్ల పంకజ్మయి

మానవుల మనసులపై నారి ప్రభావం ఎంత విస్తారంగా, లోతుగా, గాఢంగా పడుతుందో నాకు జాగా తెలుసు. లోకంలో నారిచేట ఎంత సిగ్గుపాలినదో కావ్యంలో నాయిక పూజకుదా అంత హాస్యాస్పదంగా నాకనిపిస్తుంది. పశు పక్ష్యాది ప్రాణుల్లో గల ప్రవృత్తిని కవిశ్రువులు రాగాలలో ముంచి, పువమానాలతో గుచ్చి, ఛందస్సులో నర్తించి మోపానీ శక్తిగా కీర్తించి పుండకహాతే మానవులంతగా బానిసలయి పోయి వుండేవారు కాదు. మనిషి తాను చెక్కిన దేవునికళ్లపై తానే పడడం చూస్తూ నాసిక్రులు నవ్వడమే కాకుండా ఏడుస్తారు కూడాను. ఈ ఎటర్నల్ ఫెమిన్ నేస్ పుష్పాననే మనిషి జీవితాన్ని కామెడిగానూ ట్రాజెడిగానూ మారుస్తోంది. మనిషిలో మారు మూలల్లో దొక్కునివున్న పుష్పవాంఛ నారి పూజకు మూలమని మిరన్నడూ ఒప్పుకొరు. పశు పక్ష్యాది ప్రాణుల్లో లోపించి మనుషుల్లో ప్రకృతించిన సాందర్య జ్ఞానమే నారిపూజకు మూలమని మి

ప్రేయసి కూడా గ్రీకు శిల్పులు మలచిన పాపాణ శిల్పానికి సాచిరారు. మికంటే సాందర్య జ్ఞానం నాలో అధికం కావడం వల్లనే ఏ నారిమకు రూపరావణ్యంతో నాలో హృద్రోగం సృష్టించలేదు. ఈ స్వభావం, పరిజ్ఞానం వుండి కూడా జీవన పథంలో ఎటర్నల్ ఫెమిన్ నేస్ తప్పించుకో లేక పోయాను. అలాగని నేనెవరినీ వెంటాడ లేదు. నన్నే వరించి వచ్చింది. స్త్రీ పురుషుల పరస్పర కాంక్షకు గల మానవ దేహాల్లోనూ లేదని, వారి అంతరంగాల్లో అంతకంటే లేదని ఆమె ద్వారానే వాతం నేర్చుకున్నాను. ఆ పరస్పర కాంక్షతో ఓ రహస్యం వుంది. ఆ ప్రేమ "బీత్ ఎ మిస్టరీ ఎండ్ ఎ జోక్"

ఓసారి లండన్ లో నెల్లాళ్లపాటు నిద్ర లేమికి గురయ్యాను. ఇల్లప్రాకౌంటే వెళ్లమని డాక్టరు సలహా యిచ్చాడు. ఇంగ్లాండులోని పశ్చిమ సముద్ర గాలి మనుషుల్ని మత్తెక్కిస్తుందని విన్నాను. ఆ గాలి స్ఫుర్తలతో మెల్లొనడం ఆనంభవం.

మయినట్టుంది. ఆనంతాకాంతి అవధుల్లోని ఆ ప్రకృతి సాందర్యానికి రెండు రోజుల్లోనే అపొన్నయ్యాను. జీవితంలో ఆ ప్రకృతి సాంగత్యం మినహాయించిమరేమి ఆవసరమని పించలేదు. అక్కడ పరిచితు లెవరూ లేని కారణంగా చొరవతో స్నేహితుల్ని చేసుకోవడం స్వభావం కాకపోవడం వల్లా రెండు మూడు రోజులు మనుష్య వ్రాణితో మాటాడి ఎరగను.

ఓ నాచీ రాత్రి డిన్నర్ కు వెళ్తుండగా వరండాల్లో ఎవరో "గుడివినింగ్" అన్నారు. తీరా చూస్తూ ఓ మహిళ దారి తొలిగి నిలబడి వుంది. వయసు యాభైకి తగ్గదు. మాంచి ఒడ్డు పొడుగు వుంది. నల్లని శాతీన్ గౌన్ వేసుకుంది. చేతికి జగ్గీమనే రంగురంగుల వుంగరం వుంది. ఆమెను చూడగా ధనాభావం లేనిదానిరా కన్పించింది. పట్టుమని రెండు ముక్కలు మాటాడి పరిచయం చేసుకుందో లేదో నన్ను దిన్నరుకు రమ్మని బలవంత పెట్టింది. సభ్యతగా వుండదని అంగీకరించాను.

ఎంతో కష్టపడి మంత్రుల జోబలోను
కొంగడ్లంబేస్తే - మంత్రవర్గంలో మళ్ళీ
మకబ్బలు ఇవేసారు!!

టైనింగ్ హాల్లో ప్రవేశించి టేబుల్ వద్ద కూర్చోగానే ఓ గజేంద్రగామిని ముమ్మల్ని సమీపించింది. ఆమెలా అజానుబాహువులూ, స్థూలకాయులూ ఆ దేశంలో అరుదు. శరీరం మీద పైసెంది కిందివరకు తెల్లని తెలుపేగాని మరో రంగు కనబడలేదు. దేవలోకం నుండి శ్వాతహస్తి స్వర్ణ శృంఖలాలు జేడించుకుని వచ్చినట్టుగా వుంది. ఏమీ పాలుపోని స్థితిలో వుండగా నవపరిచిత ప్రాధ కుర్చీలో నుండి లేచి శ్వాత స్మృతిని చూపిస్తూ "ఈమె నా కుమార్తె, మిస్ హాల్డెమియమెర్. ఈయన మిస్టర్....?" అంటూ పరిచయం చెయ్యబోయింది.

"....హోమినాథ్ గంగ్ పాథ్యాయు."

"మిస్టర్ గ్యాంగ్ గ్యాంగ్... గ్యాంగ్!" అంతకు మించి నా పెరు పుచ్చరించలేక పోయింది. ఆమెతో కరచాలనం చేసి కూర్చున్నాను. జిల్లీలో చెయ్యి ముంచి తీసినట్టుయింది. భోజనం అరంభమయింది. బహువిధాలా సురుచికర బోజనాన్ని అన్నాడిస్తున్నాం.

తింటూనే యువతిని బాగా పరీక్షిలగా గమనించాను. ఆమె వెడల్పాది కళ్ళు సజలంగా, నిస్సైజంగా వున్నాయి. ఆ కళ్ళను చూస్తే శిశిలే పశి భూతులై వుండేవాడు. సేన్ కవిత్వం రాయడం అరంభించేవాడు. మి భాషలో చెప్పాలంటే ఏటినీ విశాల నయనాలు, తరళ నయనాలు, కరుణ నయనాలు ఇంకా ప్రశాంత నయనాలు అని వర్ణించాలి. కాని ఏటిలో నాకు పెంపుడు జంతువుల కళ్ళు మాత్రమే కన్పించాయి. వాటిలో అంత: దీప్తి లేదు, స్ఫూర్తి లేదు. ఆమె పక్కన కూర్చున్నంత సేపు నాకు ఒళ్ళు జలదరించినట్టే వుంది. ఆమె తల్లితో మాటాడుతోంటే మనసుకు కూడ కంపరం పట్టుకున్నట్టుయింది. ఆమె నన్నెందుకు అహ్వనించిందో తెలుసా! హైందవ వేదాంత సంస్కృతులను చర్చించడానికి! మన సంస్కృతిని గురించి నాకు తెలిసింది చాల తక్కువ.

మిత్ర చతుష్టయం

వేదాంతంలో ఆసలే ప్రమేయం లేదు. కాని యూరోపియన్ స్త్రీ సమక్షంలో నాలేమిని అంగీకరించడం అవమానమనిపించింది. ఆమె చర్మ ప్రారంభించింది. నేను అసత్యాలు నూరిపోయడం అరంభించాను. ఉపనిషత్తులు, వెదాలూ, భగవద్గీత, బౌద్ధ ధర్మం ఇవన్నీ ఒకటిగా అని ఆమె ప్రశ్నించే సరికి నాకు పచ్చి వెలక్కాయ మింగినట్టుయింది. ఈ విషయంలో మా పండిత సమాజాల్లో విభిన్నాభిప్రాయాలున్నాయని ఎంతసేపు అదే ఏకరుపుపెట్టాను. నా సమాధానాలు ఆమె తలకెక్కాయా లేదో గాని పక్క టిబెట్ దగ్గర కూర్చున్న ఓ స్త్రీ తడేకంగా మా సంభాషణ వినడం గమనించితత్తరపడిపోయాను.

విశాల పదనంతో పక్క టిబెట్ దగ్గర కూర్చున్న ఆ స్త్రీ మరో పురుషునితో దిన్నర్ అరగిస్తోంది. పక్కనున్న పురుషుని ముఖం చర్మం వెలిచినంత ఎర్రగా వుంది. అతను చేసే సంభాషణంతా అతని గుబురు మినాల్లోనే వాక్కిని బయటకు వినిపించడంలేదు. కనీసం ఆమె అయినా ఆ మాటలు వింటోందో లేదో! ఆమె మా వైపు ముఖం తిప్పి చూడకపోయినా మా మాటలే వింటోందని అనిపించింది. అడిగిన ప్రశ్నకు నేను సమాధానం చెప్పడం అరంభించగానే ఆమె ఆహారం తీసుకోవడం మాని మా మాటలు వినివని కుతూహలపడేది. సమాధానం చెబుతున్నంత సేపు ఆమె కనుల్లో అసక్తి కనబడేది. నిజానికి మా సంభాషణ ఆమె బాగా అనందిస్తోంది. ఆ దిన్నర్ కర్మకాండ నుండి ఎంత వేగిరం బయటపడతానా అనిపించింది. దిన్నర్ ముగించి అంతా లేవడం చూసి నేనూ లేవబోతుండగా "మి హిందూ ధర్మ చర్చవల్ల నేనెంతో నేర్చుకున్నాను ఇదా మిమ్మల్ని వదలను" అంది ఆ విదేశీ బ్రహ్మచారిని - గార్గీ నిజానికి

పువనిషత్తులే నాకు బెషధమూ, పత్యమూ.

"నీ ముఖం చూస్తుంటే నాకే మందూ అవసరమనిపించడంలా" అనుకున్నాను లోలో పలే జర్మనీ పరిశోధనాలయంలో తయారయిన వేదాంత బెషధం నువ్వెంత సేవించినా నాకు బాధలేదు కాని, పరిమాణాన్ని నేనెందుకు సూచించాలి?" అని కూడా అనుకున్నాను. ఆమె మాటాడుతూనే వుంది. "నేను జర్మనీలో డిసెన్సెన్ వద్ద వేదాంతం చదివాను. కాని నాకు తెలిసినంతలో నాలుగవ వంతు కూడా మా గురువు గారికి తెలిదు. వేదాంతం అధ్యయనం చెయ్యడమంటే ఆలోచనా హేమాలయాన్ని అధిష్టించడం.

శంకర జ్ఞానోన్నతిలో గౌరీశంకర శిఖరం వంటివాడు. దానిలో వున్న శాంతి, సంయమనం, స్వచ్ఛత, జ్ఞేస్తత్వం వూహించుకుంటేనే మతిపోతుంది. హిందూ ధర్మశాస్త్రం ఉన్నతమయిందనే గాని విస్తృతమయిందని నాకు తెలిదు. మి దగ్గర్నుండి ఈ శాస్త్రానికి సంబంధించిన పుస్తకాల, పండితుల పేర్లు కావాలి".

ఆమె అలా అనేసరికినా ప్రాణం ఇరకాటంలో పడింది. అబద్ధాదితే అన్నీ అరిష్టాలే. ఎన్నో గ్రంథాల పేర్లు చెప్పాను. అందులో ఏ ఒక్కటి శాస్త్రంకాదు. ఎందరో పండితుల పేర్లు చెప్పాను. వారంతా సజీవులే కాని ఒకరూ పండితులుకారు. నా పరిచయంలో వున్న గురువులు, పురోహితులు, బ్రహ్మజ్ఞులు, కులజ్ఞులు, ఆచార్యులు, అపధాన్లు చివరకు దినవారాలు పెట్టే మామూలు బ్రాహ్మణంతా నా మాటల్లో మహాపండితులు, భాష్యకారులుగా మారిపోయారు. ఆ సంకటావస్థలో ఏమి చెయ్యాలి పాలుపోని స్థితిలో పక్క టిబెట్ దగ్గర కూర్చున్న ఆ స్త్రీ చాటంత నవ్వుతో నన్ను సమీపించి "మిరిక్కడకెలా వచ్చారు? కులానా? చాల రోజుల్నుండి మిమ్మల్ని చూడడం పడలేదు. పదండి పక్క గదిలోకి వెళదాం. మిత్ర చాలా మాట్లాడాలి" అంది.

ఆమె మాటలకు అవాక్కియిపోయి మెల్లగా ఆమెను అనుసరించాను ఆమె శరీర సౌష్ఠవమూ, నడక తీరూ చూస్తే అకలిగిన్న చిరుతపులి జ్ఞాపకం వచ్చింది. చేతికొడిసే ఫలాన్ని తన్నుకుపోయినట్టుగా గార్గీ, ఆమె కన్న నోళ్ళు తెరచుకుని మా వంకే చూస్తుండిపోయారు.

ద్రాయింగ్ రూంలో ప్రవేశిస్తూనే "గంట సేపటి నుండి మి ఇరకాటం గమనిస్తున్నాను. ఆ జర్మన్ పశువుల్నుండి మిమ్మల్ని రక్షిద్దామని ఇలా వెల్చుకు వచ్చాను" అంది ఆ స్త్రీ కంఠం.

"మికు తప్పిన గండం ఎంత భయంకరమయిందో మికు తెలిదు తల్లి వేదాంత చర్చ ముగియగానే కూతురి కవిత్వ చర్చ అరంభమయ్యేది

"ఆ సంగనావి జాణల సంగతి మికు తెలిదు ఏదో విధంగా పురుషుల్ని వలలో వేసుకోవడమే ఆ నారి రత్నాల లక్ష్మం. పురుషుల్ని చూడగానే వాళ్ళ నోళ్ళూరుతాయి. కళ్ళు చెమ్మగిలతాయి చూద్దానికి అందగత్తెలే" అంది మళ్ళీ.

"మికెంట్ రుణపడి వున్నా. మిరెద్ గండమన్నారే!
ఆ విషయంలో నాకు భయంలేదు".

"ఎందుకని?"

"వాళ్ళ నేగాదు. స్రి జాతి యావత్తు నుండి నేను
విముక్తుణ్ణి."

"మి వయసుంత?"

"ఇరవైనాలుగు"

"ఇంతవరకూ ఏ స్రి మీ దృష్టి పడలేదా?
మనస్సు నాకర్పించలేదా?"

"లేదు."

"అబద్ధాలాడటం కళ్ళగా నేర్చుకున్నారని ఇంతకు
ముందే రుజువుయ్యింది."

"ఇబ్బందిలో పడి"

"అయితే ఏ ఆడదాని కళ్ళూ మిమ్మల్ని
ఆకర్షించలేదా? ఇన్నాళ్ళూ!"

"నిజంగా లేదు. ఆ నయనాకర్షణలను, మనో
హీకరణలను కాళ్ళతంగా ఒకామె జయించి వేసింది."

"అసూర్యంవశ్యా!"

"లోకంలో ఆమెకు నాటిలేదు."

"మి కళ్ళకా?"

"కాదు కళ్ళన్న ప్రతి వాళ్ళకూ"

"ఆమెను ప్రేమించారా?"

"అవును. ప్రేమించాను"

"ఆమె మిమ్మల్ని ప్రేమించిందా?"

"లేదు"

"ఎలా తెలుసుకున్నారు?"

"ఆమెకు ప్రేమించే శక్తి లేదు"

"ఎందుకని?"

"ఆమెకు హృదయంలేదు"

"అది తెలిసి కూడా ఆమెను
ప్రేమిస్తున్నారా?" "తెలిసి కూడా కాదు. తెలిసే
ప్రేమిస్తున్నాను. మరొకరు మన్ని ప్రేమించడం
ప్రమాదకరం"

"ఆమె పూర్తి, పేర్కా తెలుసుకొవచ్చా?"

"తప్పకుండా ఆమె పూర్తి పేరిస్. పేరు వీనస్ డి,
ఫిలో"

"ఈ జవాబు విని నా కొత్త స్నేహితురాలు నోరు
వెళ్ళబెట్టింది."

"నవ్వుతూ "చతుర సంభాషణ మికెవరు నేర్పారు?"
అంది."

"నా మనసు"

"ఎక్కడ సంపాదించారా మనసు?"

"జన్మతో"

"ఇహ ఈ మనసు మారదనా మి వుద్దేశం?"

"ఈ నమ్మకం వమ్మయ్యే సంఘటన ఏది
జరగలేదు"

"ఒకవేళ వీనస్ డి మెలో పునర్జన్మ ఎత్తితే?"

"నా జ్ఞాంతి తొలగిపోతుంది"

"మాలి ఎవరైనా శిలా ప్రతిమగా మారితే?"

ఆ ప్రశ్న వింటూనే ఆమె ముఖం ఒసారి పరిశీలనగా
చూశాను. శిలాప్రతిమను చూసిన నా కళ్ళకు ఆమె
రూపం అపురూపమూ అనిపించలేదు, కురూపమూ
అనిపించలేదు.

ఆమె ముఖం నుండి కళ్ళు మళ్ళించి
"అలాగయితే పూజిస్తాను" అన్నాను

"పూజేకాదు దానోహం!"

"సరే! అదే అనుకోండి"

"మిరింత వదరుబొతని ముందే తెలిస్తే వాళ్ళ
బారి నుండి రక్షించేదాస్తే కాదు. జీవితావగాహన
లేనప్పుడు వాగడం కొందరి కలవాటు.
బుద్ధిమంతుడిలా నోరూసుకొని ఫెస్ ఆడండి"
అంది.

నేను సందేహించడం చూసి "ఆ గండం నుండి
మిమ్మల్ని కాపాడింది మి క్షేమం కొరి కాదు నా
క్షేమం కొరి. ఫెస్ అడటూ నాకు వ్యసనం ఇది మి.
దేశం అట. మికు బాగా వచ్చి వుండాలని పట్టి
తీసుకొచ్చాను" అంది.

"తరువాత మరొకరు వచ్చి మీరు భారతదేశ
వాసులు గదా! నాకు భానుమతి మ్యాజిక్ నేర్పండి
అంటారు" అన్నాను.

నా జవాబుకు ఆమె నవ్వుతూ "మిరేమి మనస్సులు
కాదు. పోటల్లో స్రిలంతా మిమ్మల్ని

చేజక్కించుకునేందుకు. నా దగ్గర్నుండి మిమ్మల్ని మరొకరు లాక్కుపోతారనే భయం మీ కనవసరం. నిజంగా మీకు మ్యూజిక్ తెలిస్తే మేమే మీ వశమవుతామని మేం భయపడాలి."

"హందూ, ధర్మశాస్త్రాలు తెలుసని ఈసారి ఇబ్బందిలోపడ్డాను. మళ్ళీ ఎందుకని "నాకు" చెన్ రాదు" అన్నాను.

"ఒక్క చెన్ ఆనే ఏమిటి? లోకంలోని చాలా అటలు మీకు తెలివనుకుంటాను. అయినా మీకెందుకు భయం? పట్టి తీసుకోచ్చిన దాన్ని అన్ని అటలు నేర్చుతాను"

ఇద్దరం చెన్ అటలో కూర్చునిపోయారు. నా కొత్త మిత్రురాలు చెన్ అటలో ఏ దళాన్ని ఏ పెరుతో పిలుస్తారో, ఎలా నడిపించాలో ప్రవాహంలా చెప్పుకు పోతేంది నిజానికి అపస్త్ర నాకు తెలిసినవే. ఆమెతో మాటాడటం ఇష్టంలేక అలా అన్నాను. మగవాళ్ళతో అంత నిస్సంకోచంగా, అంత సహజంగా మాటాడే ఆమెలాంటి స్త్రీని నేనంతవరకూ చూడలేదు. ఏ దేశం వాళ్ళయినా సాధారణ స్త్రీలు అంత మనసిచ్చి మాటాడలేరు. పురుషుల్ని స్పృహతుల్నిగా భావించి సంభాషించే స్త్రీని మొదటగా ఆమెలోనే చూశాను ఆమెలో సిగ్గు ముసుగు లేకపోవడం చూసి సంతోషించాను. ఆ కారణంగా ఆమె సుదీర్ఘ శిక్షణ నాకు అభ్యంతరమనిపించలేదు తలవంచుకుని అనర్థశంగా ఆమె చెప్పుకు పోవడమే గమనించాను గాని మధ్య మధ్య ఆమె ఎంతసేపటి నుండి గుమ్మం వైపు చూస్తోందో నేను కనిపెట్టలేదు. గుమ్మం వైపు చూడగా డిస్కర సమయంలో ఆమెతో వున్న పురుషుడు చిరాగ్గా పచార్లు చేస్తున్నాడు అతని నోటిలో చుట్టూ, ముఖంలో కొంప వున్నాయి. నేనేగాక ఆమె కూడ చూసే వుంటుంది. అతని మనసులో ఏదో కల్లోలం రగుల్తున్నట్టు కనపడింది. చెన్ బలాబలా పరిచయంలోనే ఆరగంట గడచింది. నెమ్మదిగా అట ఆరంభమయింది. ప్రతిఘటనలో

మిత్రచతుష్టయం

ఇరువురమూ ఘటికులమేనని ఐదు నిమిషాల్లోనే తేలిపోయింది ఒక్క అట పూర్తి కావడానికే ఒక రాత్రి పట్టేలా అనిపించింది. అదుగు ముందుకు వేయడానికి ఐదేసి నిమిషాలు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే అటకు ఎంత సమయం పడుతుందో ఆలోచించండి. ఓ గంట తరవాత పచార్లు చేస్తున్న పెద్దమనిషి కొంపగా లోపలకొచ్చి విరక్తి భావంతో ఆమె సుద్దేశించి "అయితే నేనోస్తాను" అన్నాడు

ఆ మాటకు ఆమె అన్యమనస్కంగా "అప్పుడేనా" అంది.

"రాత్రి 11 అయింది తెలుసా" అన్నాడు "అలానా ఐతే వెళ్ళు మరొక అటస్కరం చెయ్యకు అరు మైళ్ళు గుర్రపు స్వారి చెయ్యాలి"

"రేపొస్తావా?"

"తప్పకుండా" చెప్పానుగా. పదింటి లోపలే వచ్చేస్తాను"

"మాట నిలబెట్టుకుంటావా?"

"బైబిల్ విడ ఒడ్వీసి చెప్పనా?"

"గుడ్ నైట్"

"గుడ్ నైట్"

అని అతను వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ ఏదో మరచిపోయినట్టున్నాడు తిరిగివచ్చి "ఈ చెన్ దానత్వం ఎప్పుట్టుంది" అన్నాడు.

"ఇవ్వాలి నుండి"

"అలాగా!" అని హంకరిస్తూ ఆ శ్లేత జాతీయుడు వెళ్ళిపోయాడు.

అతను వెళ్ళి వెళ్ళగానే ఆమె ఫెన్ బొర్లు నిర్లక్ష్యంగా పక్కకు తోసి గలగలా నవ్వనారంభించింది. ఆమె నవ్వుతోంటే పియానో చరమ స్థాయిలో వాయిచినట్టుంది దాంతో నా మనస్థితి కూడ అనందంతో ఓ స్థాయిపెరిగింది.

"మిత్ర చెన్ ఆడటంలోని అంతర్యం ఇప్పుడు బోధపడిందా"

"లేదు"

"అతన్ని వదిలించుకోవడానికి! జార్జి వంటి వ్యక్తులతో రోజంతా గడిపితే మనస్సుకు, శరీరానికి కూడ మహా బొరుగా వుంటుంది అతని సంభాషణ వింటూ కూర్చోవడం, నల్లమందు తినడం రెండూ ఒక్కలాగే ఉంటాయి".

"ఎందుకని?"

"అన్ని విషయాల్లోనూ అతనికి అభిప్రాయాలున్నాయి. గాని మనసు లేదు. అతన్నో సారం వుంది గాని రసంలేదు. స్త్రీకి భర్తగా రాణిస్తాడు గాని ప్రయుడుగా మాత్రం పనికిరాడు."

"అంటే? భర్త కూడా స్త్రీకి చిరకాల ప్రయుడేగా!"

"చిరకాల ప్రయుడయినా ఒక్కనాటికి సిసలయిన ప్రయుడు కాలేదు. అదే జరుగుతుంది. నిజానికి జరిగింది కూడా!"

"అయితే పరిపూర్ణమయిన భర్తకు వుండవలసిన లక్షణాలేమిటి?"

"వాళ్ళ శరీరాల్లోనూ, చరిత్రల్లోనూ కివన భారాన్ని అవతలిగా మోసే శక్తి వుంటుంది. వాళ్ళ ప్రకృతి సరిగ్గా మీకు వ్యతిరేకం. వాళ్ళకేవీ అభిప్రాయాలుండవ. పనిచేసుకుంటూ పోతారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే వాళ్ళు సమాజానికి మూలస్తంభాలు. మిలా గృహస్థులంకరించే చిత్రపులులూ, బొమ్మలూ కాదు."

"ఈ రెండు క్షణాల్లోనే మా సారం కనిపెట్టినట్టున్నారే"

"నా కళ్ళల్లోకి సూటిగా ఒకసారి చూడండి. మీకే తెలుస్తుంది. ఇతరుల మనస్సుల్లోకి చొచ్చుకుని పోయే కాంతి వాటికుంది."

ఆమె కళ్ళల్లోకి తీక్షణంగా ఓసారి చూశాను. నిజంగానే ఆమె కళ్ళల్లో "లోసానియా" వుంది. లోసానియా ఓ రకమైన రత్నం. అంగ్లంలో దాన్ని కాళ్ళు అంటారు. దాని మీద కాంతిరీణం పడడంతోనే అసలు రంగు మారిపోతుంది. ఆమె చూపులోని కాంతి నా కళ్ళ ద్వారా హృదయానికి చేరుతుందేమోననే భయంతో దృష్టి మరలించాను.

"నాకు మర్యాదే దృష్టి వుందని ఇప్పుడయినా ఒప్పుకుంటారా?"

"నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఒప్పుకోవడానికి నాకు అభ్యంతరంలేదు"

"మీకూ జార్జికి ఓ వ్యత్యాసం వుంది. అతను సూటిగా ఒకే దిక్కుకు పోయే నేకలాంచినాడు. మీరు అటూ యిటూ పూగిసతాడు పోయే మత్తగజం పంటివారు."

"ఇద్దర్లో ఎవరిని బాగా అడించవచ్చు మీ చేతుల్లో?"

"మేం స్వారి చేస్తే ఇరువురి రీతి మారిపోతుంది."

"పురుషుల్లా గతి భ్రష్టుల్ని చేస్తే మిక్కిలీ బరుగుతుంది?"

"ఇలా నన్ను మధ్యలో మీ ప్రశ్నల్ని వేధిస్తే నేను లేచిపోతాను."

"వెళ్ళాలని వుంటే నాకేం అభ్యంతరం లేదు. నేనేమి మిమ్మల్ని బంధించి వుండలేదు."

మామ హింసా మండలి సభ్యులందరూ సేమ గాంధీ దాస్తూనే
ఓపిట్టైన సమ్మట్టేడు.... ఈ ఇక ఓటాకోట్లకొక్కసారి
అది ఇహ సమ్మట్టారు.....

క్లినిక్ స్పెషల్ షాంపూతో మీ తలచుండును తరమవచ్చు.
సభికుల్ని ముగ్ధుల్ని చేయవచ్చు.

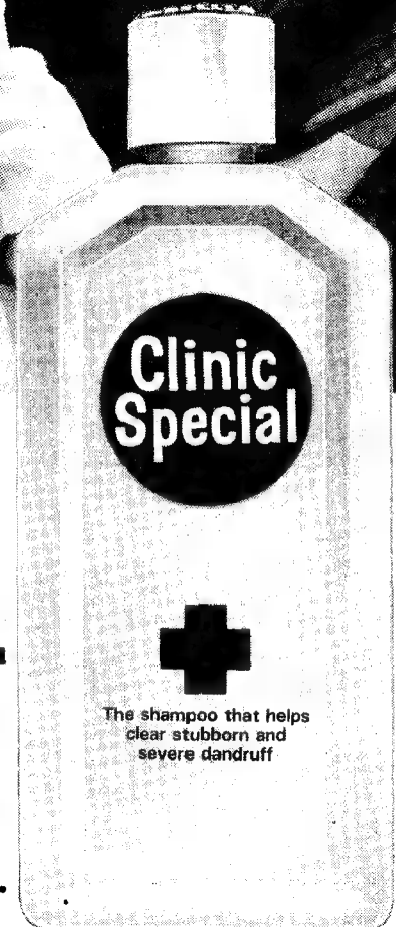
చుండు బాధ కారణంగా మీరు సభికుల్ని ముగ్ధుల్ని చేయలేక పోతుంటే, మీరు స్పెషలిస్టు షాంపూతో తలస్నానం చేయవలసిన సమయం వచ్చిందన్నమాట. క్లినిక్ స్పెషల్ షాంపూలోని మృదువైన నురగ మీ జుట్టును శుభ్రం చేస్తుండగానే, దీనిలోని ఒక ప్రత్యేక పదార్థం మీ చుండును అదుపులోకి తెస్తుంది. ఆ దురద పోగాట్టి, మీ వెంట్రుకల్ని గొప్పగా కనిపించేలా శుభ్రంగా, ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచుతుంది.

క్లినిక్ స్పెషల్

షాంపూ

చుండులేని శుభ్రమైన, ఆరోగ్యవంతమైన జుట్టుకోసం.

హిందుస్థాన్ లిమిటెడ్ లాఠి విశిష్ట ఉత్పాదన.

మిత్ర చతుష్టయం

ఓ క్రణకాలం మిన్నకుండి పోయిందామె. "నా మీద కొపమొచ్చిందా?" అంది అతి వినయంగా, మెల్లగా.

"లేదు. కొపగించడానికి కారణమేముంది?" అన్నాను సిగ్గుపడుతూ.

"అయితే అంత గంభీరంగా వుండిపోయావే?"

"నాలుగ్గోడల మధ్య కూర్చుంటే తలవొప్పగా వుంది" అవలీలగా అబద్ధమాడేశాను.

"జ్వరంగానీ రాలేదు గదా! చూడనివ్వండి" అంటూ నా ఫొటో మీద చెయ్యి వేసింది. ఆమె చేతి సవరింపులో స్నేహ స్పర్శ వుంది.

"తల కొంచెం వేడిగా వుంది జ్వరంకాదు. బయట కూర్చుందాం పదండి" అంది లేస్తూ.

మెల్లగా అనుసరించాను. ఎక్కడా జనసంచారం లేదు. ఎక్కడో పొద్దు పోలేదు. పదకొండు గంటలకే

అంతా నిద్రపోయినట్టున్నారు. ఇల్లెప్రాంకోజె నిజంగా మత్తు ప్రాంతం. ఇద్దరం ఫేం కుర్చీలో కూర్చుని చుట్టూరా వున్న దృశ్యాన్ని చదనాగాం.

భూమ్యాకాశాలు తీసేయినట్టుగా అంతటా నీలిరంగు అలుముకుంది. వున్నట్టుండి చటుక్కున ఆమె "మి దేశంలో కామినీ కాంచనాల్ని కాదని వనాల్ని ఆశ్రయించే యోగులున్నారు! నిజమేనా?" అంది

"వనాల్ని ఆశ్రయించే మాట నిజమే"

"నిద్రాపోతారు మాని తపస్సు చేస్తారా?"

"అలా అని విన్నాను".

"అలా చెయ్యడంతో శరీర శక్తి సన్నగిలి మనోదార్ధ్యం పెరుగుతుందా?"

"కావచ్చు."

"కావచ్చునేమిటి? అలౌకిక శక్తి లభిస్తుందట. దానితో మనశ్శరీరాల్లోని మాల్వస్యం అంతా పోతుందని విన్నాను".

"అది నాకు తెలియదు. నేను యోగాభ్యాసాలు చెయ్యలేదు"

"చేసే వుంటారనుకున్నాను"

"అలా అని ఎందుకనిపించింది?"

"మి ముఖం, వాడి చూపులూ చూసి జతెండ్రయితేమో? అనుకున్నాను"

"అదా! నిద్రలేమి వల్లా"

"అంతేనా? లేక ఆహార లేమా? మి కళ్ళు జాగరణ, హృదయం వుపవాసం చేసినట్టు వున్నాయి. మిమ్మల్ని బాగా పరిశీలించాలనే జార్జీకి వుద్వాసన వెప్పాను".

"ఏం కనిపెట్టారు?"

"మి కేం వినాలని వుందో నాకు తెలుసు."

"అయితే నా మనసులోని మాట తెలుసన్నమాట!"

"నిస్సందేహంగా. మీరు అయస్కాంతం పంటివారని నా నోట వినాలనుకుంటున్నాను"

"ఏం చెప్పారా?" అని తడుముకుంటూండగానే

"టైమెంతయింది?" అంది.

"పన్నెండు"

"అంత పొద్దు పోయిందా? మనుమల్నింతగా వాగిస్తారు మీరు? వెళ్తాను. పడుకుంటాను. తెల్లవారే లేచి చాల దూరం వెళ్తాను"

"ఎక్కడకు వెళ్తావు?"

"వేటకు. మి ముందే జార్జీతో అన్నానుగా!"

"అయితే ఆ వాగ్దానం నిలబెట్టుకుంటారన్న మాట!"

"నిలబెట్టుకొనని మీకు సందేహమెందుకు కలిగింది?"

"మీరు అతనికి చెప్పిన జవాబుని బట్టి"

"అదా! జార్జీని రాతంతా మేల్కొని వుంచడానికి!"

"స్నేహితుల పట్ల మిత్రత గౌరవం!"

"నిస్సందేహంగా. జార్జీలాంటి వాళ్ళను కాస్త ఎగదోయించే వున్నారని అరిపోతారు నరేంద్రుడి వెళ్తాం".

ఇద్దరం మళ్ళీ గదిలోనికి వచ్చాం.

"మి కార్నీ ఒహికిస్తారా?" అడిగిందామె.

కొటు జేబు నుండి కార్నీ కబ్బి తీసి ఇచ్చాను. దాన్ని చదివి "మిమ్మల్ని 'సు' అని పిలుస్తాను" అంది

"మిమ్మల్ని మని పిలవను?"

"మి ఇష్టమొచ్చినట్టు. అయితే మిమ్మల్ని రోజు గండం నుండి రక్షించాను కాబట్టి 'రక్షకుడు' అని పిలవండి"

"మా దేశంలో అపదలో నున్న వాళ్ళను కాపాడిన వాళ్ళను దేవుడనం. దేవతంటాం. 'తారికు' అని కూడా అంటాం"

"ఓహో! ఎంత అందమయిన పేరు! 'తా' మాని 'రికు' అని పిలవండి."

పిచ్చాపాటి మాటాడుతోందగా హఠాత్తుగా నా చెయ్యి లాగుతూ "ఏది? మి చేతికేమయ్యింది?" ఓసారి చూడనివ్వండి" అంది.

చెయ్యి వంక చూసుకున్నాను. సింధూరం అడ్డినట్టుగా ఎర్రగా తళతళ మెరిసిపోతోంది. నా కుడి చేతిని లాగి ఆమె తన ఎడమ చేతిపై పెట్టి "ఏ గుండె రక్తంలో దిన్ని తడిచారు? వీనస్ డి మిలో వక్రంలో మాత్రం కాదనుకుంటాను".

"కాదు. నీ వక్రంలోనే!"

"ఇంతసేపటికి ఓ సత్యం చెప్పారు ఈ వర్ణం శాశ్వతమని ఆశిస్తాను. మి చేతికి వర్ణం పోయినాదు మన స్నేహమూ మిగలదు. వెళ్ళండి పడుకోండి బాగా నిద్రపోండి కలల్లో నన్ను చూడండి" అంటూ రెండడుగులు వేసి అంతర్ధానమయింది.

బెడ్రూంలోని అద్దంలో నా ప్రతిబింబం చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. పూర్తిగా హింసైన్ సీసా సేపించినంత ఎర్రగా వుంది నా ముఖం. చెక్కిళ్ళు ఎర్రబారినాయి కళ్ళు రత్నాల్లా మెరుస్తున్నాయి నా ముఖం నాకే ఎంతో అందంగా కన్పించింది. ఆమెను మాత్రం స్వప్నంలో చూడలేకపోయాను. నాకసలు నిద్రపడితేనా!

(ఇంకా ఉంది)

కేసు

నేడూ

కేసు

Sarathi

ఆంధ్రసాహిత్యవికాసశ్రమ

1986 దీపావళి కథల పోటీ
మొత్తం బహుమతులు రు. 7,200/-

ఎప్పటిలాగే ఈ ఏడాది కూడా దీపావళి కథల పోటీని నిర్వహిస్తున్నాము. గత ఏడాదికంటే ఈసారి బహుమతుల మొత్తాన్ని పెంచాము. గతంలో లాగే ఇప్పుడు కూడా సంపాదకుని ఎన్నికలో ఉత్తమంగా వచ్చిన ఆరు కథలని అకాదమి క్రమంలో ఆంధ్ర సాహిత్య వార పత్రిక దీపావళి సంచికలో, ఆ తరువాతి సంచికలో ప్రచురిస్తాము. అటు తరువాత పాఠకుల బాలిట్ నిర్వహిస్తాము.

ముగింపు తేదీ : 16 ఆగస్టు 1986

పోటీలో ఎన్నికైన ఆరు కథలకు ఒక్కొక్క దానికి రు. 700/- చొప్పున బహుమతి లభిస్తుంది. ఆ తరువాత పాఠకుల బాలిట్ లో మొదటి, రెండవ, మూడవ స్థానాలలో వచ్చిన కథలకి వరుసగా రు. 750, రు. 650/- రు. 550/- వంతున అదనపు బహుమతులుగా అందజేస్తాము. మిగిలిన మూడు కథలకి ఒక్కొక్క దానికి అదనంగా రు. 350/- చొప్పున ప్రత్యేక బహుమతిగా ఇస్తాము.

నిబంధనలు

1. కథా వస్తువు తెలుగు వారి సామాజిక జీవితానికి సంబంధించినదై ఉండాలి.
2. కథ వ్రాత ప్రతి పన్నెండు అర లావు (ఎక్సర్ ప్లెజ్) పేజీలకి పెడిలకి మించి ఉండకూడదు. కాగితానికి ఒక వైపు నరాతో లేదా బాలిస్ట్ రాయాలి. వ్రాతప్రతిపై "1986 దీపావళి కథల పోటీ" అని మొదటి పేజీపై భాగంలో స్పష్టంగా రాయాలి.
3. అనువాదాలు, అనుసరణలు, కావీ కథలు పంపరాదు. గతంలో ప్రచురించబడిన రేడియోలో ప్రసారం అయిన, ఇతర పత్రికలకి పరిశీలనకి పంపిన వాటిని పోటీకి పంపరాదు. ఈమేరకి రచయిత(తు)లు హామీ పత్రం రాసి సంతకం చేసి వ్రాత ప్రతితో పాటు పంపాలి. హామీ పత్రం లేని రచనలు పరిశీలించబడవు. ఆంధ్రపత్రిక సంస్థలోని ఉద్యోగులు, వారి బంధువులు ఈ పోటీలో పాల్గొనరాదు.
4. రచయితలు, రచయిత్రులు కలం పేరుతో రాసినా తమ అసలు పేరు, పూర్తి చిరునామా వ్రాత ప్రతి మీద స్పష్టంగా రాయాల్సి ఉంటుంది.
5. సంపాదకుని ఎన్నికలో బహుమతి పొందిన ఆరు కథలనీ ఆయా రచయిత(తు)ల పేర్లు లేకుండా ప్రచురిస్తాము. తరువాత బాలిట్ ఫలితాలతో పాటు వారి పరిచయాలని ఫోటోలతో సహా ప్రచురిస్తాము.
6. పోటీలో బహుమతి పొందిన కథా రచయిత(తు)లు తమ ఫోటో, జీవిత విశేషాల ప్రచురణకి అంగీకరించవలసి ఉంటుంది.
7. రచనలపై వచ్చే ఎలాంటి పేచీలకైనా ఆయా రచయిత(తు)లే బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది.
8. పోటీకి పంపే కథలు 16 ఆగస్టు 1986కి గానీ, ఆలోగా కానీ మా కార్యాలయానికి చేరేలా పంపాలి. ఆ తరువాత అందిన వాటిని పోటీకి పరిశీలించటం జరగదు.
9. పోటీకి పంపిన కథలని ఎటువంటి పరిస్థితులలోనూ తిప్పి పంపటం జరగదు కాబట్టి రచయిత(తు)లు వాటితో పాటు తవలా బిళ్లలు అతికించిన, స్వంత చిరునామా కల కవర్లు జతపరచి పంపనవసరం లేదు.
10. పోటీలో బహుమతి పొందిన కథలలో కొన్నిటిని సాధారణ ప్రచురణకి స్వీకరించి వీలు వెంబడి వాటిని ప్రచురించటం జరుగుతుంది. ఆ విషయాన్ని ఆయా రచయిత(తు)లకి తెలియ చేస్తాము. ప్రచురణకి స్వీకరించని కథల విషయంలో ఆయా రచయిత(తు)లకి తెలియ చెయ్యటం సాధ్యం కాదు. వాటి విషయంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకి ఆవకాశం లేదు.
11. పోటీకి పంపే కథలని సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సాహిత్య వార పత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003 అన్న చిరునామాకి పంపాలి. వ్యక్తుల పేర పంపరాదు. కవర్ పై భాగంలో "1986 దీపావళి కథల పోటీ" అని స్పష్టంగా రాయాలి.

రచయిత(తు)లు అందరూ ఉత్సాహంగా ఈ పోటీలో పాల్గొని దీనిని జయప్రదం చేయగలరని ఆశిస్తున్నాము.

-సంపాదకుడు

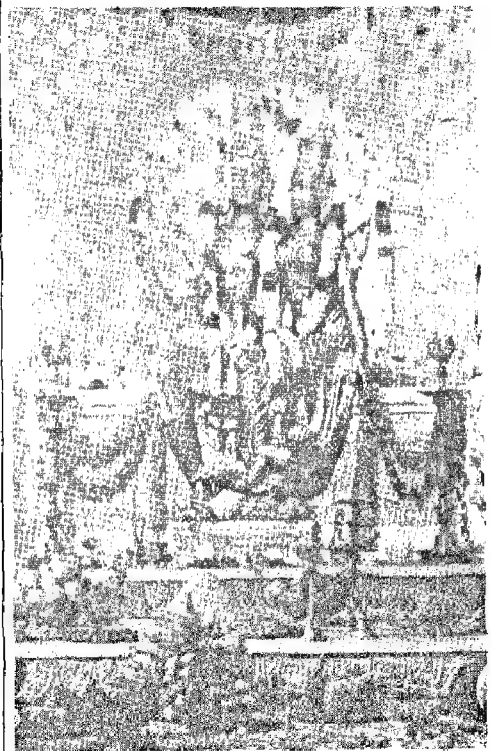
**విజయ బాపినీడు రూపొందించిన
"హోలీస్ ఆఫ్ సర్"**

"విజయతగల హోలీసు అధికారిగా భానుచందర్, పర్మిటారి పల్లగా సుహానిని, పత్రిక రిపోర్టర్గా కల్పన, ద్వీపాతలలో కన్నడ ప్రభాకర్ నటించారు." అన్నారు విజయ బాపినీడు. ఈయన కథ, స్క్రిన్ ప్లే.

దర్శకత్వంలో కుడికొండ శ్రీనివాసరావు, పాలడుగుల గోపాల కృష్ణయ్య నిర్మించిన పై చిత్రంలో నూతన ప్రసాద్, రాశ్మివల్లి, కాంతారావు, జి. పి. ముదుగేశన్, ప్రసాద్, కల్యాణ్, అనూరాధ, వసుంధర తదితర నటవర్గం. కాశీ విశ్వనాథ్ మాటలు, ఎం. బాబురావు రచనా సహకారం, వాసూరావు సంగీతం, మహదర్

"హోలీసు ఆఫ్ సర్"లో కల్పన

"తాండ్రపాపారా" యదు

సినిమా

వాంతు, చిరంజీవి సంగీతం, మోహన్ రామ్ సంయుక్త దర్శకత్వం, వరప్రసాద్ సహకార దర్శకత్వం, ఫణిబాబు - నరేష్ సహాయ దర్శకత్వం, సాయి - వెంకటేశ్వరరావు ప్రొడక్షన్, వెల్మిస్తామి కూర్పు, గుత్తా మధుసూదనరావు నిర్వహణతో కోటపాట ముని సుప్రాయుడు సమర్పించే ఈ చిత్రానికి వాసిరెడ్డి ఉమా మహేశ్వరరావు సహ నిర్మాత.

కోదండరామిరెడ్డి, బాలకృష్ణ కాంచినేషన్లో రావు గోపాలరావు సమర్పించే చిత్రం

"ఈ చిత్రంలో సరికొత్త బాలకృష్ణ కనిపిస్తారు." అన్నారు ఎ. కోదండరామిరెడ్డి. ఈయన స్క్రిన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో ఎస్. జయరామారావు నిర్మిస్తున్న జి. బి. ఆర్. క్రియేషన్స్ చిత్రంలో నందమూరి బాలకృష్ణ సరసన భానుప్రియ నాయిక. రావు గోపాలరావు, రంగనాథ్, గుమ్మడి, గొల్లపూడి, నూతన్ ప్రసాద్, కొట శ్రీనివాసరావు, చరణ్ రాజ్, రాశ్మివల్లి, వేలు, చలపతిరావు, పరుమారి గోపాలకృష్ణ, అన్నపూర్ణ, శైలక్ష్మి ఆదిగానలు వారు పాల్గొంటున్నారు. కథా

లో కృష్ణరావు

సేవలు -జి. వి. జి. శ్రీరామ్

సంవిధానం. సంభాషణలకు పరుమారి రాదులు కర్తలు. చక్రవర్తి సంగీతం. నందమూరి మోహనకృష్ణ ఛాయ, శ్రీనివాసరాజు శిల్పం, జి. సత్యం - ముద్రాహ్వయం ప్రాదక్షన్, పై. ఆనంద్ సహకార దర్శకత్వం, కె. నదానిరావు సంయుక్త దర్శకత్వంతో రావుగోపాలరావు ఎం. పి. సమర్పిస్తారని చిత్రాన్ని.

బాలకృష్ణతో రాఘవేంద్రరావు సహోదరుల "అపూర్వ సహోదరులు"

"మాట్లాడితే వరాలిచ్చే కలవారి బిడ్డ అరుణకుమార్ గా, పేదల పాలిబి దేవుడైన అబ్బో ద్రయివర్ రాముగా రెండు ఫవర్ ఫుల్ పాత్రలను బాలకృష్ణ మువగ్గిగా పోషించారు. మే 16 నుంచి జూన్ 15 వరకు మైసూరు, మదురై, తూర్పు 500 మంది యూనిట్ తో జరిపిన మాచింగ్ లోషన్ మామకుంటే ఫలితం. మేం ఆశించిన దానికంటే ఎంతో పెంపొందగా వచ్చింది. ఖర్చు కూడా మేం అనుకున్నదానికన్నా చాలా ఎక్కువ అయింది.

జూలైలో పాచ్ వర్క్ ఫినిష్ చేస్తాం" అన్నారు కె. రాఘవేంద్రరావు. ఈయన స్క్రిన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో కె. కృష్ణమోహనరావు నిర్మించిన ఆర్. కె. అసోసియేట్స్ వారిపై భారీ చిత్రంలో విజయశాంతి నాయిక. రావు గోపాలరావు, రంగనాథ్, నూతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, రాళ్ళవల్లి, వేలు,

చలపతిరావు, రాజేష్, కాంతారావు, కె.కె. శర్మ, శ్రీరామ్, చిట్టిబాబు, అన్నపూర్ణ, శుభ, జానకి, మహిజా నాథర నట పర్శం. సునీల్ వర్మ కథ, సత్యానంద్ సంభాషణలు, వేటూరి గిజాలు, సుకష్మర్తి సంగీతం. కె. ఎస్. ప్రకాష్ ఛాయ, సలిమ నృత్యాలు నిర్వహించారు.

"అపూర్వ సహోదరులు"లో విజయశాంతి

"చంటప్పాయి"లో చిరంజీవి, సుహాసిని

చివరి ఘట్టంలో "వాణిక్య శపథం"

"జూన్ 21 నుంచి 30 వరకు మూడవ షెడ్యూల్ పూర్తయింది. చివరి షెడ్యూల్ జూలై 21 నుంచి నెలాఖరువరకు," అన్నారు డి. వి. ఎస్. రాజు. ఈయన భారీ ఎత్తున నిర్మిస్తున్న డి. వి. ఎస్. ప్రొడక్షన్స్ వారి పై చిత్రంలో చిరంజీవి, విజయశాంతి, రావు

సినిమా

గోపాలరావు, పత్మినారాయణ, ఈశ్వరరావు, అల్లు రామలింగయ్య, చిట్టిబాబు, మాడా, రాజ్యలక్ష్మి, వై. విజయ, అన్నపూర్ణ పర్వతారాగణం, పరుచూరి సోదరుల రచన, చక్రవర్తి సంగీతం, కె. ఎస్. ప్రకాష్ ఛాయ, భాస్కరరాజు శిల్పం, విజయన్ సాహసాలు.

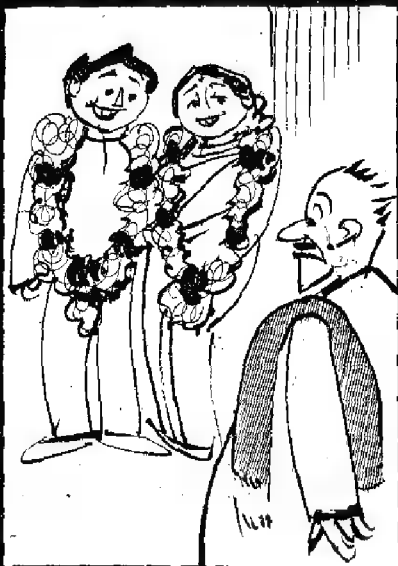
"మారుతి"లో సుమన్, రజనీ

సతీమ్ నృత్యాలు, ఆనందకుమార్ సంయుక్త దర్శకత్వం, గోపాలకృష్ణ - రామారావు ప్రొడక్షన్, కొటగిరి వెంకటేశ్వరరావు కూర్పుతో డి. వి. ఎ. రాజు, డి. వి. కె. రాజు సహ నిర్మాతలు. దర్శకత్వం: కె. రాఘవేంద్రరావు.

రాఘవేంద్రరావు, వెంకటేశ్ కాంచినేషన్లో "కలియుగ పాండవులు"

"స్వరాజ్యం రాక ముందు మనల్ని ఇతరులు దోచుకున్నారు. వచ్చాక మనల్ని మనమే దోచుకుంటున్నాం. ఈ దోపిడీపై కలియుగ పాండవుల ప్రతిఘటన ప్రధానాంశం. సంపన్నుల కుటుంబంలో పుట్టి, దర్జాగా జీవిస్తున్న విజయ ఒక సంఘటనతో సమాజానికి ఏదైనా చేయాలనే కర్తవ్యాన్ని గుర్తిస్తాడు. భారత దేశపు స్త్రీ స్వరూపిణి ప్రతిబింబం భారతి. విజయంగా వెంకటేశ్. భారతిగా ఖుష్ణబా ఎక్స్ప్లొరిటరిగా కటించారు. పిరిత్ పాటు తరున్, చిట్టిబాబు.

మా ఇద్దరి ఆభిమాన నటుడు ఒకళ్లే! అద్దామా అభిరుచులు కలవటం వల్ల పెళ్లి చేసుకున్నాం నానా!

సూర్యకుమార్ కలిసి "కలియుగ పాండవులు". కెరవులలాంటి దుష్ట పాత్రలలో నూతన్ ప్రసాద్, చలపతిరావు, రాజీవ్, నర్రా వెంకటేశ్వరరావు, వై. విజయ కనిపిస్తారు. రావు గోపాలరావు, రాధా రవి, జయంతి, ఆళ్లని ఇతర పాత్రధారులు. హిందీ నటుడు కక్కికపూర్ బందిబాటుగా నటించిన కొన్ని సన్నివేశాలను పండలూరు వద్ద మూడు హెలికాప్టర్లలో చాలా శ్రద్ధిగా టీకారు చూపే తైరత్తురు" అన్నారు డి. రామా నాయుడు. ఈయన నిర్మించిన సురేష్ ప్రొడక్షన్స్ వారి పై చిత్రానికి తెల్ల వెనుక పరుచూరి సోదరులు, వేటూరి, చక్రవర్తి, కె. ఎస్. ప్రకాష్, విజయన్, మూర్తీ, కె. రాఘవేంద్రరావు కృషి చేశారు.

కృష్ణతో మల్లికార్జునరావు దర్శకత్వంలో తండ్రి కొడుకుల ఛాలింజ్

"చిన్న కొడుకు కృష్ణ దిఫెన్స్ లాయర్. పెద్ద కొడుకు రంగనాథ్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్. తండ్రి సత్య నారాయణ టాలీస్ ఆఫీసర్. ఈ విద్యాధికులలో బంధం కంటే పీఠి గొప్పదని సందేశ మిచ్చే చిత్రం" అన్నారు ఎం. మల్లికార్జునరావు. ఈయన స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో ఎం. పి. రామారావు, ఎ. రామదాస్ నిర్మించే విజయ పద్మాలయా పిక్చర్స్ వారి పై చిత్రంలో రాధ, సుమలత, గొల్లపూడి మారుతీరావు, దీప, చిలక రాధ వగైరా నట వర్గం. పరుచూరి సోదరుల రచన, వేటూరి గీతాలు, చక్రవర్తి సంగీతం, పి. ఎస్. ప్రకాశ్ ఛాయ, తోట తరుణి శిల్పం, సరీమ్ స్వర్గాలు, రాయల్రాలు గోపియు. మల్లికాబు సహకార దర్శకత్వంలో ఎం. కృష్ణారావు ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడ్యూసర్. వాలుగు పెడ్యూక్స్ తో సింపిలెంట్ మూడింగ్ పూర్తవుతుంది.

శ్రీ సారథి స్టూడియోస్ "జైలు సక్తి"

"అమెకు జైలుకు వెళ్లి రావడమంటే పుట్టింటికి వెళ్లి వచ్చినట్టు. పదే పదే జైలుకి వెళ్లి వచ్చే పక్షిగా రాధిక అతి క్లిష్టమైన పాత్రను పోషిస్తోంది. కృష్ణారావు అనే కొత్త చిలన్ ను పరిచయం చేస్తున్నాం. జూలై 9 నుంచి ఒకే పెడ్యూల్లో మూడింగ్ పూర్తవుతుంది" అన్నారు పి. శశిభూషణ్. ఈయన

ఆంధ్ర సారస్వత సమితి బందరులో నిర్వహించిన 20వ వార్షికోత్సవ సభలో బెజవాడ గోపాలరెడ్డి "కవితా సారథాలు" అన్న గ్రంథావిష్కరణ - శ్రీ పుచ్చా పూర్ణానందం అవిష్కరించినప్పటి చిత్రం. సభాద్యక్షులు శ్రీ పురాణం సుబ్రహ్మణ్యశర్మ, సమితి అధ్యక్షులు శ్రీ జోయిన వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ కె. వి. భాస్కరరావు (కొర్పున్నవారు) లను చిత్రంలో చూడవచ్చు.

కొడి రామకృష్ణ దర్శకత్వంలో నిర్మిస్తున్న పై చిత్రంలో డాక్టర్ రాజశేఖర్, బేబీ కాలిని, నూతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, వేలు తదితర పాత్రధారులు. కల్రిమకు కథ, పరుచూరి సోదరుల

సంభాషణలు, కె. వి. మహదేవన్ సంగీతం, గెతంరాజు కూర్పు, ఎస్. గోపాలరెడ్డి ఛాయ తెర వెమక హంగులు. ఇదే చిత్రం తమిళ, కన్నడ, హిందీ భాషల్లో కూడా తయారవుతుండడం గమనార్హం.

లక్ష్మీకాంత్ B.A. సమర్పించు

మయూరి సుధ
నటించిన సందలన చిత్రం

లక్ష్మీకాంత్ B.A. సమర్పించు

మయూరి సుధ
నటించిన సందలన చిత్రం

నీలమధిరెంస

దేవీ పూజ

లక్ష్మీకాంత్ V.వెంకటరావు M.A.

కథ క్రిష్ణ దర్శకత్వం PR. సోమసుందర్ గానీ. నీలమధిరెంస రావు. నీలమధిరెంస

నీలమధిరెంస

దేవీ పూజ

లక్ష్మీకాంత్ V.వెంకటరావు M.A.

కథ క్రిష్ణ దర్శకత్వం PR. సోమసుందర్ గానీ. నీలమధిరెంస రావు. నీలమధిరెంస

చలనచిత్ర రంగంలో "పి" టు "జెడ్" వి పథకమైనా భారీగా తలపెట్టే సంఘటనకారుడు టి. సుబ్బరామిరెడ్డి

"శో"

ధించుకుంటా ఏ రంగంలో ప్రవేశించను. ప్రవేశించాక ఏదీ సాధించకుండా వదలిపెట్టను. అన్నారు రోమన్, స్పానిష్ శిల్ప శైలిలో అత్యాధునికంగా రూపొందించబడిన "మహాశ్వరి పరమేశ్వరి" థియేటర్లను చూపిస్తూ ప్రముఖ పారిశ్రామికవేత్త తిక్కవరపు సుబ్బరామిరెడ్డి.

ఇంతలో ఉన్నట్లుండి మెరుపులు ఉరుములతో కుంభాకాశంగా వర్షం కురవసాగింది. ఆ వర్షంలో తదుస్తూ రోడ్డు మీద వెళ్తున్న ఓ మధ్య వయస్కుడు గేటు తెరుచుకుని, కాపొందేలోకి రాబోయేడు. వెంటనే అక్కడున్న వాచ్మన్ "ఇప్పుడు దిక్కెట్టు" అమ్మరు. ఇంకోస్పెల్ట్మెన్ ఇంటర్వెల్ ... వెళ్లి తర్వాత రండి." అని చెప్పి, ఆ వ్యక్తిని బయటకు పంపించి, గేటు వేసేశాడు "ఓ సాక్షికో" అందరే "ఫోడో!" అని సుబ్బరామిరెడ్డి చెప్పేలోగానే.

రెడ్డి నవ్వుతూ నా వంకతిరిగారు. "చూశారా! వచ్చే జన్మలో నేను ■ వర్షంలో తదుస్తూ వచ్చినవ్యక్తిగా పుట్టవచ్చు. ఇలాగే గేటు తెరుచుకుని వర్షంలో లోపలికి రాజోతే ఏ వాచ్మన్. అడ్డుపెట్టొచ్చు. పూర్వజన్మ సుశ్రుతం వల్ల ఇప్పుడు ఈ థియేటర్ అధినేతగా ఉన్నాను. అందుకే ప్రజాపయోగకరమైన పనులు చేస్తే, ఈ జన్మ సార్వకమవుతుంది. ఎంత గడించాననేది కాదు ముఖ్యం. గడించినదానిని మానవకళ్యాణానికి ఎంతగా చెల్లించాననేది ముఖ్యం," అన్నారు.

చటినే టి. సుబ్బరామిరెడ్డి.

శ్రీవాకరుని, కృషిని నమ్మిన కర్మయోగి.

నిగర్వ, నిందుతుం.

అది సినీమా శతదినోత్సవం కాని, మరే సాంస్కృతిక కార్యక్రమమైనా కాని - ముఖ్య అతిథిగా ఎవరిని ఆహ్వానిస్తామని తలపొసేవారికి ముందుగా స్ఫురించేది సుబ్బరామిరెడ్డి.

స్వయంకృషితో ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించిన తయిన పలు సాంస్కృతిక, సంఘాలకు గౌరవాధ్యక్షుడు. వితరణ తెలిసిన కళాబంధువు. విజ్ఞులు మెచ్చిన జ్ఞాననింధువు. 'కళాబంధువు, శ్రేష్టచరిత్ర' వగైరా అవార్డుల గ్రహీత. ఆంధ్ర, బెంగాలీ, ఒరిస్సా రాష్ట్రాలలో సుప్రసిద్ధ కావ్యాధ్యక్షుడు. అరవైకోట్ల మూలధనంతో

ప్రారంభించబడిన ప్రయత్నాన్ని సిమెంట్ పాక్షరికి చెప్పిన. ఇంకా ఎక్కువోట్ల కమర్షియల్ కాంప్లెక్స్ నిలకొల్పబోతున్నాడు.

చలనచిత్ర నిర్మాణంలో తొలి ఘట్టం కథా విభాగం. చివరి ఘట్టం ప్రదర్శనారంగం. ఈ రెండింటితో సంబంధమున్న వ్యక్తి ఆయన.

దాదాపు పదిహేనేళ్లుగా చలనచిత్ర రంగంలో పరోక్షంగా పంజంధమున్న ఆయన 1981 నుంచి ఎగ్జిక్యూటివ్గా, 1984 నుంచి ఫిలిమ్ ఫెస్టానియర్గా, ఫిలిట్రా సెన్సార్ బోర్డ్ సభ్యుడుగా, 1985 నుంచి చిత్ర నిర్మాణ రంగంలోనూ ప్రవేశించారు. ఆయన, సురేష్ డి. రామానాయుడుతో కలిసి నిర్మించిన 'కథా నాయకుడు' హిందీ నిర్మణ "దిల్వాలా" ఉత్తరాదిలో సూపర్ హిట్ అయింది. పి. శిఖాపాణి నిర్మాతగా "జీవన పోరాటం" చిత్రాన్ని అత్యంత భారీగా నమర్పించి, తన ఉత్సాహాన్ని నిరూపించారు. మిథునచక్రవర్తితో కలిసి, "పరమేశ్వరి" ఫిలిమ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ స్థాపించి, పంపిణీ రంగంలోనూ ప్రవేశించారు.

ప్రేక్షకులకు అత్యుత్తమైన చిత్రాలను అందించాలనే ధ్యేయంతో స్టూర్ దిపార్ట్మెంట్ను కూడా ప్రారంభించారు.

అగ్రశ్రేణి హోటలతో పలు చక్కిని చిత్రాలకు. పన్నాహాలు చేస్తున్నారు.

ముందుగా భారీ తారాగణంతో "నసిబ్" హిట్ హిందీ చిత్రాన్ని పి. శిఖాపాణి నిర్మాతగా పమర్పించ నున్నారు.

(జి.వి.జి.)

"పగసాధిస్తా"లో జయసుధ

"సత్యాగ్రహం"లో సరిత

"మాయింటి మహాలక్ష్మి"లో మోహన్ బాబు, రాధ

"కారు దిద్దిన కాపురం"లో నగేష్, మమత

కె. ఎస్.ఆర్. దాస్ చిత్రం "కొబాయి నెం-1"

"జూన్ 28 నుంచి జూలై 15 వరకు నేరలైలు, తలకొన ప్రాంతాల్లో కొన్ని లక్షలు ఖర్చు చేసి నిర్మించిన మెక్సికన్ స్ట్రీట్ లో కొన్ని ప్రధాన సన్నివేశాలను చిత్రీకరించాం" అన్నారు ఆక్షన్ చిత్రాలను రూపొందించడంలో తనకు తానే నాటిన అనిపించుకున్న కె. ఎస్. ఆర్. దాస్. ఈయన సమర్పణ, కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో కె. సుకుమార్ హాల్దిపుద్ భివల్ నిర్మిస్తున్న సుకుమార్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి పై సెనిమా స్క్వాడ్ చిత్రంలో ఆర్మీన్, రజనీ, సత్యనారాయణ, ప్రభాకరరెడ్డి, త్యాగరాజు, కోట శ్రీనివాసరావు, భీమరాజు, విక్రమ్, క్రియమాలిని, బబిత పాల్గొంటున్నారు. వి. ప్రకాష్, మాటలు, జాలాది పాటలు, చక్రవర్తి సంగీతం. లక్ష్మీన్ ఛాయ, ధ్వజ్ శిల్పం, ప్రకాష్-సురేఖ నృత్యాలు, రంగారావు సంయుక్త దర్శకత్వం, ఆది ప్రొడక్షన్, హార్మోనుస్ బాబు సాహసాలు తెర వెనుక హంగులు.

మాటంగ్ పూర్తయిన "కాష్మిన్ నాగార్జున్"

"జూన్ 15 నుంచి జూలై 5 వరకు మద్రాసులో అఖిల పెడ్యూల్డ్ ను పూర్తి చేశాం" అన్నారు జగపతి ఆర్ట్ పిక్చర్స్ అధినేత వి. బి. రాజేంద్ర ప్రసాద్. ఈయన కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం వహించిన పై

"రాక్షసుడు"లో సుమలత

చిత్రంలో నాగార్జున, కుష్మబూ, గొల్లపూడి మారుతీరావు, నూతన్ ప్రసాద్, శుభలేఖ సుధాకర్, రాజేంద్ర ప్రసాద్ నటించారు. ఆశ్రయ మాటలు, పాటలు రాశారు. చక్రవర్తి సంగీతం. నవకాంత్ ఛాయ, సురేష్ సంయుక్త దర్శకత్వం, శంకర్ శిల్పం, అక్కినేని సంధివి కూర్పు తెర వెనుక హంగులు.

విజయ బాపిసీధు దర్శకత్వంలో శోభన్ బాబు, సుహాసిని

"సెప్టెంబర్ లో మాటంగ్ పూర్తవుతుంది" అన్నారు విజయ బాపిసీధు. ఈయన స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో ఎం. నరసింహారావు నిర్మించే రాశి మూవీ క్రియేషన్స్ వారి చిత్రం జూలై 1 న సెట్స్ కు వెళ్లింది. శోభన్ బాబు, జగ్గయ్య, నూతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, రాళ్ళవల్లి, వై. విజయ అదిగా గలవారు పాల్గొంటున్నారు. ఆగష్టు, సెప్టెంబర్ వరకు ప్రతినెలా 1-10 తేదీలమధ్య జరిగే పెడ్యూల్స్ తో మాటంగ్ పూర్తవుతుంది. చక్రవర్తి సంగీతం, మహేధర్ ఛాయ, కళాధర్ శిల్పం, వై. ప్రకాష్-బతుల నాగేశ్వరరావు ప్రొడక్షన్, బాబూరావు సహకార దర్శకత్వం, మోహన్ దాస్ సంయుక్త దర్శకత్వం నిర్వహిస్తున్నారు. □

అభిమాన తారలపై అభిప్రాయం

నా అభిమాన అందాల తార సుహాసిని. అనతికాలంలోనే జాతీయ ఉత్తమనటి అవార్డును అందుకున్నారు. అమె ప్రతి చిత్రంలోనూ నటించారు అనే కంటే ఆయా పాత్రలలో కీచిస్తారు. అని చెప్పవచ్చు. చిరంజీవ నటన 'చేయాలన్నా, కఠిన స్వభావము గల పాత్రలలో నటించాలన్నా' అమెకు అమే సాధి. స్త్రీల హక్కుల కోసం దొరకే స్వాతిగా, అదానికి కావలసిన చర్యను చూపే

తదిదాకర్చుగా, నాటి స్త్రీ సంతోషం కోసం తన ప్రేమనే త్యాగం చేసి త్యాగమూర్తి సింధు ఖైరవిగా, కప్పాలలో కూడా నవ్వుతూ ఉండాలనే ప్రపంచంగా దాగా నటించారు. ఇకముందు కూడా చిత్రాలను అంగీకరించేటప్పుడు పాత్రల విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకొని మంచి చిత్రాలలో నటించి చలన చిత్రరంగంలో మహాసిని నటి ఎవరూ లేరని పేరు తెచ్చుకొనాలి. సుహాసినిని విప్లవ వీర సారముఖిగా, రిక్టర్, లాయర్ పాత్రలలో చూడాలని ఉంది.

-ప. రత్నకుమారి, ధీమవరం

★ ★ ★

'సికా' చిత్రం ద్వారా తెలుగు తెరకు పరిచయమైన భానుప్రియ అనతికాలంలోనే అగ్రసభిగా తారావధంలో నిలబెత్తుకుంది. తన అందచందాలతో నటనా వైరుధ్యంతో ఎందరో ప్రేక్షకుల హృదయాలను ఆకట్టుకున్నది.

అమె తన హాస్యాలను మాటలతో కాకుండా చూపుతూనే ప్రదర్శించ గల డిట్ట. అధునిక వేషధారణలో అమె చాలా ఆకర్షణీయంగా

ఉంటుంది. ఎటువంటి పాత్రైనా అవలంబిగా పోషించి, అన్ని తరహా పాత్రలలోనూ పిరిచగల వైపుబ్బం అమెలో ఉంది. కాబట్టి అమె పలు భాషా చిత్రాలలో నటించి 'జాతీయనటి'గా పేరు పొందాలని అమె ఆభిమానిగా నేను ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

-జి. హరిప్రసాదరాజు, శ్రీనివాసనగర్, బొధన్

నా అభిమాన తార కమలహాసినేలా నటనతో, అందానితో, గ్లామర్తో పైకి వచ్చినవారు బహు అరుదు. నటనతో అటు మానో వారి, అటు క్లాస్ వారి అదరాభిమానాలు చూరగొన్న మహనటుడు. నాటి మరో చరిత్ర, నేటి సాగర సంగమం, స్వాతి ముత్యం అతని సినీ జీవితంలో ముచ్చటనకలు. అతని నటనకు ఎల్లాలు లేవు. బహు భాషా నటుడు, అన్ని భాషల చిత్రాల్లోనూ నటిస్తూనే ఉన్నాడు.

ఇంత భ్యాతిన గడించిన కమలహాసినేక నేనిచ్చే సలహా ఏమిటంటే, కథానాయికానం లేని, ఏ మాత్రము కళా విలువలు లేని, ఒకే మూసలో వచ్చే చిత్రాల్లో నటించ వద్దని, పుకార్లకు మూలమైన పనులు చేయవద్దని మనవి. మా సలహాలను స్వీకరించి మున్నందు ఇంకా ఎంతో పేరు

సంపాదించి మహానందింప చేయాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాము.

-కాట్య శారద, లాం, గుంటూరు

★ ★ ★

దేరింగ్, దాపింగ్ అండ్ వైసింగ్ హిట్ అయిన

విరంజివి అంటే నాకు అందులేని అభిమానము. ఎటువంటి పాత్రలైనా ఇష్టమైతే పోయే నేర్పుకు గల కారణం "విరంజివి" చరాకితనం, పట్టుదల. బాధ, కోపము, సంతోష భావాలను విరంజివి కళ్ళతోనే అద్భుతంగా వ్యక్తము చేయగలరు. అందుకే నాకు ఆ కళ్ళంటే మరి ఇష్టము. "విరంజివి" నాకు అమితంగా నచ్చిన సినిమా కుటుంబ కథా చిత్రాలు "విజేత", "మగధీరుడు" అతని నటనా జీవితములో మరో మెట్టు. మంచి కథా, యాక్టర్ చిత్రాలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలని విరంజివికి నా సూచన. అనతి కాలములో విరంజివి విజేత ఆగ్రహటుడు కాలాని నా ఆశ. ఆకాంక్ష "అభిరామ".

-యం. యస్. దేవి, ఉరవకొండ

జేనే కునసులు చిత్రం (1965) ద్వారా తెలుగు చిత్రసీమకు పరిచయమై, ఇప్పటి వరకు ఎన్నో విజయాలను చవి చూచి వెండి తెరపై దీప్తిపూనముగా వెలుగుతూ, నాలుగు సంవత్సరములుగా మానరస్థానంగా ఎన్నిక కావడిన నటుడు "శృష్ణ" గారి అభిమానిని అని చెప్పుకోనుటకు సంతోషించు చున్నాను. శృష్ణ సినిమా రంగములో ప్రవేశించినప్పటి నుండి ఎన్నో

సొంత చిత్రాల నిర్మాణాన్ని చేపట్టి విజయం సాధించారు. ఈ సంవత్సరములో నాలుగు కోట్ల రూపాయలతో "సింహాసనం" చిత్రాన్ని తెలుగు, హిందీ భాషలలో నిర్మించడమే గాక తమిళ, కన్నడ భాషలలో కూడా డబ్బింగ్ చేసిన ఘనత శృష్ణ గారికే దక్కుతుంది. ఈ చిత్రము అపూర్వ విజయము సాధించినందుకు అభిమానిగా నేను, ప్రెంత్ గర్విస్తున్నాను. శృష్ణగారు ఇంతటితో అగత, ఇంకా ఎన్నో జానపద, పౌరాణిక, చారిత్రాత్మక చిత్రాలను నిర్మించాలని ఆయన ఆభిమానిగా కోరుకుంటున్నాను. శృష్ణగారు ప్రజాహిత కార్యక్రమాలలో మరివిగా పాల్గొనాలని మనసారా ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

- పొలాది ఉమామహేష్, జయనగర్ కాలనీ, కడప

★ ★ ★

ఈ సంవత్సరము "ఉత్తమ నటి" అవార్డునాగాక "సూపర్ హిట్ యిస్" స్థానాన్ని సంపాదించిన అందాల తార నా అభిమాన నటి "విజయలక్ష్మి".

తన నట జీవితాన్ని "కిలాష శ్రద్ధ" చిత్రము ద్వారా ప్రారంభించి ఇప్పటికి ఎన్నో పాత్రలలో నటించి ఎంతో పేరు సంపాదించుకుంది. ముఖ్యముగా "నేటి భారతము", "ప్రతిఘటన" చిత్రాలలో అమె నటన మరువలేనిది. ఇక ముందు కూడా ఇలాంటి ఎన్నో పాత్రలలో నటించి నాటాంటి ఎందరో అభిమానుల అభిమానాన్ని సంపాదించు కోవాలని ఆశిస్తున్నాను.

- జి. రవి జనార్దన్ రావు, కరీంనగర్

సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ అవసరమా? - చర్చ

మారుతున్న కాలానికి అవసరమే

నేటి విద్య పంతులయిన యువతీ యువకులు సెక్స్ గురించి సరిఅయిన అవగాహన లేక వారి భావి జీవితాన్ని చెబేతురా నాశనం చేసు కొంటున్నారు. సెక్స్ విద్యను కళాశాలల్లో తప్పక ప్రవేశ పెట్టాలి. మారుతున్న కాలాన్నిబట్టి విద్య పంతులయిన స్త్రీ పురుషులకు వారి భయాందోళనలను, సెక్స్ బిడియం దొంగిల్చి సెక్స్ సంబంధమైన సుఖవ్యాధులు రాకుండా వారి బంగారు భవిష్యత్తును రూపు దిద్దటానికి సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ చాల అవసరం. సెక్స్ పరమయిన కట్టుబాట్లు లేని పాశ్చాత్య దేశాలు చాల అభివృద్ధి చెందినాయి. సమాజ శ్రేయస్సు కొనసాగే యువతీ యువకులకు సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ ప్రవేశపెడితే కుటుంబ నియంత్రణ, శైలిగత పరమైన విషయాలను శాస్త్రీయ పద్ధతులలో ఒత్తి చించడానికి వీలవుతుంది. ఈనాడు దాంపత్య సుఖంలేని జీవితాలు ఎన్నోవున్నాయి. అలాంటివారి జీవితాలకు బంగారు బాటవేయాలంటే కచ్చితంగా నిర్బంధంగా కళాశాలల్లో సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ ప్రవేశ పెట్టాలి. వారి బంగారు జీవితాన్ని మూడు పువ్వులు అరు కాములుగా చేసి అదృష్టాలను, భయాందోళనలను, పెరుకు దోయిన పాత ఆచారములు మార్చడమే.

-వయిడిమర్రీ వెంకట సుబ్బారావు.

మార్కాపురం

ఉద్రేక పరిచేదిగా

ఉండకూడదు

మన పెద్దవాళ్ళు సెక్స్ అనే విషయాన్ని రహస్యంగా ఉంచడం జరిగింది. ఈ సెక్స్ అనేది మనిషి జీవితంలో ఒక భాగమని, ముఖ్యమని, భార్య భర్తల్లో అవగాహనకానికే ఒక అవకాశమని ఈ నాటి యువతీ యువకుల్లో చాల మందికి ఈ నిజం తెలియదు. ఈనాడు పెళ్లైన మొదట రాత్రి ఎంతమంది జంకు, భయం లేకుండా సుఖపడుతున్నారు? చాలా మంది లేనిదాని

నిండటం తమ పల్లెల్లోనిది సెక్స్ అని కానీ ఉద్రేకంతో రజస్వల కాగానే చదువు మాన్పించేస్తున్నారు. ఒక్కతే కూతురైనప్పుడు లేక అన్నా వదినల ఇంటున్న అదపల్లెలకు భార్యభర్తల్నిద్దరూ ఒకే గదిలో పడుకోవడం ఎదిగే ఆ మనసులపై లేనిదాని భయాన్ని, అసహ్యన్ని సృష్టిస్తుంది. కాబట్టి కళాశాలల్లో బోధించే అన్ని పాఠ్యాంశాల్లా ఈ సెక్స్ విషయంలో కూడ బోధన అవసరమే. యువతరం నైతికంగా ముందంజ వేయాలన్నా, కామోద్రేకంతో జరిగే మానభంగాల్ని అరికట్టాలన్నా, ఆదర్శ జీవితం గడపాలన్నా, శైలిగతపరమైన విషయాల్ని శాస్త్రీయంగా ఆలోచింప జేయడానికి ఈ సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ ఎంతో అవసరం. కాని ఈ సెక్స్ పరిజ్ఞానం యువతీ యువకుల్ని ఉద్రేకపరచి నైతికంగా దిగజారి కట్టుబాట్లను అధిగమించేదిగా ఉండకూడదు.

-బి. సుభ, గాజువాక, విశాఖపట్నం

ఎంత మాత్రం తప్పుకాదు

నేటి విద్యా విధానంలో సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ను ఒక సజ్జెక్టుగా ప్రవేశ పెట్టవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. సెక్స్ పట్ల సరైన అవగాహన లేక, పెరిగే వయస్సుతో పాటు శరీరావయవ నిర్మాణంలో కలిగే మార్పు భక్తు భీతి చెందటం యవ్వనంలో కలిగే ఉద్రేకాలకు లొనయి అడ్డదారులు త్రొక్కి అమూల్యమైన భవిష్యత్తును నాశనం

గమనిక

సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ అవసరమా? అనే విషయంపై రాసేవారు తమ రచనలని 500 అక్షరాలకి మించకుండా కాగితానికి ఒక వైపునే రాసి పంపాలి. పరిశీలనకి పంపే రచనలో పాటు తమ ఫోటో ని కూడా విధిగా పంపాలి. రాసినవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా స్పష్టంగా ఇవ్వాలి. ప్రచురణకి స్వీకరించని రచనలని తిప్పి పంపగలేవారు వాటిలో పాటు తగినన్ని స్థానపులు అతికించిన కవరు పంపాలి. రచన, ఫోటోలని సంపాదకుడు, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-520003 అనే చిరునామాకి పంపాలి. వాటిపై ఎటువంటి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

-సం.

చెసుకోవడం జరుగుతున్నది. 'సెక్స్' పదం విసగానే ఏమిటో పెద్ద తప్పు చేస్తున్నట్లు ఫిలమ్యూ అమాయక, తెలివితక్కువ యువతీ యువకులు ఉన్న ఈ రోజుల్లో 'సెక్స్' అంటే ఏమిటి, దానివలన కలిగే పరిణామాలు గురించి తెలియక తీవ్రమైన సమస్యలకు గురిఅయి సుఖప్రదమైన జీవితాన్ని గడపలేక పొతున్నారు. భావిభారత సమాజ సృష్టికర్తలైన నేటి యువతరానికి సెక్స్ విజ్ఞానాన్ని అందించడం ఎంతమాత్రం తప్పుకాదు- తల్లి తండ్రులను, స్నేహితులను అడిగి సందేహ నివృత్తి చేసుకోలేని సమస్యలను గురువు ద్వారా విజ్ఞాన పరంగా బోధించడం ఎంతైనా అవసరం-

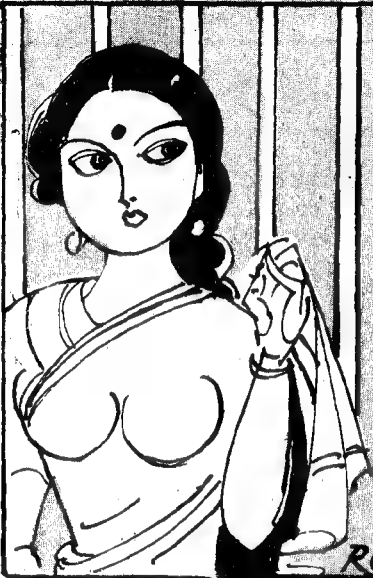
-వర్రేనగేష్, బొబ్బిలి

అనుకున్న ఫలితాలు రాకపోవచ్చు

జీవితంలో సెక్స్ అనేది ముఖ్యమైనదే కాదు ఇది సహజ పరిణామ క్రియ. ప్రకృతి నేర్పే వారం, పక్షికి రక్కలు రాగానే ఎగురుతుంది. చేపపల్లె పుట్టగనే ఈడుతుంది. ఇది ప్రకృతి సహజం. ఈనాడు సమాజంలో కొన్ని కొట్ల నిరక్షరాస్య కుటుంబాలిన్సో సుఖ సంతోషాలతో బివిస్తున్నారు. ఎటొచ్చి చదువుకున్న వారిలోనె, సెక్స్ అంటే కొద్ది గొట్టు తెలిసిన వారిలోనె, భేదాధిప్తాయాలుపడ్చి జీవితాలు నరకం చేసుకుంటున్నారు. కళాశాలల్లో సెక్స్ ఎడ్యుకేషన్ ప్రవేశపెట్టడంవల్ల అనుకున్న ఫలితాలు రాక అవకతవకలు జరగవచ్చు. సంపన్న దేశాలు సెక్స్ కారణంగా సంపన్నం కాలేదు. వారు సాంకేతిక రంగాన ప్రముఖులై తద్వారా దేశాభివృద్ధిని గాంచారు. సెక్స్ కేవలం సాంసారిక విభాగం. దానిని దేశ మనుగడకు సంబంధించ జేయటం యుక్తం కాదు. కళాశాలల్లో చదువుకున్నవారే సెక్స్ ను గురించి తెలుసుకొనగలరు. మరి పర్తిలలోని వారేమిట? ఎక్కువమంది నిరక్షరాస్యులేగదా. వారికి సెక్స్ గురించి సరైన అవగాహన ఎలా లభిస్తుంది? కావున యువతరం కేవలం సెక్స్ ప్రలోభాలకు లొనుకాక, సాంకేతిక, వృత్తి విద్యలలో ప్రపిణులై తద్వారా దేశాభివృద్ధికి తోడ్పడాలి.

- పల్లె వెంకటేశ్వరరావు, హైదరాబాద్.
ముత్యాలంపాడు, మైలవరం

నీరియత్ జీవితం చేజిరిందా? కాకాని కమల

(గత సంచిక తరువాయి)

నెల రోజుల తేడాలో ముహూర్తాలు పెట్టారు. వ్యవధి తక్కువగా వున్నా పెళ్ళి అడంబరంగా జరిగిపోయింది. అప్పటికే సంధ్యకి రెండవ నెల! తన ఫ్రెండ్స్ అందరికీ ప్రత్యేకం ఫ్రెండ్స్ పార్టీ హాటల్ లో రిసెప్షన్ ఇచ్చాడు.

అతరువాత ఇంట్రన్స్ లేదని సంధ్య కాలేజీకి గుడ్ బై చెప్పింది.

పిల్లలు పుడితే ఇప్పట్లో కుదరదని పరిశ్రమలు కాగానే హానీమూన్ ట్రిప్ పోతు ప్రభాకర్. అతనిని ట్రిప్ నియింగ్ అంటే ఇష్టం.

"నాకు నీర్పంగా వుంది. నేను రాలేను బాబూ! హాయిగా ఇంట్లో రెస్ట్ తీసుకుంటాను..." అంది.

కానీ ప్రభాకర్ పూరుకోలేదు.

"కాదు రావాలి. నా కొ సంతోషం! నీకు డెలివరీ అయ్యాక అస్సలు వెళ్ళలేం ప్లీజ్.. నాకో సంతాపా?"

సంధ్య గెడ్డం పట్టుకుని బ్రతిమాలాడు.

తియ్యగా నవ్వింది సంధ్య.

అతని భుజాల మీద చేతులు వేసి చెప్పింది.

"వస్తాను"

అంతే.

పరిశ్రమలు కాగానే బ్యాటిపురేవేరి "కాశ్మీర్" వెళ్ళాడు.

సంధ్యకి అలసటగా వుండకూడదని ప్లైన్ టికెట్స్ బుక్ చేశాడు.

రిటన్ జర్నీలో ఢిల్లీ, అగ్రా, ఫతేపూర్ సిక్రి... అన్ని చూశారు.

గులాబీ తోటలు... వెన్నెలలో తాజామల్ అందాలు... అద్భుతమైన ఆ కట్టడంలో ముంతాజ్ సమాధి... పాదరక్షలు విడిచి నిశ్శబ్దంగా లోపలికి వెళ్ళి... ఆ ప్రేమ మందిరంలో దిద్దు నిద్రలో వున్న షాజహాన్ ప్రయురాలి సమాధి సందర్శన... ఒక గొప్ప ఫ్రీల్లింగ్!

యమునా నది గలగలలు... షాద్ హాటల్ లో జల్నాలు.

జరిగిన కథ - 16: సంధ్య స్మృతి విచ్చాంగా మిగిలిన ఎర్ర గులాబీలను సిత కొనించని ఆ పూలు కొస్తే తను కొయ్యలి కానీ వేరెవ్వరూ కొయ్యడానికి లేదని కఠినంగా చెప్పాడు ప్రభాకర్. సిత స్తంభీభూతురాలయింది. ప్రభాకర్ కూడా భార్యపట్ల అంత కఠినంగా తాను ప్రవర్తించి ఉండకూడదని జాగ్రత్తపడతాడు. సిత గర్భవతి అయింది. ఆ విషయం కూతురు మంజూ ద్వారా తెలుసుకున్న ప్రభాకర్ కి పట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చింది. సిత తనని తల్లిని కావద్దని కాసుంచే అధినారం ప్రభాకర్ కి లేదని, తనకంటూ ఒక చిద్ద ఉండాలని అంటుంది. ప్రభాకర్ డా. ఆనంద్ ను కలుసుకోవడానికి వెళతాడు.

ఇక కాశ్మీర్ అందాల గురించి వేరే చెప్పనక్కరలేదు.

దాదాపు నెల రోజులదాకా కాశ్మీర్ లో గడిపారు.

ఎంత సుందరమైన వేరీ!

ఎత్తయిన కొండలు..... అగాధమైన లోయలు...

అకాశగంగ దిగివచ్చిందా అన్నట్లు... అంతు తెలియని లోతుతో మంచు కరిగినట్లు చల్లగా ప్రవహించే "జీలంనది!"

జీవం తో ఊకిపడుతూ పచ్చటి ఎత్తయిన యూకలిష్టస్ చెట్లు (నీలగిరి చెట్లు)

కన్నులు చెదిరే రంగుల పూలవనాలు... అటు ఇటు అగాధమైన లోయల మధ్యనుంచి ఎత్తయిన కొండల మీదుగా సన్నని బాట వెంటపోతాయి బస్సులు, టాక్సీలు, లారీలు... ఆలా తెరుగుతూనే వుంటాయి.

త్రైవర్ ఏ మాత్రం ఏమరుపాటుగ వున్నా అంత ఎత్తు నుంచి అగాధమైన లోయలో పడినామరుపాలు లేకుండా నశించి పోక తప్పదు.

పైగా అది స్ప్రింగ్ సిజన్!

బాట మరి ప్రమాదకరంగా వుంటుంది.

"హెవెన్ ఈజ్ నియర్..." అని హెచ్చరికగా వందగజాల కొకసారి ఎర్రటి అక్షరాలతో బోర్డు కనిపిస్తూ వుంటుంది.

అకాశాన్నంటిలా వున్న యూకలిష్టస్ పుకూలు "బాలెస్ట్ ఫారెస్ట్ ఇన్ ద వరల్డ్" అని చాచి చెప్తున్నాయా? అనిపిస్తాయి.

ఇక అక్కడి కాశ్మీర్ కన్యల అందాల గురించి చెప్పక్కర్లేదు.

అడవాళ్ళకే అసూయ అనిపించేలా వుంటారు!

ఇంక మగవాడన్నవాడు మూర్ఖ పడొల్పిందే! అంత చక్కగా వుంటారు అమ్మాయిలు.

తెల్లగా.... పాలరాతి బొమ్మలా అందమైన కాశ్మీర్ కన్య పడుచులు.

తలకి పెద్ద సైజు రుమాళ్ళు లాంటి గుడ్డలు చుట్టుకుని తలపైన తట్టులు పెద్దపెద్ద కూరగాయల బుట్టలు మోస్తూ కూలిపన్ను చేసుకునే స్త్రీలు కూడా అప్పరసలని దీక్షైన అందంతో - అక్కడవున్న అందమైన పూలతో బల్నాగే - కన్నులవిందు చేస్తారు.

ఇక-

టాక్సీలో "నెహ్రూ టెనెట్"లో ప్రయాణిస్తుంటే అదో గొప్ప ఎగ్జియిట్ మెంట్! మాటల కందని ఫ్రీట్!

సంధ్య అయితే మరి చిన్న పిల్లలా సంబరపడి పోయింది.

"ఏమీ ప్రభూ! మనం ఇద్దరం ఎన్నో చూశాగానీ.... ఇలాంటి "టెనెట్" నేనెప్పుడూ చూడలేదు" అంది.

"అవును" అన్నాడు ఆమెని దగ్గరకి తీసుకుంటూ ప్రభాకర్.

పెద్ద కొండని దొరిచి పొడవైన సొరంగంలా తవ్వి ఆ "టెనెట్" మార్గం

పట్టించారు. ఆ ద్వారంగుండా టాక్సీ పోతుంటే ఒక గుహలోంచి వెళుతున్నట్టు వుంటుంది. బాగా చిమ్మి పీకటగా వుంటుంది. ఆ సొరంగ మార్గంలో కారు లైటు వెలిగేదారి చూపుతుంది.

కిందంత మోకాలి లోతు నీళ్లు వుంటాయి. పై రాతిగోడల్లోంచి వర్షం జల్లు పడుతున్నట్టు నీళ్లు పడుతూ వుంటాయి.

ఆ నీళ్లు ఎప్పుటికప్పుడు లెటేఆవుట్ అవుతూ వున్నా నిత్యం అలా జల పూరుతూ వుంటుంది.

ఆ నీళ్ళల్లోంచి.... ■ చీకట్లో.... ఆ సొరంగంగుండా.... దాదాపు పావుగంటసేపు ఆ టాక్సీ ప్రయాణిస్తుంది.

ఆ కోసేపు అద్భుతంతో గుండె త్రిల్లింగ్గా అవుతుంది.

ఇంజనీర్ అద్భుతకక్కి జోహారు చెయ్యాలి అనిపిస్తుంది.

కాళ్ళిర వేలీ విహారం అంతా ఒక ఎత్తు.

ఆ "నెహ్రూ టినెల్" ప్రయాణం ఒక్కటి ఒక ఎత్తుగ వుంటుంది.

సంధ్య ప్రభాకర్ ఒక లగ్గరి హోటల్లో "బస" చేశారు.

టూరిస్ట్ గైడ్స్ వుంటారు.

బస్సులు వుంటాయి. కాని చాలా ఎర్లిమార్నింగ్ స్టార్ట్ అవుతాయి.

అవును.....

ఆ రోజు ఏం జరిగింది?

సోనామార్గ వెళ్ళటానికి బస్సు టిక్కెట్లు తీసాడు ప్రభాకర్.

ఉదయం ఆరుగంటలకి బస్సు బయలుదేరుతుంది. అంతకు ముందురోజు అర్ధరాత్రిదాకా బజార్ల స్త్రీ పిరుగుతూ షాపింగ్ చేశారు.

అలసటలేకుండా రోడ్లన్నీ సరదాగా తిరిగారు. సచ్చినపన్ను కొనటం

మొదలు పెట్టారు. ఇంకా బాగా వెలుతురు వుండకదా అనుకున్నారు. టైమ్ చూడాలన్న ధ్యాసకూడా మర్చిపోయి సైట్‌సీయింగ్‌లో మునిగిపోయారు.

సూర్యుడు అస్తమించి కనుచీకట్లు పడుతున్నవేళ.... గప్పున లైట్లు వెలిగాయి.

యధారాపంగా వాచి చూసిన సంధ్య "కెప్పు" మంది.

సమయం రాత్రి తొమ్మిది గంటలు అయ్యింది!

"బాప్‌రో!" అనుకున్నారు.

వాచిగాని తప్పు తిరగడం లేదుకదా?

ఇప్పుడే కదా సూర్యాస్తమయం అయ్యింది?

ప్రభాకర్ ఆనుమానం తీరక ఒక షాపులోకి వెళ్ళి టైమ్ ఆడిగాడు.

"నవ్ బజే" అన్నాడు.

అంటే? ఇక్కడ సూర్యాస్తమయం రాత్రి తొమ్మిది ప్రాంతంలోనా?

ఇద్దరికీ భలే తమాషాగా ఆశ్చర్యం అనిపించింది.

కాని ఆ తరువాత తమ తెలివితక్కువ తనానికి నవ్వుకున్నారు.

"అవును మరి. సూర్యుడు కొండల మధ్య కదా అస్తమించేది. తామిప్పుడు

ఎత్తయిన కాళ్ళిర కొండల మీద వున్నాడు. అందుకే సూర్యుడు మిగత జగత్తుని అస్తమించిన తమకి కనిపిస్తూనే వున్నాడు!" అనుకున్నారు. అప్పుడు తెలిశాయి కాళ్ళు నొప్పులు.

ఇంక అక్కడితో షాపింగ్ ముగించి హోటల్‌లో దొరికింది ఏదో తిని రాడ్డింగ్‌కి వచ్చేశారు.

చలి!

గజగజా ఒణుకించేస్తోంది. చలి కొండల మీద తెల్లగా పేరుకొని వుంటుంది.

Rao

జీవితం చేజారిందా

"ఏయ్ ప్రభూ! నా కాళ్ళు పడిపోతున్నాయి. రేపు ఇంక నేను ఎక్కడికి రాను."

అంది సంధ్య రోజాయి కప్పుకొంటూ.

ప్రభాకర్ ఆమెని వెచ్చగా కౌగలించుకొని పెదాల మీద ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

"అలా అంటే ఎలా? రేపు సోనామార్గ్ చూడవా? అక్కడంత మంచేట....."

"అమ్మో! నేను చచ్చినా రాను. ఇంత చలిలో అంత ఉదయాన... అంత మధిమలోకి...."

నవ్వుడు ప్రభాకర్.

"అయ్యిందా అమ్మాయిగారి పని? మరి మనం మంచుకొండల్లో వున్నాం... చలికాక వెడిగా వుంటుందా? అదినరేగాని సంధ్యా... కాశ్మీర్ బాగుంది కదూ?"

"ఊ....?"

"ఇక్కడ గులాబిలు... పూలు..... చెట్లు... చాలా బాగున్నాయి కదూ?"

"ఊ.....?"

"లోయలు..... నది..... కూడా బాగున్నాయే కదూ?"

"ఊ.....?"

"అమ్మాయిలు ఇంకా బాగున్నారా కదూ?"

"....."

"నిన్నే.....?"

సంధ్య చప్పున మొఖం తిప్పుకుంది కోపంగా.

నవ్వుడు ప్రభాకర్.

"ఆడబుద్ధి బయట పడింది."

"ఊ? అక్కడికి మి మగబుద్ధి బయట పడనట్లు?"

మధురంగానవ్వింది సంధ్య.

ఆమె నవ్వుతో ప్రభాకర్ కూడా శ్రుతి కలిపాడు.

"నిజంగానే ప్రభూ! ఇక్కడి అమ్మాయిలు చాలా అందంగా సహజ సౌందర్యంగా వున్నారు. తెల్లటి రంగు, కొటిరు వెసిన ముక్కులు, జుత్తు కనిపించకుండా తమాషాగా చుట్టుకున్న పెద్ద రుమాల, చాలా బాగున్నారు. గడ్డికోసుకొనే అమ్మాయి గూడా అద్భుత సౌందర్యంతో వుంది" అంది అశ్రురహితా.

"అవును సంధ్యా! ముఖ్యంగా ఇక్కడి వాతావరణ ప్రభావం అదంతా. అన్నట్లు ఆదా - మగా అందరి మొఖాలనిండా..... ■ తెల్లటి చెక్కిళ్ళమీద ఎర్ర సిరాపెన్నుతో పెట్టినట్లు ఆ చుక్కలు చూశావా? చలికి....." అన్నాడు.

అందం

ఎరుపు

తగు మాత్రంగా వుంటేనే అందం -

వెన్నకడవలాంటి తెల్లని మనసులో

అసురాగ బిందువులాగా!

గంధపు చెక్కలాంటి ప్రియురాలి నుదుట

కుంకుమ బొట్టులాగా!

చిలక ముక్కులాగా,

చిన్నారి నోట తాంబూలం లాగా!

- కలువకోలను సదానంద

"వర్షవర్ష" కాబోలు. "దిరిపర్" అని కవిత్యం రాశాడు.

చాలా అందమైన కవిత్యం. చక్కని భావుకత కనిపిస్తాయి ఆ కవిత్యంలో..... ఒక గడ్డి కోసుకునే అమ్మాయి..... ఎక్కడో లోయల్లో పచ్చి గడ్డి కోస్తూ

తియ్యగా పాడుతుంది.

అతను (కవి) పనిమీద ఆ వెలికి పచ్చి ఒక గెస్ట్ హౌస్ లో 'బస్' చేస్తాడు.

రోజూ ఉదయాన ఒకే సమయానికి ఆ "రిపర్" గొంతు కొడవలి చప్పుడు అతన్ని వెంటాడుతుంది.

ఆ కాశ్మీర్ భాష అతనికి అర్థం కాదు. కాని ఆమె గొంతు చాలా మధురంగా వుంటుంది.

భావం సరిగా తెలియకపోయినా ఒక విధమైన "ఎగోసి" ఆ పాటలో స్పష్టంగా అతనికి వినిపిస్తుంది.

ఆ పాట ఒకే ధైములో ప్రతీ రోజూ ఆ వెలిలో వినిపిస్తుంది.

అసక్తితో అతడు (కవి) గుఱ్ఱంమీద వెళ్లి ఆ చుట్టు ప్రక్కల అంతా గాలిస్తాడు.

కాని ఆ అమ్మాయి కనిపించదు.

విషాదమైన ఆమె గీతం మాత్రం అతనికి వినిపిస్తుంది.

పని అయిపోగానే ఆ గెస్ట్ హౌస్ వున్న భాళి చేసే అతడు తిరిగి తన స్వగ్రామం వెళ్లిపోతాడు.

కాని.....

చాలా రోజులపాటు ఆ అమ్మాయి..... ■ ప్రదేశం..... ■ వెలిలో ప్రతిధ్వనించే విషాదమైన ఆమె కంఠం..... ఇవన్నీ అతన్ని వెంటాడతాయి.

"ఆమె ఎందుకంత విషాదంగా పాడింది?"

ఆ పాట అర్థం ఎమిటి? -

ఈ ప్రశ్నలు కవి హృదయాన్ని కలిచి వేస్తాయి.

"దిరిపర్" వ్రాస్తాడు.....

సంధ్యకి ఎందుకో..... ఆ కాశ్మీర్ లో విహరిస్తున్న అక్కడి కన్నె పడుచుల్ని అందాల్ని చూస్తున్నప్పుడు, వాళ్ళ పెద్ద పెద్ద గడ్డి మూటలు, క్యాబేజీ, కాలిఫ్లవర్ మూటలు నెత్తిమీద పెట్టుకుని పోతుంటే వర్షవర్ష కవిత్యం జ్ఞాపకం వచ్చింది.

ఆ మర్నాడు సోనామార్గ్ వెళ్ళారు.

ఎండాకాలం ఫరవాలేదు. కాని చలికాలం అక్కడ కుప్పలు కుప్పలుగ విపరీతంగా మంచు పడుతుంది. దారంతా మూసుకుపోతుంది.

కూటలు ఎప్పుట కప్పుడు పరికరాలతో ■ మంచుని పక్కకి తొలగించి టూరిస్టులకి అటంకం కలగకుండా దారి శుభ్రం చేస్తారు.

తెల్లగా చూచి పింజిల్లా మంచు కురుస్తుంటే చూడటానికి చాలా అద్భుతంగా వుంటుంది.

టూరిస్టులు ఆ మంచు పొడిని చేతుల్లో పట్టుకుని ఇసక జల్లుకొన్నట్లు ఒకరిమీద ఒకరు చల్లుకుంటారు.

ప్రభాకర్ కూడా చేతులనిండా మంచు పొడి తీసి సంధ్య మీద జల్లాడు.

"అబ్బా చలి!" అంటూనే సంధ్య కూడా ప్రభాకర్ తో మంచులో సరసాలు ఆడింది.

ఉన్ని కొట్టు వేసుకున్నా చలి ఆగదు.

అక్కడ అన్ని కాస్తా పొలిటన్ హాటల్స్.

అన్ని బార్-కమ్ రెస్టారెంట్స్.

ఇక్కడ ఆంధ్రాలో ఫామిలీతో కాఫీ హాటల్స్ కి వెళ్ళినట్లు అక్కడ అంత ఆడవాళ్ళతో బార్ కి వెళ్ళటం చూసి సంధ్య అశ్రురహియింది.

చలి ప్రదేశం కావటంతో అక్కడ హాట్ డ్రింక్స్ బాహుళ్యంగానే చేస్తారు. ఇళ్ళల్లో సయితం ఆడవాళ్ళు హుక్కా తాగుతారు. (గంజాయి)

పైగా వివిధ ప్రాంతాలనుంచి టూరిస్టులు వస్తారు. రక రకాల వేష భాషలు. వరల్డ్ మేద అక్కడ చూడవచ్చు అనిపిస్తుంది.

అక్కడ వున్నన్ని రోజులు ప్రభాకర్ కూడా రోజూ బాగా పట్టించేవాడు. 'స్వప్న' చేసిన కొడిని తెప్పించుకునేవాడు. సంధ్యకి "ఎగ్ ఫ్రై" ఇవ్వం అని స్పెషల్ గ

ప్రేమపూజారి

ప్రేమారావు పేరు మీకు కొంచెం ఆశ్చర్యంగానే ఉండచ్చు నిజం.... ప్రేమారావు వున్నాడు. వర్షాలు కురిసినపుడు పిల్లలు పుడితే వరుణరావని, మేఘాలు ఉరిమినపుడు పుడితే మేఘరావని, పుట్టిన పిల్లలు ఎవరూ దక్కకపోతే పెంటయ్యని, వల్లమాలిన ముద్దుల కొడుకుని పుల్లయ్యని, యిప్పటికే ఆంధ్రదేశం మారుమూలల గ్రామాల్లో పిలుచుకుంటున్న వాళ్ళలో ప్రేమారావు తల్లి చండ్రులూ వున్నారు. అలాగే ప్రేమారావు వున్నాడు ప్రేమారావు తల్లిదండ్రులు ఒక్కగానొక్క కొడుకు కదాని ముద్దుగా 'ప్రేమ' అని పిలుచు కుంటుండేవారు. ఈ పిలుపు మరి ఆడపిల్లని పిలిచినట్టు వుంది. మార్చమని ఆడపిల్లలు అల్లరి చేస్తే 'రావు' తగిలించారు. ప్రేమారావు నాలుగోడల మధ్య పెరిగాడు. మనిషికి కావలసిన బరువుకంటే నాలుగింతలు పెరిగాడు అద్దంగా. బి. యెస్సీ అయిందని పించుకున్నాడు. లక్ష్మిగా హెల్త్ మ్యూజియంలో ఎదుక్కేటర్గా ఎపాయింట్ అయ్యాడు. పదిహేను వందల జీతం. జీతంతో పని లేకుండా మరో రెండు వేలదాకా ఇళ్ళ అద్దెలు. యింకా తాత ముత్తాతల స్వార్థితం కూడా ప్రేమారావుకే చెందుతుంది. ఒక విధంగా ప్రేమారావు అదృష్టవంతుడే!

మరోలా ఆలోచిస్తే ప్రేమారావు చాలా దురదృష్టవంతుడు ప్రేమారావుకి యిల్లా కాలేజీ, చదువు, ప్రస్తుతం ఆఫీసు, యిల్లా ఒకటి రెండు నార్సు వెంటజియర్ల వైభవం, సితాకళ్యాణం లాంటి సినిమాలు చూడటం తప్ప మిగతా ప్రపంచజ్ఞానం శూన్యమై పోయింది. ప్రేమారావు జీవితంలో 'ప్రేమ'కు చోటు లేకుండా ఎంతకాలం యాంత్రికంగా గడిచిపోయిందో అర్థమయ్యింది. యిక మరో సమయం కూడా వేస్తూ చేయకుండా, ఎవరైతే అక అమ్మయిన అర్థంబుగా ప్రేమించేయాలని నిర్ణయానికొచ్చేశాడు. ఎవరిని ప్రేమించాలి? అనసూయని ప్రేమిస్తే! పాపం పూర్తి టైపిస్ట్.... మొగుడు కూడా పోయాడు. ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో అనలు తన పర్సనాలిటీ చూసి భయపడే ఆడవాళ్ళ కాతమే ఎక్కువ. టైము చూశాడు. అయిదు కావస్తోంది. యింకో పది నిమిషాల్లో అనసూయ పైల్లు తీసుకొని తనదగ్గర కొస్తుంది. టికిల్ చేసి యిచ్చు అనుకొంటూ మొహాన్ని మూడుసార్లు హాండ్‌కితో పట్టి పట్టి తుడుచుకున్నాడు. యింతలో అనసూయ రానే వచ్చింది. పైట చుట్టూతా కప్పుకుంది. ఆలా పైట కప్పుకోవడం ప్రేమారావు కెం బాగోలేదు. చిరు నవ్వుతో పైల్లు టిబులు మీద వుంచుతూ "వింటి....

'అలా చూస్తున్నారు?' అని సన్నటి నవ్వురువ్వింది. అనసూయ ఆలా నవ్వుతుందనుకోలేదు. ఆమె నవ్వుతే నవ్వునాటి వెన్నెల్లా వుంటుంది. "నిన్నూ.... నీ అందాన్ని!" అన్నాడు హాస్య గొంతుతో అతగాడి భాష ఆమెకు అర్థమయిపోయింది.

ప్రేమంది రోమోరవు

"రేపు నాకు శలవు కావాలంటే! ఆఫీసులో వర్క్‌లోడ్ గురించి నాకు తెలుసు అయినా తప్పని సరి పరిస్థితిలో అయిపోతున్నాను!" అంది అనసూయ చిన్నగా నవ్వి.

అనసూయ మళ్ళీ నవ్వింది. సరాసరి గుండెల్లోకి దూసుకు పోయేలా నవ్వింది. తన మీద యివ్వం లేకపోతే. ఎందుకు యింత సన్నగా. యింత చిన్నగా నవ్వుతోంది. "అనసూయా! రేపు ఒక్కనాడే కాకపోతే అపసరం వుందనుకుంటే వారం రోజులు తీసుకో... నేను కారండానా? నాగురించి నీకు బాగా తెలుసు. నేను చాలా ఫ్రాంక్. నా మనసులో ఏదీ దాచుకోలేను అందుకే చెప్పేస్తున్నాను. "అనసూయా.... ఐ.... ఐ... లవ్... యూ!" అంటూ చటుక్కున ఆమెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. అంతే! ప్రేమారావు చెంప చెక్‌మంది. అనసూయ పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళిపోయింది.

ప్రేమారావుకి ప్రేమపిచ్చి పట్టుకుంది అన్నది ఆఫీసులో బాగా ఎస్టాబ్లిష్ అయ్యింది అనసూయ పుణ్యమా అంటూ - అనసూయ చెంప దెబ్బ తగిలిన తరువాత ప్రేమారావుకి చాలా కాలం ప్రేమ సైత్యం ప్రకోపించ లేదు. ఒక రోజు షడనగా ప్రేమారావుకి ప్రాణ స్రేహతుడు కరుణాకర్ కనిపించాడు. హైదరాబాద్‌లో మూడు నెలల పాటు సివిల్ సర్వేన్ట్ సూపర్‌వైజర్‌గా ట్రైనింగ్ కొనసాగిస్తున్నానని చెప్పాడు. ప్రేమారావుకి కరుణాకర్‌కి వ్లస్‌కి టైలన్ మధ్య వున్నంత తేడా వుంది. తూర్పుకి పడమరకి

మధ్య పుస్తంత పృథ్వీసముంది. అయినా ప్రాణ పెట్టాడు. కరుణాకర్. ఎంత అందంగా వుంటాడో అంత అందంగా మాట్లాడ గలడు. కరుణాకర్తో ఇట్టి పొద్దు గడిచి పోతుంది. ప్రేమారావు యింటికి విన చెళాడు కరుణాకర్ ప్రతిరోజూ రాత్రి నిద్రపోయే ముందు తనకు సీటిలో తటస్థించిన అమ్మాయిల్ని గురించి. రోజుకో ప్రేమకథ పర్చించి మరి చెబుతుంటే ప్రేమారావుకి పచ్చెల్లా పోయింది. 'ఒక కరుణా' నన్ను మరెవరూ ప్రేమించ రెమెరా. మనిషిని రోజు రోజుకి ఆత్మంగా పెరిగి పోతున్నాను కదూ? అడిగాడు అమాయకంగా. అలా ప్రేమారావు చీనంగా 'ప్రేమ' కొనం పరితపస్సుంటే నిజంగానే కరుణాకర్ని జాలింది

నీకెరా నువ్వు హిందీసమగానే వుంటావు. కాచంటిలో క్లం తెలిదు. సరే. రేపు నీకో అందమయిన పెయిర్ని సెటప్ చేస్తాను. జాగ్రత్తగా మానజ్జే చేసుకో! అన్నాడు అభయ హస్తం యిస్తూ. ప్రేమారావు కంటికి కరుణాకర్ తిరుపతి వెంకటేశ్వరుడలా కనిపించాడు. రోప తన జీవితంలో మధురమయిన రోజు. తెల్లవాద్యం ప్రేమారావుకి నిద్ర పట్టింది కాదు

'ఫర్వాలే'లో వాక్స్ సంత ఆడుతోంది అక్కడ సెటప్ చేశాడు కరుణాకర్. రెడగా థియేటర్ చగ్గర ఇచ్చరమ్మాయిలు తమ కోసమే వెయిట్ చేస్తున్నట్టుగా కనిపించారు. కరుణాకర్ కనిపించగానే సుధారాణు ఎగిరి గుంతెన పోయే కరుణా! అంటూ కరచాలనం చేసింది. ప్రేమారావు ఒక వెర్రి నవ్వు నవ్వి తనను పరిచయం చెయ్యమని కరుణాకర్ చెయ్యి గొళాడు పరిచయం చేశాడు. ఆమె! ఆమె పెరు లలిత! నిజంగానే లలితంగా వుంది. 'నైస్ టు మీట్ యూ' అంటూ చెయ్యి వాచాడు ప్రేమారావు లలిత తిరుగా నవ్వి పైటతో మొహం అమృతం

సినిమా స్వార్థయ్యింది ఒరెయ్ నా గురించి అంతా చెప్పేవా! అంటూ కరుణాకర్ చెవిలో

ప్రేమ పూజారి

గొణుగాడు ప్రేమారావు కరుణాకర్కి చికాకు అనిపించి. "హావ్ ... కిప్ క్లయిట్.. అన్న జాగ్రత్త పడ్డాను గో ఎ హెడ్" అన్నాడు. మొత్తం ఆర్థమయ్యేలా... సినిమా జరుగుతోంది తెరమీద మారు దృశ్యాలతో బాటు కరుణాకర్ సుధారాణుల ప్రవర్తన కూడా మారుతోంది సుధారాణు సొంతం కరుణాకర్ ఒడిలో వాలి పోయింది. లలిత మాత్రం సినిమా చూడంలో నిమగ్నమయి పోతూనే చేయి తగిలించింది. ప్రేమారావు చటుక్కున చేయిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. లలిత కిసుక్కున నవ్వింది. ప్రేమారావుకి కొండంత ధైర్యం వచ్చేసింది. సినిమాలో కమేడియన్ చేస్తున్న కామెడిన్ ఎంటర్ టియన్ చేస్తుంది లలిత. తనూ నవ్వుతూ శృతి గలిపేడు మనసులోనే కరుణాకర్ కతకోటి ధాంక్స్ లు చెప్పేసుకున్నాడు.

"మిరేం చేస్తుంటారు?" మాట కలిపేడు. ప్రేమారావు.

"సి. బి. ఐ. లో క్లాస్క్" అంది తిరుగా. తను మిరేం చేస్తుంటారు? అని అడుగుతుందను కొని గొంతు సవరించుకొని అగిరిపోయాడు. గాని ఆ ప్రశ్న అడగలేదు. మరో ప్రశ్న అడిగింది.

"మీకు పెళ్ళియ్యిందా?" అంది ఆసక్తిగా లలిత ప్రేమారావు గుండె రుల్లు మంది ఏం సమాధానం చెప్పాలో తెలిసి అయోమయ పరిస్థితి ఆలోచనలో పడ్డాడు. పెళ్ళికాలేదీకా అంటే పెళ్ళి చేసుకో మంటుంది ఇప్పట్లో తనను పెళ్ళి చేసుకొనే వాళ్ళు కాదు తనకు కావలసింది ప్రేమించేవాళ్ళు.

"మాట్లాడరేం?" చేత్తో కుదుపుతూ చనువుగా అడిగింది. "నాకు పెళ్ళియిందండీ. బట్ ఏ ఈజ్ మాడ్... సింప్లీ ఐ... హెడ్ హెల్!" అన్నాడు సిరియస్ గా. లలిత రియాక్ట్ య్యింది "ఒహ్... సారి" అంటూ ప్రేమారావు చేతిలో నలుగుతోన్న చేతిని వెనక్కు తీసుకుంది. తెరమీద రోమెన్సు

జరుగుతోంది. కరుణాకర్ సుధారాణుని చగ్గరకు తీసుకున్నాడు ఎంత వప్పుడు వినిపించింది. ప్రేమారావు వెంట్రో రక్తం ఉడికి పోతుంది. పక్కకి చూశాడు. కరుణాకర్ సుధారాణుని... గ... డ్వి... గా ముద్దు పెడుతునే వున్నాడు. యిక అగలేక పోయాడు. లలితను చగ్గరకు చటుక్కున లాక్కుని బలంగా 'ముద్దు' పెట్టుకో బోయాడు. అంతే! మళ్ళీ ప్రేమారావు మూతి వాచి పోయింది.

"యూ ఇడియట్!" అంటూ బయటకు నడిచింది. 'లలితగారూ.... లలితగారూ!' అంటూ వెంటబడ్డాడు ప్రేమారావు. వెనక సుధారాణు కరుణాకర్ నడిచారు. వారికి విషయం అర్థం కాలేదు. "లలితగారూ.... సారి.. కంట్రిల్ చేసుకోలేక పోయాను. క్షమించండి! బ్రతిమాలాడు ప్రేమారావు.

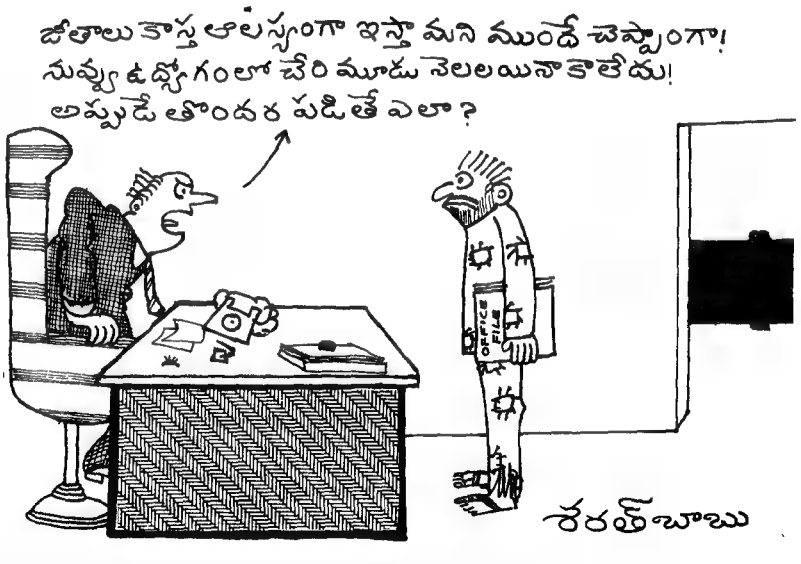
"ర్యాన్డల్. - కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని పెచ్చి దానికింద జవకట్టి బయట ప్రేమకలాపాలు కావలస పచ్చాయా? నీకు మానెర్స్ వుందా? ఉక్రోషంగా అడిగింది. కరుణాకర్కి తల తిరిగి పోయింది.

"లలితగారూ.. మీరు 'ప్రేమను' అవార్డం చేసుకుంటున్నారు. అయిన కింకా పెళ్ళి కాలేదు. అందుకో మిమ్మల్ని పరిచయం చేసింది. వారు యింతవరకు కఠినమయిన బ్రహ్మచర్యాన్ని నాధించాడు" అంటూ ప్రేమారావు బ్రహ్మచర్యాన్ని గొప్పగా చెప్పేడు. అందుకు లలిత శాతం పవాసుందేమో అనుకున్నాడు. అయితే శ్రమే మరింత రెచ్చిపోయింది.

"అంటే అబద్ధాలు ఆడటా? యునకు వెన్నతో పెట్టిన విద్యన మాట యి... ఎళ్ళకాక ముందే యిన్ని అబద్ధాలు ఆడినవాడు రేపు పెళ్ళియ్యేక మరెంత మోసం చేస్తాడో ఛీ! ఛీ! ఎంత బరితెగించాడు" అంటూ కోపంగా అబ్బోలో కూర్చుంది లలిత. సుధారాణు లలితని ఫోలో అయ్యింది. "అబ్బో పానిక్!" ఎక్కడికీ చెప్పకుండా ఆరిచింది. అబ్బో ప్రేమారావుకి. కరుణాకర్కి నివియర్గా వార్నింగ్ యిచ్చినట్టు ఆరిచి స్వార్థయ్యింది.

"ప్రేమారావ్ ఎంత పని చేశావో పెళ్ళియ్యిందని అబద్ధం ఎందుకు చెప్పేవురా ర్యాన్డల్!" అన్నాడు చిరుకోపంతో. ఏం చేయసురా. యిక ముందు ఏది నా స్వంత తెలివి తెటలతో ఆలోచించను. నీ మిద ఒట్టు.... సరేనా?" అంటూ జాలిగా కరుణాకర్ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ స్కూటర్ ఎత్తేడు

కరుణాకర్ చెల్లి 'కాంత' వచ్చి నెలరోజులయింది. కాంత చాలా అందంగా వుంటుంది. చాలా రిజర్వ్ గా వుంటుంది. కరుణాకర్కి మరో ఎది రోజుల్లో డ్రైనింగ్ పూర్తవుతుంది. కరుణాకర్ వెళ్ళిపోతే ఆసలు ప్రేమ చిట్టాలు చెప్పేవాళ్ళు కరువయి పోతారు. 'చెల్లి'కి హైదరాబాద్ సిటి చూపించడంలో ఆసలు కరుణాకర్ ప్రేమారావుతో మాట్లాడానికి పిలు చిక్కడం లేదు. ఒక రోజు

కోటియన విందా

కోటియ్య సూరయ్య ఇరుగు పొరుగు ఊళ్ల రైతులు.
ఎన్నాళ్లనుంచో మిత్రులు. ఒకసారి అనుకోకుండా కలిశారు...

అరే, కోటియ్య నువ్వా!

ఏరోయ్ సూరి, ఎలాగున్నావ్!

బాగానే ఉన్నాలే. నీ ఎడ్ల గురించి రామన్న చెప్పాడు. చాలా బాడైందనుకో!

ఎంజేస్తాం... దేవుడలా వెట్టాడు.

కోటియ్య ఎడ్లు మేస్తుంటాయి... ఉన్నట్టుండి చెవులు దద్దరిల్లే శబ్దం... రాళ్ళూ మట్టి దొర్లివస్తాయి. గాభరా పడ్డ కోటియ్య ఎడ్లను కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో...

భగవంతుడా... నా ఎడ్లను కాపాడు తండ్రీ!

ఎంత గోరం! ఇప్పుడెట్లా గడుపుతున్నావ్ మరి!

అద్దపై కొద్దో న్యూ ఇండియా వాళ్లతో పశువుల భీమా చేయించుంచా. లేకుంటే మునిగిపోయిందేవాణ్ణి.

... కిందటి సంతలో రెండు కొత్తెడ్లు కూడా కొన్నా!

అబ్బో! అంత డబ్బు కూడబెట్టావా!

డబ్బెక్కడ కూడబెట్టాను! పశువుల భీమా చేయించానని చెప్పాగా!

పశువుల భీమా, పశువుల భీమా అంటున్నావు. అదేమిటి!

పశువుల భీమా అంటే... ప్రమాదంలోనో రోగంతోనో నీ పశువులు చెచ్చిపోయాయంటే న్యూ ఇండియా వాళ్లు నీ నష్టానికి డబ్బు కట్టిస్తారు.

ఉట్టినే డబ్బిచ్చేస్తారా?

ఉహూ! ఏడాదికింత అని మనం కాస్త డబ్బు కట్టాలి. మన పశువు 100 రూపాయలనుకో, మహా అంటే 4 రూపాయలు చాలు!

అలాగా! ఈ సంగతి నాకు తెలివే!

ఇప్పుడు తెల్లంది కదా! నష్టాలు వచ్చినప్పుడు భీమాయే మనకు ఆధారం!

పూర్తి వివరాలకై మీకు దగ్గరలోని న్యూ ఇండియా కార్యాలయానికి విచ్చేయండి.
లేదా ఏజెంట్లను కలవండి.

నష్టాలలో మీకు నష్టంకరమైన ఆధారం — భీమా!

న్యూ ఇండియా ఎయ్సరెన్స్

(అవరల్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా అనుబంధ సంస్థ)

SAA/NIA/2802/TL

తెలిగొ కరుణాకర్ వాలు కుర్చీలో పడుకొని సగరేడ్ రిలాక్సింగ్గా కలుస్తున్నాడు.

"ఒరేయ్ కరుణా! నువ్వు మరో పది రోజుల్లో చెప్పి పోతావు. ఎలా ముదిరిపోయిందో నాలో ఈ ప్రేమ పైత్యం. నేను ఎవరో ఒకరిని వెంటనే ప్రేమించక పోతే బ్రతకనేమోరా. ఆఫీసులో అందరికీ తెలిసిన పోయింది. యిరుగు పొరుగులూ అచోరా 'నన్ను' జాలిగా చూస్తున్నారా. ప్లీజ్... ప్లీజ్! ప్రేమసూత్రాలు చెప్పరా. యివ్వి రెండూ చేతులు కాపురా!" అంటూ చేతులు పట్టుకున్నాడు.

కరుణాకర్ సగరేడ్ చివరిదమ్ము పల్చి. పోరేసి ఒరేయ్ ప్రేమా! ఆసలు ఈ ప్రపంచంలో ఎవరయినా ఆడదాన్ని ప్రేమించేందుకు పరుగుకై ముందుకొని పుండమెంటర్ని తెలుసుకోవాలా. ఎవరయినా ఒకమ్మాయిని ప్రేమించాలనుకుంటే ఆ అమ్మాయిలో అందంగురించి. ఆ అమ్మాయిలో ఆకర్షణలు గురించి. నోరు నెప్ప పెట్టి దాకా పొగదాలి. ఆమె నవ్వు మెద, ఆమె చూపుల మెద, ఆమె నడక మెద, తన కొచ్చిన, తనకు తెలిసిన అందమయిన తియని మాటలన్నీ ప్రయోగించాలి. కవిత్వం చెప్పాలి. ఆమె కళ్ళల్లోని సూటిగా చూడాలి. చూపుల్ని చూపు కలిశాక పెదవుల మెద చిరునవ్వు రంగరించుకుంటూ మాట్లాడం మొదలు పెట్టాలి!"

మంత్ర ముగ్గులూ వింటున్నాడు ప్రేమారావు. నువ్వు ఎంత సెపు మాట్లాడినా పెదవుల మెద నవ్వు వెదిరిపోకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ఆమె కూడా నీలా చెప్పించుకో.... డిస్టర్బ్ అయినపుడు కూడా చెప్పాలి. రెండవ రోజు పెక్ హింద్ యివ్వాలి. మూడవ రోజు "ముచ్చ" పెట్టుకోవాలి. అయితే యివన్నీ చాలా కేరవుల్లాగా చేయాలి. ఒళ్ళు చగ్గించుకొని, నియమనిష్ఠలతో చేయాలి. ఎమాత్రం ఆజాగ్రత్తగా వున్నా... అది అది నీ అదృష్టం మెద ఆధారపడి వుంటుంది. 'చెయ్య-చెప్ప' అన్నది అంటూ తారకమంత్రం పూర్తి చేశాడు. ప్రేమారావుకి జ్ఞానోదయం అయిన ఫలింగు కలిగింది.

బుర్రలో వెయ్యి వోల్టల బల్బు

ప్రేమ పూజారి

వెలిగినట్లయ్యింది మరోసారి కరుణాకర్ చెప్పిన ప్రేమసూత్రాలన్నీ ప్రేమారావు మననం చేసుకున్నాడు. ఎదురించి పార్వతిలో చాలా పరకు కరుణాకర్ చెప్పిన గుణాలు వున్నాయి. తనగురించి ఎదురు చూడటం. తను నవ్వుతే నవ్వుతల తను ఆఫీసు సుండి రాగానే పనికల్పించుకొని యింటికి రావడం. కల్పించుకొని మాట్లాడటం... చాగానే చెప్పింది. అయితే యింకేం? ప్రేమించేయిచ్చన్న మాట. ఒకట రెండు సార్లు పార్వతిని మొట్టికాయలు కూడా పెట్టాడు. తాను చెప్పు తియలేదు. చెయ్యి చేసుకోలేదు. అంటే... లైసు క్లయరయి పోయిందన్న మాట!

పార్వతి రావడం. గుంటల తరబడి మాట్లాడుతూ జరిగిపోయింది. లేది నిలబడం. యింటికి వెడతానంది. పెక్ హింద్ అనుకున్నాడు. యిక మిగిలినదల్లా 'ముచ్చ' ఒక్కటి. పార్వతి ధోరణి చూసింది అవేమంది పెచ్చ నడుపునివ్వడం లేదు. పార్వతిని చగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఒట్టున్నాన అమె పెదవులందుకున్నాడు. అంత! పార్వతి విరిచిందుకుంది. కాలి చెప్పు అంటింది.

"ఫి ఛి! యితేనా నన్ను అర్థం చేసుకున్నావ్. నిన్ను.... నిన్ను...." అంటూ మళ్ళి చెప్పు నెలకొట్టింది. ఆ చెప్పుతో తన మొహం పచ్చడి చేసినట్లనిపించింది ప్రేమారావుకి.

"పార్వతి.... ఏంటిది?" అన్నాడు అయోమయంగా చూస్తూ. పార్వతి కళ్ళు చింత నిప్పుల్లా మారిపోయాయి. "నువ్వు మంచివాడవునున్నాను. ఏ చెక్క అలవాట్లు లేని మనిషివని. నతో స్నేహం చేశాను. చదువుకున్న వాడవని, సంస్కారం తెలిసిన వాడవని కాస్తంత చనువుగా వుంటి. యిదేం పోయేకాలం?" అంటూ కదగేసింది.

"లేదు.... లేదు పార్వతి నువ్వు నన్ను మోసం చేశావు. నాతో నవ్వుతూ మాట్లాడావ్. నా కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూసావ్. నేను చూస్తుండగా పెట్ట జారావ్. నన్ను పూసుకొంటూ తిరిగావ్. నాకు కూడా

చెప్పివు. పెక్ హింద్ చెప్పివు. యివన్నీ అదొకటి.... ముద్దొకటి.... నన్ను అమాయకుడి చేసి విడిపిస్తున్నావ్. యిది న్యాయం కాదు!" అంటూ విద్వినంత పని చేశాడు ప్రేమారావు. అతని మాటలకి. నవ్వులో విడవాలి తెలిసింది కాదు పార్వతికి.

"చూడు మిచ్చర్ ప్రేమారావ్.... యివన్నీ నీకుగా నువ్వు కల్పించుకున్నవి. నీలో నువ్వు గోరంతల్ని కొండంతలు చేసి పోయివున్నవ్. ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో! నెల రోజుల పరిచయంలోనే నీ కొరికలు తీర్చే స్థాయికి వచ్చిన ఏ ఆడది సంసారికాడు పచ్చి తిరుగ్గర నీ ఆటలు సాగుతాయి. ఈ విషయం మా పెద్దవాళ్ళకు చెప్పినంటి నువ్వు పెప్పల్నికుండా అయిపోతావ్... మెండిట్" అంటూ మొహం పోసినంత పనిచేసి చకచకా నడుచుకొంటూ వెళ్ళిపోయింది. ప్రేమారావు తల గోక్కున్నాడు. కరుణాకర్ ప్రేమసూత్రాలు తప్పా? కరెక్టుగానే ఫాలో అయ్యేనే. అంటి ప్రేమకు నెలరోజులు వ్యవధి చాలవన్న మాట.... ఏవీదో ఈ ప్రేమ పిచ్చి.... తన ప్రేమ విషయ ఫలిస్తుందో. శూన్యంలోకి చూశాడు భూమితో బాటు ఆకాశం కూడా గిరున తిరుగుతున్నట్లనిపించింది.

* * *

కరుణాకర్ పగలబడి నవ్వాడు. 'ప్రేమారావు' అనుభవాలు విన్నాక 'శాలి' పొట్ట చెక్కిలమైలా నవ్వుకుండా వుండలేక పోయింది ప్రేమారావు మోసంగా ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడు. కరుణాకర్ మరో రెండు రోజుల్లో చెల్లీతో స్వగ్రామం ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తి చేశాడు.

శాలి మనసు అదే పనిగా ప్రేమారావుని గురించి ఆలోచిస్తోంది. ఎంత అమాయకుడు! ఏ అలవాట్లు లేని మనిషి ప్రేమారావు నిజంగా 'ప్రేమ'కు అర్హుడుకాడా?... ఈ మాట ఎం దుక్కాడు. మనసులో కొటి ఆలోచనలు.

సాయంత్రం ఆఫీసు సుండి ఎరిగగానే వచ్చాడు ప్రేమారావు. కరుణాకర్ యింకా యింటికి రాలేదు. వెధవ! సుధారాణితో విసిరిమాకో చెక్కినపుంటాడు.

శాసనాలకన్న మిన్నగా
దేశాన్ని శాసించే
ఇష్టపూరితమైన
యంత్రావళివేరేంద్రనాథ్
మరణివృందంగం

రూ-39/-

నవభారత్ బుక్ షాప్, కార్లమార్కెట్, విజయవాడ-2

CHANDRA

పున్న రెండు రోజులూ తనతో హాయిగా గడపచ్చు కదా- ఏదొక్కడే మహా రోమియో అయినట్టు తెలుసుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

శాంత అందంగా అలంకరించుకుంది మునుపటి కంటే "కాఫీ తీసుకోండి" శాంత మాటలు కొత్తగా అనిపించాయి. కాఫీ తాగాడు కాఫీ 'రుచి'లో మార్పు కనిపించింది. కాఫీ 'నీలా' చాలా చాలా బావుంది. అన్నాడు శాంత సిగ్గుతో తల వంచుకుంది అలా శాంత సిగ్గుపడటం ప్రేమారావుకి ఏదోలా అనిపించింది.

"రెండ్రోజుల్లో మేము వెళ్ళిపోతున్నాం! అంది శాంత ఆ గొంతులో ఏదో తెలియని బాధ చోటు చేసుకుంది. "మంచిది! అన్నాడు తన చెవు చూడకుండానే. శాంత ప్రేమారావు యిలాంటి సమాధానం యిస్తాడనుకోలేదు.

"మేము వెళ్ళిపోతుంటే మీకు బాధగా లేదా?" అనడిగింది మరికాస్తా దగ్గరగా వచ్చి. ప్రేమారావు పెలవంగా నవ్వాడు. 'బాధగా వుంటే మాత్రం గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేయక తప్పదు కదా!" అన్నాడు పెద్ద అనుభవస్ఫుడిలా ఘోష పెడుతూ.

"అది కాదండి నా గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు?" అనడిగింది హస్తిగా. ప్రేమారావు శాంత కాల్కేసు చూశాడు చెప్పులేవు మొహంలోకి చూశాడు ప్రసన్నంగా వుంది. శాంత ధైర్యం అర్థంకాలేదు.

"ఈనెలు నన్ను గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావో నాకర్థం కావడం లేదు" అన్నాడు ట్యూబులైటులా మొహంపెట్టి.

"చెప్పనా!" అంది తీయగా.

"వెంటనే చెప్పయ్యే" అన్నాడు కంగారుగా.

"ఏమిటి. నేను వచ్చినప్పటి నుండి గమనిస్తున్నాను. మీరు చాలా మంచివారండి. మీలో అవలక్షణాలు ఏవీ లేవు. మీరు చాలా అమాయకులండి. అందుకే.. మీరంటే.. మీరంటే నా కిష్టం.. మిమ్మల్ని.. మిమ్మల్ని నేను.. ప్రేమిస్తున్నానండి... మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే అన్నయ్యతో చెప్పి పెళ్ళి కూడా చేసుకుంటానండి!" అంది శాంత. ప్రేమారావు గుండెరుల్లుమంది.

అపాదమస్తకం వణుకు పుడుతోంది. తనను.. తనను ఒకమ్మాయి ప్రేమించానని. తనే కొరి చెప్పడమా! నో. ఒక్కసారే ఈ స్పష్ట అంతా స్పందించుకు పోయినట్లునిపించింది. ఒక ఆడది కొరి "ఐ లవ్ యూ" అంటూ మగవాణ్ణి దగ్గరకు తీసుకుంది అంది. ఒక నెల రోజుల్లో పెళ్ళిదాకా వచ్చేసిందంటే "అది" తప్పనిసరిగా తెరుగుబొత్తై వుండాలి. పార్వతి చెప్పింది - అంతే! శరీరంలో రక్తం మరింత దురుగా ప్రవహించ సాగింది. కళ్ళు ఎర్రబబబాయి. పిడకిలి బిగిసింది.

'షనన్ వా మళ్ళి అనా!' అన్నాడు సిరియస్ గా. శాంత ఏమాత్రం చలించలేదు. 'ద్యూప్' చేస్తున్నాడనుకుంది. న వ్వి ం ది. "ఒక్కసారేపింటి.. వందసార్లు.. లక్ష సార్లంటాను. ఐ లవ్ యూ. ఐ లవ్ యూ. ఐ. లవ్..

ఇ.వేమన.పద్యాలు

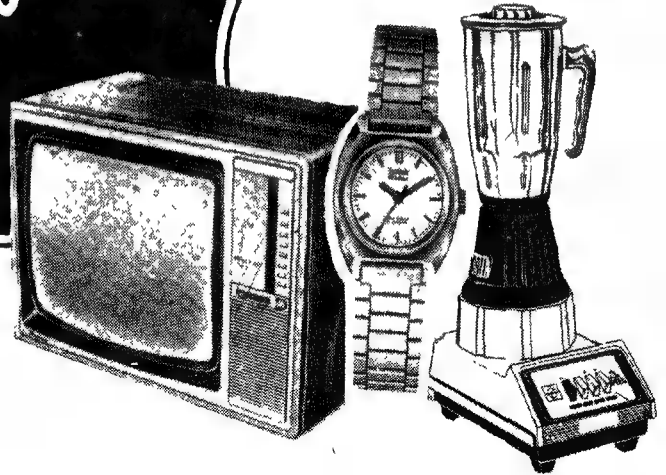
నువ్వ'హిందూ'కొవలసి అగిరి
నస్సుడు దొని అగ్గం తెలిక
సరే నన్నెను - న్నస్సుడేం
చెయ్యాలా నాకు తోకటం
కొడు!

తో తు తోటి హిందు తో జ్ఞ పసల గింజ
ముచ్చ తోటి హిందు వచ్చునిందె
తలకు ముప్పువచ్చు ధరను తలారితో
హిందు నల్పు చెలికి పుడమి వేమ.

యా.. ఒ.కె? అంది వెన్నెల్లా నవ్వుతూ.
శాంత చెంప చెక్కుమంది.
మరుక్షణంలో ప్రేమారావు చెంప చెక్కుమంది.
కొట్టింది శాంత కాదు. కరుణాకర్. ప్రేమారావు
కరుణాకర్ ని స్థానిపులా చూస్తూ వుండిపోయాడు.
"రాన్ని. లి! ఏవిద్రాయిది. నీ ప్రేమ పైత్యం తెలిసే
మా చెల్లి యిక్కడికి వచ్చింది. అయితే నీలో
మంచితనాన్ని చూసింది గాని నీ పిచ్చి అలోచనల్ని
గురించి ఏ రోజూ అలోచించలేదు. మా చెల్లి నిన్ను
పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పింది గాని, నీలా
బరితెగించి ముద్దు పెట్టుకోలేదు. ఫూల్ 'ప్రేమ'కు
కావలసింది అర్థం చేసుకోనే మనసు. అది నీకు
లేదు. నీ జీవితం యింతే!" అంటూ పంటనే
ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాడు.
ప్రేమారావుకి 'శాంత' పోకడ ఎంతగా త వింది.

తనే తొందరపడి చెయ్యి చేసుకున్నట్లు క్షణాలో
నిర్వారణకొచ్చేవాడు.
"కరుణా! వెళ్ళిపోతున్నావురా!" అని అడిగి..
కంట తడి పెడుతూ. కరుణాకర్ మాట్లాడలేదు
కరుణాకర్ పక్కనే శాంత మౌనంగా కూర్చుంది.
"కరుణా! నువ్వెళ్ళిపోతే పో... గాని శాంతని
మాత్రం యిక్కడ విడిచిపెట్టు." అన్నాడు బాధగా.
కరుణాకర్ ప్రేమారావు మొహంలోకి చూశాడు.
పసిఫిల్లాడి మొహంలా అనిపించింది. ఆ కళ్ళల్లో
కళ్ళాకపటం లేదు.
"శాంతని విడిచి పెడితే ఎం చేస్తావ్.
ప్రేమించానని చెప్పి..." ముద్దు పెట్టుకోను. పెళ్ళి
చేసుకుంటాను!" అన్నాడు శాంత కళ్ళల్లోకి
చూస్తూ కరుణాకర్ పగలబడి నవ్వాడు. శాంత.
ప్రేమారావులా శ్మశిగలిపెను.

గెలవండి!
రూ. 20,000/- ల
విలువైన బహుమతులు!

కేలవబాల

చందాదారులకు
లక్కిడిప్:

ఆగస్టు 1 నుండి
నవంబరు 1 వరకు.

రు. 60లు చందా కట్టగానే అందమైన 'కలువబాల' పత్రిక నెలకి రెండుసార్లు మీ యింటికి అందుతుంది. అదిగాక మీరి క్రింది బహుమతులు గెలుచుకోవచ్చు. "చిరుకానుక" తప్పకుండా అందరికీ వుంటుంది.

మీరేం చెయ్యాలి? చేయవలసిందల్లా 'కలువబాల'కు ఏడాది 'చందాదారులుగా' చేరడమే! కాకపోతే మీ 'చందా' పైకంతో పాటు యిక్కడ యిచ్చిన కూపన్ ఫూర్తి చేసి పంపాలి!

అంతేకాదు ఈ బహుమతి పథకంలో పాల్గొన్న చందాదారులందరికీ కలువబాల నుంచి ఒక "చిరుకానుక" కాలక్రమంలో అందుతుంది.

మొదటి బహుమతి

★ ఒక కలర్ టి.వి.

రెండవ బహుమతులు

★★ రెండు బ్లాక్ అండ్ వైట్ టి.వి.

మూడవ బహుమతులు

★★ మూడు "కిచెన్ మెషిన్"లు
(మిక్సర్లు)

నాలుగవ బహుమతులు

★★ నాలుగు "లేడీస్ రిస్ట్ వాచ్"లు

కేలవబాల
పప వనితా పక్షపాతిక

వబాల లక్ష్మి డివ్ దాదారులకు ంధనలు సూచనలు.

కా పైకము రు. 60లు
యార్దరు ద్వారా గాని,
గండు ద్రాష్ట ద్వారా గాని
పచ్చును.

.బ.లు పంపెవారు వారి
నతో పాటు, ఎమ్.బి. పంపిన
తెలుపుతూ, దాని రకీదు జతచేసి
కూపన్ పంపాలి. లేదా డి.డి.ని
నతో జతచేయాలి.

కా భారత చేశంలో వున్న
వరైనా కట్టవచ్చును
కా పైకము నేరుగా విజయవాడ,
ధ్రవత్రిక కార్యాలయంలో కూడా
వచ్చును.

.బ.లు, డి.డి.లు వ్యక్తుల పేర
పంపకూడదు.

నీలు రిజిస్టర్లు పోస్టులో
పంపాలి. లక్ష్మి డివ్ గడువు పూర్తి
పన తర్వాత యిందులో పాల్గొన్న
దారులకు పట్టుతీసి, పైన
పన బహుమతులను

పంపతాము. ఈ పేషయంలో
రప్రత్యుత్తరాలకు తావులేదు.

నీమీద, మనియార్దరు కూపన్ మీదా
కా పంపేవారి పేరు, చిరునామా స్పష్టంగా,

గా వ్రాయాలి. వారు ఇదివరకే
దారులైతే కూడా, వారి స్నేహితులవరికైనా,

వబాల" చందాను బహుమతిగా కట్టవచ్చును.

లక్ష్మి డివ్" 1-11-1986 లేదా ఆ లోపల కట్టే చందాలకి మాత్రమే వర్తిస్తుంది.

సన్లు, చందాలు పంపవలసిన చిరునామా :

వబాల, కేరాఫ్; ఆంధ్రపత్రిక, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3కి పంపాలి.

ధకంలో పాల్గొనే వారికి స్థానిక ఏజెంట్ ద్వారా పత్రిక సప్తయి చేస్తాము.

సక : ఏజెంట్ లేనిచో ట పోస్టులో పంపిస్తాము.

ధ్రవత్రిక సంస్థలోని ఉద్యోగులు, వారి బంధువులు ఈ లక్ష్మి డివ్ లో పాల్గొనరాదు.

కత్తిరించాలి

నిజమయితే ✓
కాకపోతే x
అని గుర్తు పెట్టాలి.

ఆంధ్రపత్రిక బొంబాయి నుంచి
వెలువడుతూ వుండేది. ()

దినపత్రిక కన్నా వారపత్రిక ముందే
వుట్టింది. ()

"భారతి" సాహితీప్రియుల పక్ష
పత్రిక ()

బాలరంజని పిల్లల పత్రిక
ఆంధ్రపత్రిక ప్రచురణ ()

కలువబాల చందాదారుల 'లక్ష్మి డివ్' చందా
కట్టిన వారి పూర్తి పేరు :.....

.....

చిరునామా :.....

.....

.....

ఎమ్ టి పంపిన తేది.

లేదా

డి డి. జత చేయడమైనది.

ధకంలో పాల్గొనే వారికి స్థానిక ఏజెంట్ ద్వారా పత్రిక సప్తయి చేస్తాము.

గిరియన్ ఆంధ్రగళి దురమెంకట రెడ్డి

(గత సంచిక తరువాయి)

చాలా సేపు నిరీక్షించిన తర్వాత హార్డ్ స్పెషలిస్ట్ డా. పరాంకుశశర్మ గారిని కలుసుకో గలిగింది. గవర్నమెంటు డాక్టరీచ్చిన కాగితాన్ని అతనికి చూపించింది.

డాక్టర్ శర్మ ఉత్తరం చదివి "మిస్ సరోజా! హార్డ్ ఆపరేషనుకు ఇక్కడ పాతికవేల రూపాయలు ఫిజా చెల్లించవలసి వుంటుంది" అన్నాడు అమె ముఖ కవళికను గమనిస్తూ.

"అమ్మా! అంది సరోజ.

"మరేం ఫరవాలేదు. ఇది యాక్సిడెంట్ కేసు ఆపదంవల్ల గవర్నమెంటు సర్జను సిఫార్సుచేసినందున నువ్వు మినిమమ్ ఫిజా మాత్రం చెల్లించవలసి వుంటుంది."

"అంటే, ఏ మాత్రం" దడదడలాడుతున్న గుండెతో బిక్కు బిక్కుమని డాక్టరువైపు చూస్తూ అడిగింది సరోజ.

"బదు వేలు"

"డాక్టర్ నాదొక రిక్విస్టు. ప్రస్తుతం నా దగ్గరంత సొమ్ములేదు. నేను మద్రాసు వెళ్ళి వారం పదిరోజులలో మికు డబ్బు వసపిస్తాను. ఎలాగైనా మా తమ్ముడికి ఆపరేషను చేసి వుణ్ణం గట్టుకొండి" ఎంతో ప్రాధేయ పూర్వకంగా వున్నాయామె మాటలు.

"నువ్వు ఉన్న వశంగా డబ్బు కట్టినా వెంటనే ఆపరేషను ఆపదమ్మా! కేసు నిశితంగా పరిశీలించిన పిమ్మట దాని సీరియస్ నెస్ బట్టి డేటు ఫిక్స్ చేస్తాం"

"అంటే మేం కొంతకాలం ఇక్కడుండాలా"

"తప్పకుండా. కనీసం రెండు వారాలైనా వుండవలసి వుంటుంది. ఈ లోగా నువ్వు మద్రాసు వెళ్ళి డబ్బు ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు."

"మరి మా తమ్ముడు?"

"వెంటనే జాయిన్ చేసుకుంటాం. ఇక్కడ వాడికి కావలసిన సౌకర్యాన్ని వుంటాయి. ప్రతిరోజూ డాక్టర్లు టిస్ట్ చేస్తూ వుంటారు. నీకేం భయంలేదు. నువ్వు వెళ్ళిరామ్మా" ఎంతో అప్యాయంగా అన్నాడు డాక్టరు శర్మ.

"థాక్స్. మి మేలు ఈ జన్మలో మరచిపోలేను" కృతజ్ఞతలు చెప్పింది సరోజ.

ఆ రోజే చంద్రాన్ని హాస్పిటల్ లో జాయిన్ చేసి మద్రాసు బయలుదేరింది.

★ ★ ★ ★ ★

జరిగిన కథ -7 : తమ్ముడి శ్రేయస్సు కోరి రవితో పెండ్లికి నిరాకరించింది సరోజ. ఉద్యోగాన్వేషణలో తిరిగి ఇంటికి వస్తున్న సరోజ నలుగురు కిరాతుకుల చేతుల్లో పడింది. వారు అమెను ఒక వేశ్యకు అమ్మేసి వెళ్ళిపోతారు. ఎలాగో ఆ వ్యాగృహస్థుండి బయటపడుతుంది. సర్కిల్ లో ఫైర్ ఏక్సిడెంట్ వలన జరిగిన తొక్కిసలాటలో సరోజ తమ్ముడు చంద్రానికి గుండెకు బలమైన గాయం తగిలింది. ఆపరేషను చేయించడానికై తమ్ముడిని తీసుకుని రాయవెల్పూరు వెళుతుంది సరోజ.

మద్రాసు మహానగరంలో అడుగు పెట్టిన సరోజకు ఏ పని చేయాలో పాలుపోలేదు. ఎలాగైనా డబ్బు సంపాదించి తమ్ముణ్ణి రక్షించుకోవాలన్నదే ఆమె ప్రధాన ధ్యేయం. ఉద్యోగం కోసం ఊరంతా తిరిగింది. కాని ఎక్కడా పని దొరకలేదు. కనీసం పాచిపన్నెనా చేసి పదిరూపాయలు పోగు చేద్దామని గడప గడపకు వెళ్ళి అర్జించింది. "వయసులో వున్న అమ్మాయిని. పైగా ఇందంగా వున్నావు. నీలాంటిదాన్ని పనిలో పెట్టుకుంటే మా పచ్చని సంసారంలో తినిపొని చిక్కుల్లో తీర్చడామే తల్లీ" అంటూ ఏ గృహిణి దరిజేరనివ్వలేదు.

సరోజకు మతిపోయినట్లైంది. తన రూపమే తనకు శత్రువైనందుకు లోలోపలే కుమిలిపోయింది. అడదానికి అందం ఒక కావమేమో ననిపించింది. చివరికి అమెలో ఏదో తెలియని తెగింపు, ధైర్యం వచ్చాయి. ఏ పన్నైనా చేసి ఈ సమాజంలో అర్థికంగా, అందరికంటే సుఖంగా బ్రతకాలని, తమ్ముణ్ణి రక్షించుకుని వాడిని కూడా పైకి తీసుకురావాలని అనుకుంది.

తను అందగత్తెనని అందరూ ప్రశంసా పత్రాలిచ్చేవారు. అందువల్ల వైద్యకృత్యాలలో డాన్సర్ గా చేరతానంటే అవకాశం దొరకకపోదు. పుష్కలంగా డబ్బు సంపాదించవచ్చు. కొట్టిపచ్చలూ కూచికోరకే నన్నాడు. ఈ వర్తమాన సమాజంలో బ్రతకడం కోసం, కేవలం బ్రతకడం కోసం ఎందరెన్ని పనులు చేయడంలేదు? అందులో అక్షేపణ ఎముంది? నిజాయితీగా, గౌరవంగా వుండి పన్నులతో మారుతూవుంటే ఈ సంఘం తననేమి వుద్ధరించింది? అలాంటి సంఘం కట్టుబాటులో వుండవలసిన అవసరమేముంది? - ఇలా వివిధ కోణాల నుండి ఆలోచిస్తూ దృఢమైన నిర్ణయం తీసుకుంది.

ఆ రోజు హాటల్ ఉడిపిలో కడుపునిండా భోంచేసి, లాడ్జి ఎవరెన్నులో రూము తీసుకుని నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది. భళ్ళున తెల్లారేసరికి గట్టిలుమని లేచిన సరోజ, తనప్పుడెక్కడున్నానా అని ఓ క్షణం ఆలోచించుకుని, వాస్తవం గుర్తుకు రాగానే చిన్నగా నవ్వుకుంది. రాత్రి బాగా నిద్రపట్టడంవలన వళ్ళంతా తేలిగ్గా వుండి. ఆవేశంతా లాడ్జిలోనే వుండి సాయంత్రమయ్యాకా వున్నంతలో శుభ్రమైన చీరకట్టుకుంది. పదులుగా తల దువ్వుకుని రబ్బరుబాండు పెట్టుకుంది. ముఖాన స్నానాడరు రాసుకుని నీటుగా తయారయి ఫ్లైన్స్ డార్ హాటలు చేరుకుంది. తిన్నగా రిసెప్షన్ లో కడుగుబెట్టి మేనేజర్ ని కలుసుకుంది.

"వాట్ కెన్ ఐదు ఫర్ యు మేడమ్" ఎంతో స్వార్థగా అడిగాడు మేనేజరు.

"ఐ లైక్ టు జాయిన్ ఏజ్ ఏ డాన్సర్ ఇన్ యువర్ హాటల్" అన్నది సరోజ ధైర్యంగా.

"వెల్ రేమ్. యువర్ మదర్ టంగ్ ప్లీజ్."

"తెలుగు"

"ఐ టూ - సో లెటర్ టాక్ ఇన్ అవర్ లాంగ్వేజ్."

"ఐ హేవ్ నో అబ్జక్షన్."

"మిరు డాన్స్ బాగా చేయగలరన్నమాట" తెలుగులో అడిగాడు మేనేజరు.

"ఊ" అన్నది సరోజ.

"మిస్ రిటా! ఈ అమ్మాయి కెబరేకి పనికొస్తుందేమో చూడు" అన్నాడు ఇంగ్లీషులో అక్కడున్న యువతని సంభోదిస్తూ.

"కమిన్ ప్లీజ్" అమెను మరో గదిలోకి తీసుకెళ్ళింది రిటా.

మౌనంగా అమె ననుసరించింది సరోజ.

రిటా సరోజను కొన్ని పరీక్షలు చేసిన తర్వాత బయటకొచ్చా రిద్దరూ.

"హా ఈజ్ హెర్ పరఫార్మెన్స్?" అడిగాడు మేనేజరు రిటానుద్దేశిస్తూ.

"ఈమెకు డాన్సుంటే వచ్చుగాని ఆ నాట్యం మన హాటల్ కు సూటుకాదు" అన్నది రిటా ఇంగ్లీషులో.

"ఐ యామ్ వెరి సారి మేడమ్. మాకు కెబరేదాన్ను చేయగల పనితలు మాత్రమే కావాలి" అన్నాడు మేనేజరు.

అతడి మాటలకు హాకితెన్నట్లైంది సరోజ. ఇంతవరకు కనీసం డాన్సర్ గా పని దొరుకుతుందని ఆశపెట్టుకుంది. ఇప్పుడా అశకూడా వమ్మ కావడంతో అమె గుండెలను ఎవరో బలంగా పిండినట్లైంది.

"సార్, నేను చాలా కష్టాలలో వున్నాను. డాన్సర్ గా కాకుంటే మరేదైనా పనిచ్చి వుణ్ణం గట్టుకొండి. మి మేలు ఎన్ని జన్మలైనా మరచిపోలేను. ప్లీజ్ ప్రాచైజ్ ఎంపాయిమెంట్ ఇన్ యువర్ హాటల్." ప్రాధేయపడింది సరోజ.

సరే, మేరేపని చేయడానికైనా సిద్ధమేనా?" అడిగాడు అమెను పరిక్షగా చూస్తూ.

"ఇప్పుడు నేనున్న పరిస్థితులలో ఏదో చొకటి చేయక తప్పదు" అన్నది తనోబ్బింది.

"అతేమాహాబర్ కార్గర్డ్ గా చేరండి."

కార్గర్డ్ చేయవలసిన ద్యూటీస్ ఏమిటో తెలియక ప్రశ్నార్థకంగా ముఖం పెట్టింది. అమె అవదమే ఎన్నడూ పనిలేదు.

"మరేం కంగారు పడకండి. మీరు చేయవలసిన పని చాలా సింపిల్. మా హాటల్లో డిగ్ కష్టమర్న ఎంజాయ్మెంటుకు మేము పిలవగానే రాలి. ఆ కారణంగా వాళ్ళతో గడపాలి" అన్నాడు మానేజరు అమె అంతరంగం అర్థం చేసుకుంది.

అతడి మాటలు వింటూంటే అది హైక్లాస్ వ్యభిచారమని సరోజకు తెలిసిపోయింది. నవ్వ నమాజంలో నాగరికత అనే ముసుగులో వేశ్యకిచ్చే మరో మరొకార్గర్డ్ ని అర్థమైపోయింది.

ఇక తనకు ఆ పనితప్పా మరొకటి దొరకదని నిర్ధారణ చేసుకుని సరోజింది సరోజి.

"మీకు రెసిడెన్సు మేమే ఏర్పాటు చేస్తాం. మీ డిమాండునుబట్టి మీ ఇన్ కమ్ చూడతూ వుంటుంది. మేం ఎప్పుడు ఫోను చేసినా మీ రిల్ల్యుండాల్సి. మా టర్నింగ్ అండ్ కండ్లెషన్ క్యాబినెట్ అయితే ఈ ఫారముద సంతకం పెట్టండి." అంటూ ఏదో కాగితం నింపి సరోజికిచ్చాడు.

సరోజి ఒకక్షణం అలోచించి "రోజీ" అని సంతకం చేసింది.

"బ్రిడ్లై నేను చెప్పడం మరిచాను. మీరు రెండు మూడు యాంగిల్స్ లో మీ ఫోటోలు మా కివ్వవలసి వుంటుంది"

"అలాగే"

"అవును.... అమెను మన హాటల్ క్వార్టర్స్ కు తీసుకెళ్ళు. వెళ్ళండి మేడమ్ ఇతడు మీకు కావలసిన ఏర్పాట్లన్నీ చూస్తాడు."

"థాక్స్" బోయ్ ననుసరించింది సరోజి మరి మారు మాట్లాడకుండా.

11

తన కన్నీటి గాఢము చెప్పడం ముగించి కళ్ళు పక్కకుంచి సరోజి.

అమె చరిత్రనిన్న మధు అలోచనలో పడ్డాడు. సిగరెట్ కేసులోంచి సిగరెట్టు తీసుకుని వెలిగించి గట్టిగా రెండుమూడు ధమ్ములు లాగాడు. అతడి మెదడు పరుకుగా పని చేస్తోంది. మంచం మీంచి లేచి అటు ఇటు తిరగవాగాడు.

మధు ఏమి మాట్లాడకపోవడంతో "ఇదీ నా కథ" అన్నది సరోజి.

"ఈ" అన్నాడు యథార్థంగా ఎటో చూస్తూ.

తన కథ ఎన్నాకా అతడు తనను అనన్యాయం చేసుకుంటున్నాడేమో! లేకుంటే తన సానుభూతిగా చూపిస్తుండేవాడు. బోను... అతడూ మగవాడే కదా!... అవకాశం వుంటుండేకాదు. ఇనా తన ఏచ్చిగాని ముక్కు మొహం తెలియని స్త్రీకి తన గాఢ చెప్పుకోవడ మేమిటి? అతను సానుభూతి కనపరచలేదని భావనపడు మేమిటి? తనలో తనే నవ్వుకుంది. అతడంత తొత్తిడి చేయకూడే ఫోను చేప్పేదేకాదు. అతడి మాటలు ప్రవర్తనను బట్టి అతడంతరికంబి అతితుడనుకుంది. అటువంటి వ్యక్తికి తన గాఢ చెప్పుకుంటే తన మనస్సుకు కొంత ప్రసాంతత ఏర్పడుతుందని తలచింది. "అతడు ఏమి మాట్లాడకపోయేసరికి కొపం కూడా వచ్చింది.

"మిర్రెమి మాట్లాడటంలేదు. నా గతమంతా ఏన్నాకామి కలా అనిపిస్తోందో వచ్చింది. నేనేమి అనుకోను" అంది సరోజి మరి వుండబట్టి లేక.

"దండ్రానికి అవరోపమే చేసారా?" అడిగాడు.

"చేసాడు"

"కేప్పుడేలా వున్నాడు?"

ఎంతో అలోగ్యంగా వున్నాడు. అందుకే హాస్పిటల్ నుంచి తీసుకోవచ్చు స్కూల్లో జాయిన్ చేశాను."

తమ్ముడికి సంజాదిగమైనా చేయడానికి సిద్ధపడిన దానిని ఈ ద్రాఫిషను ఎంచుకున్నావే?"

"గత్యంతరంలేక పిలవగానే నవ్వుతూ అంచాడు.

"ఈ లోనులో ఏ కంటి ఎంతమంది దరిచెప్పినా మనస్థిరం వుంటే రెండోపుట లేనివాళ్ళా వున్నారు. మనస్థిరం వుంటే మనస్థిరం బ్రతుకుతున్నారా?" అడిగగా అడిగాడు.

అతడు వేసే ప్రశ్నలు అమె కేమాత్రం పనిపడవు. కారణం తన అనుభవాలు అతనికంటె తెలుసు? మగ పుట్టుక వచ్చింది. ఇప్పుడంటే ఏమిటో తెలియకుండా పెరిగి ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాను. ఇప్పుడంటే పుష్కలంగా బ్రతుకుతున్న అతనికి తన బాధ ఎలా అర్థమవుతుంది? తన జీవితంలోని సంఘటనలన్నీ ఆరటవంతు వలది చేతిలో పెట్టి నవ్వు ఇంత పడమర్చి ఢిల్లీనా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నందుకు ఎంతగానో నొచ్చుకుంటుంది.

"మి రన్స్ వాంట్ తప్పిమిలేమి. పరమ అదామి. నీ కథ వుత్తి కోరుకోరు" అంది అతడి ప్రశ్నకు సమాధానంగా.

"మరి నువ్వెందుకోవడంలో ఆంతరం?"

ఆ ప్రశ్నకు విరక్తిగా నవ్వుతూ "దానికి కారణం ఏమీ లేదు. నేను చెప్ప నట్లులేదు. మీ కిపాటుకీ అర్థమయ్యే వుంటుంది. ఇనా చెబుతున్నాను ఏవనడి-వాళ్ళందరికీ డబ్బులేకపోవచ్చు. సుఖంగా బ్రతకడానికి అవకాశం లేకపోవచ్చు. కానీ లిం మాత్రం వుంది. మరి నేను?..... ఆ కిలాన్ని నోటా దొంగిల్చుకున్న దానిని. ఇంకా ఏదెమర్చి చెప్పారా?" ఎంతో ఉద్దేశంతో అంది సరోజి.

"సరే, నమస్కలం నుడిగుండంలో దిక్కుకున్నప్పుడు. వాటికి పరిష్కారం కనుచూపు మేరలో కానరానప్పుడు. బలమైన చొత్తిమలకు లొంగిపోవలసి వచ్చిందని నాకు తెలుసు. అంత సమాధాన నిత్యం అదే బావుందనుకుని వ్యభిచారిణిగా మారాలని ఎత్తాడుంది?" నిలదీసి అడిగాడు మధు.

కాత్ గర్లె

ఏమిటి అధికారం తనపై? అతడేగిన ప్రశ్నలన్నింటికి సమానం నా సమాధానాలు చెప్పే అవసరం తనకేమిటి? అతడన్న ప్రశ్నలు నిలదీసి అయిదుగంటా వుంటే అపరాధిలా చేతులు జొరించుకుని పాటనింటికి సమ్మాయి మీ తనెందుకు చెప్పక పాలి? "మీరు మరి నన్నేమి అడగకండి. మీరువేసే ప్రతి ప్రశ్నకీ సమాధానం చెప్పుకోవలసిన ఖర్చు వాకెలేదు. శిలవీ" అని చెప్పి వెళ్ళిపోవాలనిపించింది. కాని మరెందుకో ఆ మాటలనడానికి పెదమలు విడటలేదు. అతనితో కటువుగా మాట్లాడడానికి తన మనస్సెందుకో అంగీకరించటంలేదు. ఏమిటి బంధం?... ఏమిటి బలహీనత?... ఇలా ఆలోచిస్తూ "నిజమే. మీ రన్నదాంటో నిజం లేకపోలేదు. వ్యభిచారిణిగా మారిన వనితకు ఈ సంఘంలో ఎంత గౌరవముంటుందో నాకు బాగా తెలుసు. ఐనా తప్పలేదు."

"ఏం ?" అడిగాడు మధు మళ్ళీ. ఈ మారు అతని ప్రశ్నకు మరింత కోపమొచ్చింది సరోజి.

"గౌరవంగా బ్రతకడంకోసం నేను చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమయ్యాయి. నా అందానికి విలువగట్టి అనుభవించి మూల్యం చెల్లించాలని కోరుతున్నారే తప్ప మరో పనివ్వడానికి ఎవరి మనసూ అంగీకరించలేదు.

నా అందమే నాకు శత్రువైంది.

నా శారదర్శమే నాకు శాపమైంది.

నా చక్కదనమే నన్నీ స్థితికి దిగజార్చింది.

మగవాడిని అకర్షించేందుకు అడదాన్ని అందంగా పుట్టించాడా భగవంతుడు. ఐతే ఆ అందంవల్ల అమె అధోగతి పాలై తుండేమోనన్న ఆలోచన అతడికి రాలేదేమో! చంద్రం నేను అర్థిక ఇబ్బందులలో పున్నప్పుడు ఎన్ని రోజులు పన్నులున్నామో మాకే తెలియదు. చివరికి నాకు సులువుగా దొరికింది, ఈ సమాజమిచ్చింది ఈ పనే. అప్పుడు మరోమారు ఆలోచించుకున్నాను. నే

నెలాగైనా బ్రతకాలి. అదేనా నా కోరికాదు. తమ్ముడికోసం. తమ్ముణ్ణా బ్రతికించుకోడం కోసం. అందుకు ఏదో ఒక పని చేయక తప్పదు. ప్రతి స్త్రీకీ శిలం అతి అమూల్యమైంది. దానిని నే నొకమారు పోగొట్టుకున్నాను. అదే తప్పు అనుకుంటే, తప్పు ఒకమారు చేసినా పలుమార్లు చేసినా ఒకటి శిశు పథాలిగా. అందుకే తెగించాను. చంద్రం అధివృద్ధి కోసం తెగించి బ్రతుకుతున్నాను" అంటూ లేచి నిలబడింది సరోజి.

"సరోజా!" పిలిచాడు మధు మార్కవంగా. అమె వెళ్ళిపోతున్నందుకు బాధ. అమె కథంతా విని కనీస సానుభూతిగా చూపలేదనే వ్యభిచారి అపిలుపులో మితితెచ్చి పున్నాయి.

"నా కథ చెప్పడం పూర్తయింది. నన్ను మరెలా ఆర్థం చేసుకున్నా ఫరవాలేదు. ఇప్పటికే చాలా ద్విమయింది. రండి. త్వరగా వెంపెయండి"

"సరోజా! నీ చరిత్రంతా విన్నాకా నీమీద సానుభూతి తప్ప మరో వాంఛ కలగటంలేదు. అడగగానే సంకల్పించకుండా ఉన్నందున్నట్లు నీ కథ చెప్పినందుకు నేనెంతో కృతజ్ఞుడను. నిన్నున్నో ప్రశ్నలేని విసిగించి వేధించి వుంటాను. అందుకు నన్ను మనస్తూర్తిగా క్షమించగలవని అనుకుంటున్నాను."

మధు మాటలకి అమెతాత్పర్య పోయింది సరోజి. తన దీనితగాధ అతడిపై ఎటువంటి ప్రభావము చూపలేదనుకుంది. తన భావన పొరపాటైనందుకు సిగ్గుపడింది.

"మీసానుభూతికి నా కృతజ్ఞతలు. మరి నేనికే వెళ్ళిచ్చా" అడిగింది చారవేసున్న తలుపులను తెరుస్తూ.

"లేదు. నువ్వు వెళ్ళిపోవడానికి వీల్లేదు" అన్నాడు మధు.

"ఐతే ఎంతసేపని మీదగ్గరుండిపోమంటారు" అన్నది సరోజి నవ్వుతూ. ఇప్పుడేమి స్వాచార్యమెంతో తేలికగావుంది.

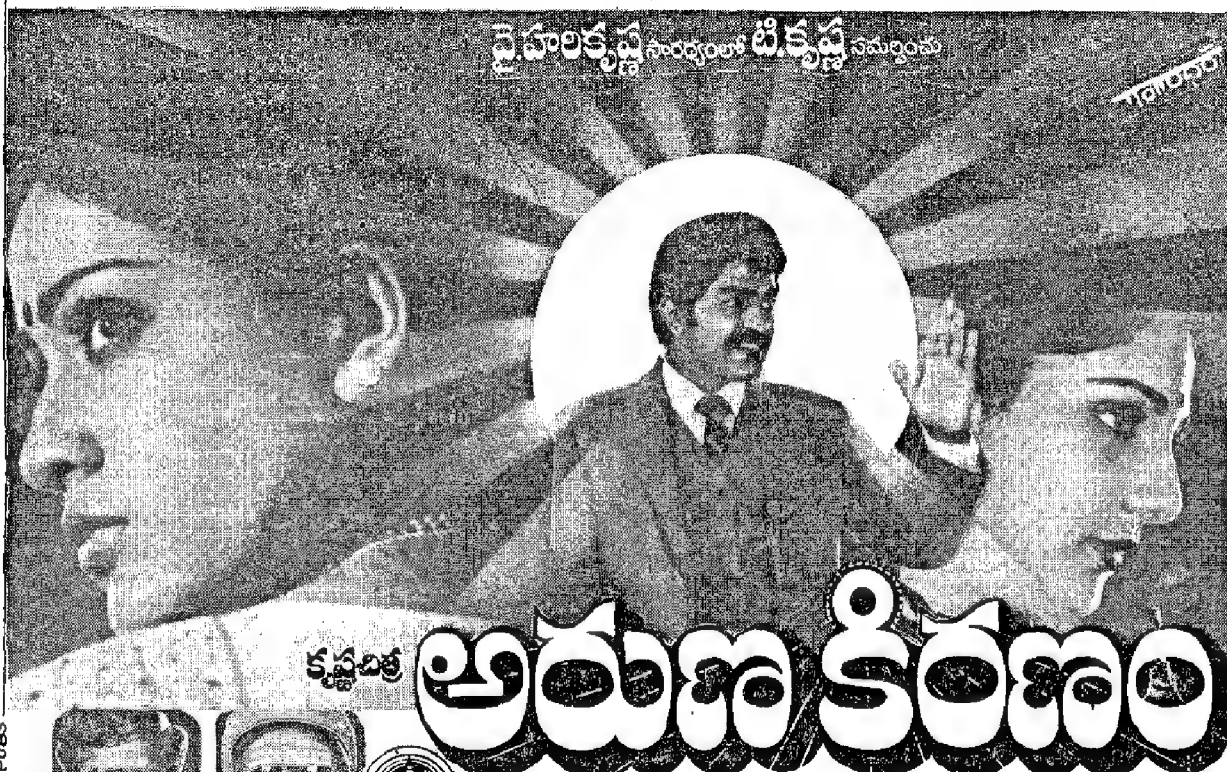
"కాళ్ళకంగా"

"అంటే"

"గతి తప్పిన నీ బ్రతుకు మార్గాన్ని మళ్ళిస్తాను. నువ్వంగీకరిస్తే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. మీ చంద్రాన్ని రెండేసియర్ల స్కూల్లో విద్యార్థి చేయించి నీ

వైహలక్ష్మి సంగీతం టి.కృష్ణ సమర్పణ

గణపతి

కృష్ణదత్త

అర్ధరంగిరంగం

దర్శకత్వం ముత్యాలసుబ్బయ్య

నిర్మాత: వై.అనిల్బాబు

సంగీతం: చక్రవర్తి, కె.ఎం.ఆర్.రామారావు, మాటలు: యం.బి.ఎస్.హరనాథరావు

SREE PUBLISHERS

వట్టింట్లో తడుస్తాయని పుస్తకాలు తెచ్చుకోటం మనశ్శాంతి? మరి నువ్వెందుకీళ్ళనట్టు??

అంతెండాన్స్ చాలా ముఖ్యం అని మొన్న ఎం.కె.ఎస్. టోచర్ చెప్పారు!

అశయం నెరవేరుస్తాను. నీ జీవితంలో వసంతాన్ని తెస్తాను."

"నాతో పరిచయమాడుతున్నారా?"

"కాదు. ఇది పరిచయం ఎంతమాత్రం కానేకాదు. నా మనసులో మాట."

"వద్దు అమాట అనకండి. నేను అవనిత్రురాలను. మిమ్మల్ని అందుకనే అర్హత నాకులేదు. ఇటువంటి పిచ్చి ఆలోచనలతో మీ జీవితం పాడుచేసుకోకండి. నాలాంటి దానిని కట్టుకోవడంవల్ల మీకు సంఘంలో కొత్త సమస్యలు ఉత్పన్నమౌతాయి. మీరు వాటిని తట్టుకోలేరు. మికంత మనోబల ముంటుందని నేననుకున్నాను. నాకు శలవిప్పించండి" అంది సరోజ అతని నిర్ణయానికి అందోళన చెందుతూ.

"నీలో నాకే తప్పు కనిపించడంలేదు. నీ చరిత్ర విన్నాకా నీమీద నాకు అంతలేని ప్రేమాభిమానాలు ఏర్పడ్డాయి. నేను నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా కొరుకుంటున్నాను. నామాట కాదనకు. రా... నాతో కలిసి ఏడడుగులు డడదానికీ రా." చేతులు చాపుతూ ఆమెను సమీపించాడు మధు

"ఏమింది, మీరు మనుషులుకాదు! ఇన్నాళ్లూ మగవాళ్ళమీద ద్వేషం ఎంచుకుంటూ వచ్చాను. మిమ్మల్ని చూసాకా ఆ భావన పటాపంచలైంది. కృతయుగంలో, త్రేతాయుగంలో అవతార పురుషులు వెలిసారని తెలుసు. ఐతే కలికాలంలో కూడా మిలాంటి అవతార పురుషులున్నారని ఇప్పుడిప్పుడే తెలుసుకుంటున్నాను." అనందంలో ఆమె నేత్రాలు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. తనివ్వుడు దొరికిన అనుభూతి వాస్తవమా లేక స్వప్నమా? గట్టిగా కళ్ళు మలుముకుంది.

"నన్ను దేవుణ్ణి చేసి పైకిక్కించకు" అన్నాడు మధు. ఆమె బుగ్గలపై జారిన కన్నీటి చారలను సున్నితంగా తుడుస్తూ.

"కాదు. మీరు మనుషులుకాదు. ఈ లోకంలో మగవాళ్ళంతా మిలాంటి చింతించగలిగితే ఈ దేశంలో ఏ అడదానికీ నాలాంటి అధోగతి పట్టదు" అంది సరోజ.

వెంటనే ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని గాఢంగా హృదయానికి హత్తుకున్నాడు మధు.

అంతలో వామనరావు అగమనంతో వారిరువురూ కాస్త దూరమయ్యారు.

"సరోజా! నిన్ను మొదటినుండి అపార్థం చేసుకుని అవమానించాను. నీ సరిత్ర మధుకి చెప్తావుంటే ప్రశ్ననుండి విన్నాను. మచ్చలేని మగువకు పిచ్చనావాటించడానికి మేమెన్నో విధాల ప్రయత్నించాం. కాని ఏర్పడ్డ మచ్చని బాయ్య శ్రీయాదానికి మా మధు ముందుకొచ్చాడు. దేవుడంటే ఎవరోకాదని ఎనుమలలోనే వుంటాడని ఋజువు చేశాడు. నేను నీ పట్ల ప్రవర్తించిన ద్వేషానికి నన్ను మనస్ఫూర్తిగా మన్నించగలవా? దేవతను కొరుకుంటున్నట్టుగా వున్నాయి అతడి మాటలు.

వామనరావులో కలిగిన పరివర్తనకు చకితురాలైపోయింది సరోజ.

"వాస్తవాన్ని గ్రహించి పశ్చాత్తాపపడ్డావు. అదేచాలు. మనిషికి పశ్చాత్తాపానికి మించిన శిక్ష మరొకటి ఉండదు నీ మనసు ఇప్పటికైనా మారి నామీద నద్దావం కలిగినందుకు నేనితో కృతజ్ఞురాలని."

"మిరిరువురూ అదర్థం దంపతులై చిలకా గోరింకల్లా వుంటూ చిరకాలం జీవించాలని మనసారా కొరుకుంటున్నాను మధూ! శలవిప్పిస్తే మరి నేను వెళతాను." అన్నాడు వామనరావు అతని చేతులు పట్టుకుని.

"నువ్వొక్కడివి ఎక్కడికి వెళతావురా. రేపు అందరం కలిసే వెళ్లిపోదాము" అన్నాడు మధు.

"లేదు నేను వెళ్లాల్సి. మిరిరువురూ హానిమూనకి వెళ్లిరండి" అన్నాడు వామనరావు.

"సార్, ఐస్క్రిమ్ లోపల కొచ్చాడు బోయ్."

"వాళ్ళిప్పుడు కావలసింది ఐస్క్రిమ్ కాదోయ్" అన్నాడు వామనరావు.

ప్రశ్నార్థకంగా ముఖంపెట్టాడు బోయ్ కొంత ఆశ్చర్యాన్ని కూడా బోడిస్తూ.

"వెంటనే ఫూలమాలలు పట్టుకురా. మార్పుకుంటారు" అన్నాడు వామనరావు.

"అవి ఎప్పుడో సిద్ధం చేసాను సార్" అని బయటకు వెళ్లి రెండు పొడవైన గులాబీ ఫూలదండలు పట్టుకొచ్చాడు.

"మా కిప్పుడు కావలసింది ఫూలమాలలని నువ్వైలా గ్రహించావు" తన అనుమానం నివృత్తి చేసుకునేందుకు అడిగాడు మధు.

"నాకా మాత్రం తెలియదా సార్? మీ కామెపై అటువంటి వృద్ధేశమే లేకపోతే ఇన్ని గంటలిలా మాట్లాడుతూ కూర్చోరు" అన్నాడు బోయ్.

వాడి తెలివికి ఆశ్చర్యపోతూ నవ్వుకున్నాడు వామనరావు, మధు, సరోజ.

(అయిపోయింది)

అంకితం

ఏ స్త్రీ కావాలని కాలేగర్లగా మారదు. ఏ వనితా కోరుంది. వ్యభిచారంలోకి దిగదు. అపరివృత్తమైన సమస్యల వలయంలో చిక్కుకుని, దిక్కు తోచక, బ్రతకడానికి మరోమార్గం కానరానప్పుడు, వట్ల అమ్మకోడానికి సిద్ధపడుతుంది అడది. అటువంటి అభాగిను లిందరో ఈ లోకంలో వున్నారు. వాళ్ళకి ఈ నవల సానుభూతితో అంకితం.

—రచయిత

ఎం.జి.ఎం. - నల్లూరి

నా వయస్సు 35 సం.లు. మనస్సు బలము, గత సం. నుంచి శరీరం బరువు తగ్గి కామస్థితి బలమై సల నీరా వచ్చినా నాకు మాత్రమే! డిర్బలత్వ మాటలుగా ఉంటున్నాయి. నీరా తిలుపు అవుతున్నది. డాక్టర్స్ సలహా తీసి ఏమి తిడవారు.

లేదీ డాక్టర్స్ ప్రత్యక్షంగా పరిక్షించి రోగ నిర్ధారణ చెల్లవలసి ఉంటుంది. పంట్టనే వారిని కలవండి.

డి.వి. - భువనేశ్వర్

నాకు ఎంబిబీఎస్ పరీక్ష విఫలంగా తల నెప్పి వస్తుంది. కారణం తెలుపగలరా?

ఏక్కువ తెలుసుకుని చూడలేక పొవటమే దీనికి కారణం అని ఉంటుంది. నీత వైద్యుల సలహా పొందటం మంచిది.

బి.ఆర్. - నాగేశ్వర

మనస్సు బలము, శరీరం బలము ఏమిటి? దీనిని బాగు చేసి తెరిగి మాట్లాడ గలిగియున్నానని అనిపించిందా? దీనిని బాగు చేయడానికి అసలు అవకాశం ఉందా?

పుట్టుకతోనే పరమే కాన్సి రోగాలు, మెదడు ముందు భాగానికి రక్త సరఫరా తగ్గటం అనేవి ముఖ్య కారణాలు. పుట్టుకతో ఏర్పడే రుమాగ్గ చికిత్స కష్టం. రక్త సరఫరా తగ్గి

మాట పడినానే చికిత్సనల్ల పరిస్థితి మెరుగుపడే అవకాశం ఉంటుంది.

జి.డి. - పైదరాబాదు

నావయస్సు 24 సం.లు ఈ మధ్య ఒక అమ్మాయికో పరిచయం అయ్యింది. ఆ అమ్మాయితో వరుసగా నాలుగు రోజులు రతిలో పాల్గొన్నాను. నా తండ్రి ముందు చర్మం పగిలి పోయింది రెండు మూడు రోజులకి తగ్గింది. ఒక్కోడు మళ్ళీ కలిసాము. ఆ రోజు ఇంకా బాగా పగిలి పోయింది. రతిలో పాల్గొనేటట్లే పోయాను. రక్తం కూడా పోయింది. రెండు రోజులవరకు నెప్పి తగ్గలేదు.

మీరు శస్త్ర చికిత్స చేసే డాక్టర్స్ దగ్గరకి వెళ్ళి పర్సమెసివన్ చేయించుకోవటం ఉత్తమం!

వై.ఎల్.ఎస్. - గుడివాడ

మన మాజీ ప్రధాని శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్ గారు ప్రతి రోజు ఉదయమే మాత్రం త్రాగుతారని విన్నాను. యూరిన్ త్రాగాలంటే దానిని కుళం చెయ్యాలా లేదా? దానికి ఏమైనా కలిపి తాగాలా. ఎలా కుళం చెయ్యాలి? ఏమి కలపాలి?

మీరు వారినే ప్రత్యక్షంగా అడగటం ఉత్తమం. నాకు ఈ విషయంలో ఏ మాత్రమూ అనుభవం లేదు.

పి.ఎస్.ఆర్. - రాజమండ్రి

ప్రతి శిశుకాలంలోను కలిమిద, కొరలమిద ఎర్రటి పీచి పొక్కులు లాగా వస్తాయి. విపరీతమైన దురదగా ఉంటుంది. ఏ రకమైన చర్మ వ్యాధులు లేవు. కొంత కాలానికి వాటంతట అవే పోతాయి. నా వయస్సు 23 సం.లు.

ఆ పొక్కుల నుంచి కారే "రస"ని తీసి ప్రత్యేకంగా వాక్సిన్ తయారు చేయించి వైద్యుల పర్యవేక్షణలో ఇంజక్షన్ రూపంలో వేయించుకోవలసి ఉంటుంది.

...పాప బహుళాక్షున్న బిదిళ్లయిననూ
నాగార్జున సిమెంటుతో కట్టించి బిచ్చిన
హాలనుచున్నారు
రెడీ!

దొంగతన దొంగలు

గురజాడ శాశివారింజయ్య

పని మనిషి వెళ్ళిన అరగంట దాకా తను తన వాచిన బాత్రూమ్ లో మరచిపోయిన విషయం గుర్తు రాలేదు వందనకి!

అదైనా చాలా చిత్రంగా గుర్తొచ్చింది.

వనిమనిషి బట్టలుతికి, అంటుతోమి వెళ్ళి పోయింది. ఇంక వందనకి కావలసినంత తిరిగి

అందుకే హాయిగా ఓ వారపత్రిక అందుకుంది

అందుకుందంటే అంతా ఐతే కానీ వదలదు. ఈ రోజు అలాగే పుస్తకం అందుకుని పక్కమీద వారింది.

పుస్తకం అంతా అరగంటలో కానిచ్చేసింది.

ఇంక ఏం చెయ్యాలో అమెకి అర్థం కాలేదు ఇంకా చదివేందు కేమైనా మిగిలినదేమోనని ఆశగా మళ్ళీ పుస్తకమంతా ఒక్కో పేజీ తిప్పనాగింది.

అమె చుప్పి అల్వీన్ వాచిల అడ్వర్టైజ్ మెంట్ మీద వదిలింది.

"ఎంత బాగున్నాయో!" అనుకుంది పరిశీలనగా చూసి!

అప్పుడే హఠాత్తుగా అమెకి తన హెచ్. ఎమ్. టి.

వాచి బాత్రూమ్ లో ఉన్నట్టు గుర్తొచ్చింది

భర్తా, పిల్లలూ వెళ్ళిపోయాక బాత్రూమ్ కి వెళ్ళింది వందన!

ద్రిన్ అన్నీ మట్టి పట్టి ఆనవ్యంగా కనిపించాయి. కడిగితే సరి అనుకుంది.

అప్పుడు చేతికి వాచి కనిపించింది దాన్ని తీసి గూట్లో ఉంచింది.

అమెకి వాచి పెట్టుకోకపోతే తోచదు. రాత్రి నిద్రపోతున్నా అది చేతన ఉండవలసిందే!

దాన్ని తీయడం మరచిపోయి చాలాసార్లు స్నానం చేసింది కూడా!

అలాంటప్పుడు తల్లి తిట్టేది 'తీసేసి స్నానం చేయరాదుటో' అని!

అప్పుడు వందన తను తీయడం మరచి పోయిందన్న మాటని పక్కన ఉంచి, "ఇది వాటర్ ప్రూఫ్ అమ్మా! నీళ్ళలో తడిసినా ఏం కాదు" అనేసేది అదంతా పెళ్ళికాక ముందు కథ!

ఇవాళ కూడా అలాగే చేతికే ఉంది.

కానీ యాసిద్ధుతో ద్రిన్ కడుగు తోందాయో!" పాడైపోతేనో!"

ఆ భయంతోనే గబగబా తీసి గూట్లో ఉంచినదన్నమాట!

ఇప్పుడది గుర్తొచ్చింది

తీర్చామని బాత్రూమ్ కెళ్ళి చూసింది లేదు!

అమెకి గుండె వేగంగా కొట్టుకో నారంభించింది. ఏమైందో!

తను ఇక్కడేగా పెట్టింది!

ఇంకేమవుతుంది వనిమనిషి కొట్టేసి ఉంటుంది అంది మనసు.

వెంటనే పని మనిషిని గురించి ఆలోచించ నాగింది.

అది నాలుగైదిళ్ళల్లో పాచి పని చేసి సంపాదిస్తున్నమాట నిజమే!

కాని దాని మొగుడు తాగుబోతు!

తను కూర్చి పని ద్వారా సంపాదించినది, శుభ్రంగా తాగుతాడు

ఇదే తన డబ్బుతో సంసారం సదుపుతూ
ఉంటుంది

కానీ దాన్ని కూడా కొట్టి లాక్కుంటూ ఉంటాడు
వాడు!

అందుకే అది వందనతో అంటూ ఉంటుంది,
'నాలుగు రూపాయలు చేతిలో నిలిచే మార్గమే
కనిపించడం లేదు' అని!

అది కదుపుతున్న మనిషి!

దానికి ఏవేవో తినాలని కోరిక!

కనక ఇది దాని పనే అయి ఉంటుంది.

అది తీసింది సరే!

కానీ తనకి లభించే దెలాగ?

అసలది తన చేతికి వస్తుందా?

లేకపోతే కుదురు పెట్టేసి ఉంటుందా? గబగబా
చెప్పు లేసుతుంది.

బయటికి వచ్చింది.

తలుపు గళ్ళం పెట్టింది.

ఇరుగమ్మకి ఇది సంగతి అంటూ తెలియ జేసింది.

ఇరుగమ్మ పొరుగమ్మకి చెప్పింది.

అయిదు నిమిషాల్లో అమ్మలక్క లంతా ■

పరందాలో చేరారు!

ఇది పని మనిషి పనే అని తీర్మానించారు.

తమ తమ ఇళ్ళల్లో.

తము ఎరుగున్న వాళ్ళ ఇళ్ళల్లో పని మనుష్యులు
ఎలాంటి దొంగతనాలు చేసారో చర్చించారు.

పనిమనిషి ఇంటికి కూడా వెళ్ళాలనే ఉంది
అందరికీ!

'దొ రికితే దొంగలు'

కాని ఎవ్వరికీ దానిల్ను ఎక్కడ ఉందో తెలియదు.

వాళ్ళ మాట లింకా సాగుతూనే ఉన్నాయి.

"అమ్మా! పిలిచింది వందన కూతురు అప్పుకే బడి
నుండి వచ్చిందా పాప

"....."

"అమ్మా నిన్నే!" మరోసారి పిలిచిందా పాప!

పలికింది సారి వందన.

"నా కాకలేస్తోందమ్మా!" అంది

"వస్తున్నాను" అని కూతురితో అని 'మరేం

చెయ్యనండి!" అని అడిగింది అందరినీ ఉద్దేశించి!

"మి వారిని రానివ్వండి. అప్పుడు పాపిను రిపోర్ట్
ఇవ్వండి!" అన్నారు.

"సరే! అనేసి లో పలికి నడిచిందామె!

"ఏం జరిగిందమ్మా?" అడిగింది బళ్ళో చదివే
కూతురు!

గబగబా చెప్పింది వందన.

"అమ్మా మరే!"

"ఈ!"

"అది దొంగెలా అవుతుంది!"

"ఎందుకు కాదే నీ ముఖం!"

"దొంగతనం చేస్తేనే దొంగకాని దొరికినది
తీసుకుంటే దొంగ కాదని నువ్వు చెప్పావు

గుర్తుందా?" "నేనెప్పుడు చెప్పాను"

మనిష్యరం ఓసారి ఇందిరా పార్క్ క వెళ్లాం!
అప్పుడు పార్క్ లో నేను వెరే ఎల్లల్ని కలిసి

చాలాసేపు పరిగెత్తి ఆదాను కూడా!

"ఆ తర్వాత ఇద్దరం పార్క్ బయటికి వచ్చాం!
అక్కడ నీకు యాభై రూపాయల నోటు దొరికింది
వెంటనే బ్యాంక్ లో పెట్టి సాపు.

కొంచెం దూరమైనా వెళ్ళక ముందే నేను నీకు
చెప్పాను. వెనకవరో రొడ్డంతా వంగే వంగి
వెతుకుతున్నారు నువ్వు తనన డబ్బు వాళ్ళదేలా
ఉంది అని.

కాని నువ్వు నాతో ఇంకేమి మాట్లాడలేదు. నా
చెయ్యి పట్టి బరబరా లాక్కుపోయావు.

"మరి మరి అలా మాస్తే పని మనిషి కూడా
దొంగ కావచ్చు!"

వందన బిత్తరవాడింది. కూతురి మాట తిరుక!

అమెకి చాలా సగ్గుగా కూడా అనిపించింది. అలా
పట్టు పడినందుకు! అందుకే ఇంకా ప్రసక్తి
ఎత్తలేదు.

భర్త అఫిసు నుండి వచ్చినా వందన పెచవి
విప్పలేదు

కూతురే చెప్పింది.

"రేపు దాన్ని అడిగాక చూద్దారే!" అన్నావతను
అలసటగా కుర్చీలో వాలి!

బాగా రాత్రింది.

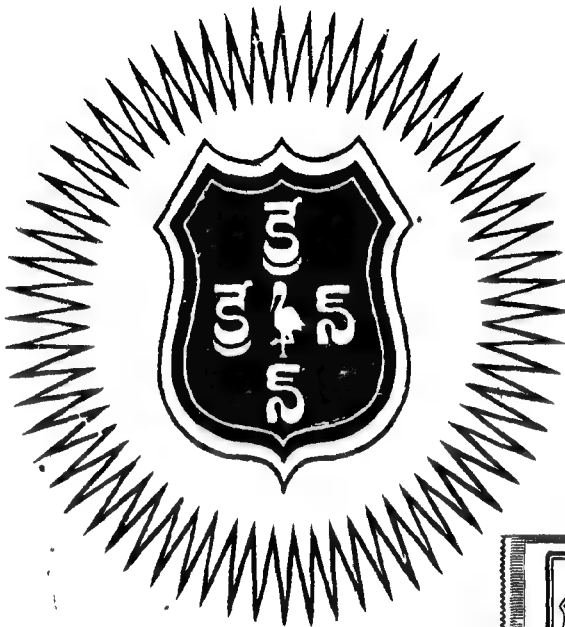
భోజనాలయ్యాయి.

తలుపు బాదారవరో!

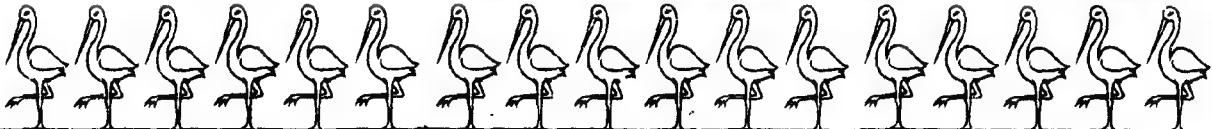
తలుపు తీసింది వందన.

ఆమె భర్తా, బిడ్డ కూడా అటో వ్చారు

పనిమనిషి నిలబడుచుంది

అతి రుచికరమైనది
క్రేన్
వక్రపాడి
దీనికి సాటి మరొకటి లేదు

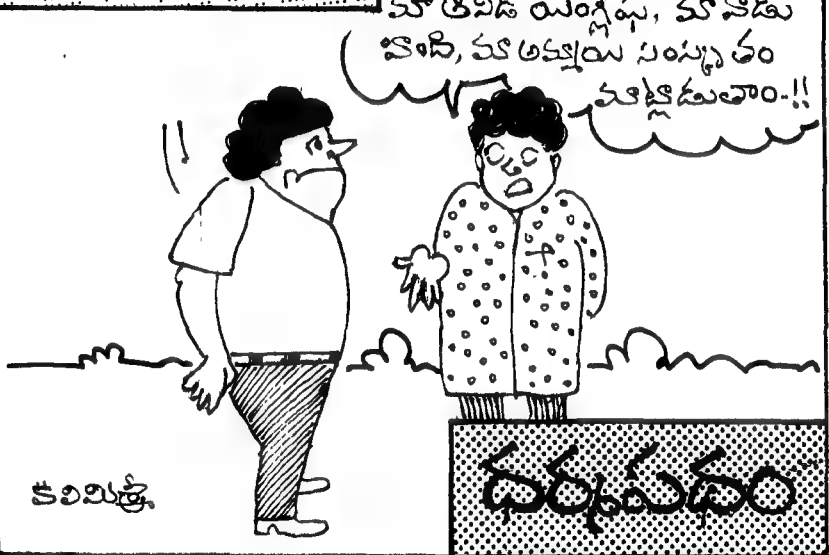

జ్ఞాన సంపాదనకు అవధి అనేది ఉండదు. బుద్ధిమంతులు తమకు కలిగిన జ్ఞానంతో తృప్తిపడక, ఇంకా దానిని సంపాదించడానికే ప్రయత్నిస్తూ ఉంటారు. విజ్ఞానవేత్తలు తమ ప్రతిభ వల్ల సూతనాంశాలను కనుగొన్నా తృప్తి చెందక ఇంకా ఆద్భుత విషయాలు అనేకంగా కనిపెట్టడానికే ప్రయత్నిస్తారు. భాషల విషయంలో కూడా ఇదే పద్ధతి.

మన భారత దేశం వివిధ సంస్కృతులకూ, వివిధ భాషలకూ నిలయ మైనది. హిందీ, మరాఠీ, గుజరాతీ, బీహారీ, బెంగాలీ, ఒరియా, తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, మలయాళం మున్నగు భాషలు వ్యవహారంలో ఉన్నవి. ఆ యా ప్రాంతాలవారు తమ తమ మాతృ భాషను ఉగ్గు పాలతో నేర్చుకుంటారు. ఇది సహజం. వారు కేవలం తమ భాషనే నేర్చుకొని, యితర భాషలు నేర్చుకోకపోతే చిక్కులు కలుగుతాయి. ఏమంటే, వారు కూపన్యమండూకాల వలె తమ దేశంలోనే ఉండరు గదా! ఇతర ప్రాంతాలకు వెళ్లినప్పుడు, అక్కడ భాష రాకపోతే పడే శ్రమ అనుభవజ్ఞులకే తెలుస్తుంది. అందువల్ల ఇతర భాషలను నేర్చుకోవడం కూడా ఎంతో అవసరం.

ఇతర ప్రాంతాల వారిని మనం స్నేహభావంతో చూడాలి. వారితో విరోధం తగదు. ■ రీతినే ఇతర భాషలపై

భాషాసమస్య

ద్యేషంపెట్టుకోవడం కూడా తగదు.

సాధారణ జ్ఞానం వలె భాషా జ్ఞానానికి గూడా పరిమితి లేదు. ఎన్ని భాషలయినా నేర్చుకో వచ్చును. ఆ యా రాష్ట్రాల సరిహద్దు ప్రాంతాలలో ఉన్న వారికి అప్రయత్నంగా రెండు భాషలూ వస్తాయి. దక్షిణ ప్రాంతం తెలుగు వారికి తమిళం, కర్ణాటక సరిహద్దులలో ఉన్నవారికి తెలుగుతో పాటు కన్నడం, ఉత్తరాంధ్రం సరిహద్దు వారికి ఒరియా సులభంగానే వస్తాయి. బహు భాషాభిజ్ఞత్వం దేశైక్యతకు తోడ్పడు తుంది. సంకుచితభావాలు

దూరమై పోతాయి. సుప్రసిద్దులైన విద్వాంసులు, దేశ నాయకులు రెండూ, మూడూ కాదు. ఎన్నో భాషలు ఎరిగి ఉన్న సంగతి మనకు తెలియనిది కాదు. ఇతర భాషలలో అసక్తిలేక, సంకుచిత భావాలు ఉన్నప్పుడే భాషా సమస్యలు తలెత్తుతాయి. పరస్పర విరోధాలకు దారి తీస్తాయి. వాట వల్ల ఎన్నో అనర్థాలు ఏర్పడతాయి. ఈ భాషా సమస్య తీరడానికి ఇతర భాషలు కూడా రావడం ఎంతో అవసరం.

— బులుసు వేంకట రమణయ్య

అమెచెలిల్ వాచి!
ముగ్గురి ముఖాలూ తళుక్కుమన్నాయి.
అమె అయాస పడ్తోంది! చెమటల్లో తడిసి ఉంది
అయినా చెప్పింది "ఇదిగోనమ్మా! నాతో పాటు
పనికొచ్చిన నా కొడుకు దిన్ని తీసుకు వచ్చాడుట!
ఆ సంగతి నాకు ఇందాకే తెలిసి వుంటే ఎప్పుడో
తెచ్చి ఇచ్చేదాన్ని
ఇప్పుడిప్పుడే నా మొగుడు ఇంటికి వచ్చాడు.
బాగానే తాగి ఉన్నాడు.
కాని నన్ను ధబ్బడిగాడు.
ఇంకా కాకాలనే అని నాకు తెలుసు
లేదన్నాను నిజంగా కూడా నా దగ్గర లేదు.
కాని ఊహించుకోలేదు.
ఇవ్వేం వచ్చినట్లు బాదసాగాడు నన్ను!
నా తలబొప్పె కట్టింది.
గాజులు చిట్టాయి
ఇంతలో నా కొడుకు ఉన్నట్లుండి అరిచాడు.

"నాన్నా! అమ్మనింక కొట్టకు! ఇదిగో ఈ వాచి
తీసుకుపో! ఇందాకా పని చేసిన వాల్లింట్లో దొరికితే
తెచ్చాను" అన్నాడు.
నాకు వెంటనే విషయం అర్థమైపోయింది.
ఆవును మరి ఇందాకా బాత్రూమ్లో నేనూ దాన్ని
చూసినదాన్నే!
అందుకే గబుక్కున వాచి చేతుల్లోంచి వాచి
లాక్కున్నాను.
పరుగుపెట్టాను
ట్రాఫిక్ని, కాని నా ఒళ్లు నెప్పులని కాని,
వెంటాడుతున్న మొగుడ్ని కానీ పట్టించుకోలేదు.
నా కొరిక ఒక్కటి నాకు చెందని ఈ పన్నుపు నా
దగ్గర ఉండడానికి వీల్లేదు! అలా నేను
ఉండనివ్వను
నా బిడ్డని దొంగగా మార్చలేను నేను.
వాడికి అది తప్పని తర్వాత చెప్పాను.
నా వెనక పన్నున్న నా భర్త నేనిది ఇచ్చేసానన్న

కొపంతో నన్ను చంపినా సరే!
నా నీతిని మాత్రం నేను చావనివ్వను"
చిరిగిన బట్టలు చెమటలకి ఒంటికి
అతుక్కున్నాయి.
జుట్టు రేగి ఉంది ముఖమంతా గాట్టు. కమిలిన
గుర్తులూ!
కానీ ఆ మాటల్లో ఎంత నిజాయితీ!
"ఎందరో దొంగలున్నారు. ఈ దరిద్ర ప్రపంచంలో!
కాని దొరికిందాకా అంతా దొరలే!" అంది వందన
ఒసారి కూతురితో!
కాని ఇప్పుడు జరిగినదేమిటి, ఆలోచిస్తోంది
అలాగే నిలబడి వందన
(ఈ కలకాలంలో న్యాయం, నీతి, నిద్రలు పోతున్న
మాట నిజమే!
కానీ అవి నిర్దిష్టం కాకుండా నిలుపుతున్నది
కేవలం ఇలాంటి కొందరు వ్యక్తులే!) □

జర్మనీలో శ్రీ పి. టి. రెడ్డి చిత్ర శిల్ప ప్రదర్శనలు :-

నా యూరోప్ యాత్ర కేవలం చిత్రకళా ప్రదర్శన కాలలకు సంబంధించింది. అక్కడి నానా విధమైన కళాకేంద్రాలను దర్శించినప్పుడు, అక్కడి కళాకారులు నా దృష్టి వికాసానికి ఎంతో చేయూత నిచ్చాయి. భవిష్యత్తులో నేను అనుసరించబోయే విధానానికి మార్గం లభించింది. నేను స్థాపించబోయే అర్బు మ్యూజియాన్ని మనదేశ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తీర్చి దిద్దుకోవానికి మార్గదర్శక సూత్రాలు దొరికాయి - అని అన్నారు విఖ్యాత కళాకారులు శ్రీ పి. టి. రెడ్డి.

నేవేవల్ గ్యాలరీ ఆఫ్ మార్టిన్ అర్బు సంస్థ 1982 - 83 లో జర్మనీలో ప్రదర్శించడం కోసం తండ్రి శాస్త్రానికి సంబంధించిన చిత్ర శిల్పాల సంకలనం సిద్ధపరిచింది. ఆ సంకలన పెక్కు చోట్ల ప్రదర్శితమైంది. తర్వాత "వార్షిక ఇయర్ ఆఫ్ పి. టి. రెడ్డి" అనే చిత్రసంకలన గ్రంథాన్ని మ్యూన్చీటర్ విశ్వవిద్యాలయాచార్యుడు డాక్టర్ రోడాల్ఫ్ కొన్నారు. ఆయన 1984 లోను, 1985 లోను భారతదేశానికి వచ్చినప్పుడు సదమూడు రోజులు హైదరాబాదులో ఉండి శ్రీ పి. టి. రెడ్డి చిత్ర శిల్పాలు దాదాపు పది వేలను పరిశీలించారు. ఆరు కళాఖండాలను కొన్నారు. ఆయన జర్మనీకి వెళ్లిన తర్వాత ఇండో - జర్మన్ మైత్రీ సంఘం ద్వారా జర్మనీలో శ్రీ పి. టి. రెడ్డి చిత్ర శిల్ప ప్రదర్శనాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. భారత ప్రభుత్వం సాంస్కృతిక సంబంధాల మంత్రి (ఇండియన్ కోస్టల్ ఫర్ కల్చరల్ రిలేషన్స్) శ్రీ పి. టి. రెడ్డి ప్రయాణ వ్యయం భరించింది. ఈ ప్రదర్శనం పశ్చిమజర్మనీలో పెక్కు చోట్ల జరిగింది. మే 13 వ తేదీన మ్యూన్షెన్లో

చైతన్యబాదు నాటికలు

ప్రారంభమయింది. అది జూన్ 7 వరకు మ్యూన్షెన్లో జరిగింది. జూన్ 12 నుంచి 22 వరకు ఎస్సినోలో జరిగింది. జూలై 18న బాన్లోను, పిదప ఫ్రాంక్ ఫర్ట్ లోను జరుగుతుంది. ప్రదర్శనలో 44 తెలవర్లు చిత్రాలు, 12 శిల్పాలు, 36 తంత్రానికి సంబంధించిన నీటి రంగు చిత్రాలు, 50 ద్రావణాలు, 35 గ్రాఫిక్సులు ఉన్నాయి. మ్యూన్షెన్ విశ్వవిద్యాలయ పట్టణం, అక్కడి వార్త్ హౌస్ సంస్థలో ఈ ప్రదర్శనం ప్రారంభమైంది. సంస్థ డైరెక్టర్ డాక్టర్ ఫెడరిక్ కార్ల్ స్టాన్ రోన్ హాఫ్ అధ్యక్షత వహించి ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. బాన్లోని భారత రాయబారి కార్యాలయం ప్రథమకార్యదర్శి డాక్టర్ బి. ఎన్. శర్మ భారత జర్మనీ కళాసంబంధాలు పెరచించి జర్మనీలో భారత కళాకారుడు శ్రీ హెచ్ బర్ట్ లిసెరిగి కళాప్రదర్శనం జరిపారని, రెండవ కళా ప్రదర్శనం శ్రీ పి. టి. రెడ్డిదని అన్నారు. బాన్లోని ఇండియన్ కల్చరల్ సెంటర్ డైరెక్టర్ శ్రీమతి ఉషామల్లిక్ శ్రీ పి. టి. రెడ్డిని పరిచయం చేశారు. కళా విమర్శకురాలు, పత్రికారచయిత్రి శ్రీమతి ఎడ్గా భట్టాచార్జీ శ్రీ పి. టి. రెడ్డి చిత్రాలను గురించి 40 నిమిషాలు ప్రసంగించారు. ఇండో - జర్మన్ మైత్రీ సంఘం అధ్యక్షుడు డాక్టర్ రోడాల్ఫ్ (మ్యూన్షెన్ విశ్వవిద్యాలయాచార్యులు) ధన్యవాదాలు సమర్పించారు. శ్రీ రెడ్డి తమ కళను గురించి, తర్వాత జరిగిన పురస్కరాలు

సమాచారం వివరించారు. పిదప ప్రత్యేకమైన టి. వి. ఇంటర్వ్యూలోను, రేడియో ఇంటర్వ్యూలోను శ్రీ రెడ్డి తమ చిత్ర శిల్పాలను గురించి, తమ దృక్పథాన్ని గురించి చెప్పారు. ఆగస్టులో ఈ ప్రదర్శనం అమెరికా, కెనడాలోను, యూరోప్ అంతటాను చూరదర్శనంలో ప్రసారమవుతుంది. మన చిత్రాలపై పాశ్చాత్యుల ప్రభావం ఉందని అక్కడి వారు కొందరన్నారు. కాని, నేను భారతదేశంలో అభిప్రాయించిన అజంతా చిత్రాలు, మినియోచర్ల ప్రభావమే కొనసాగుతున్నదని, సాంకేతిక పరిష్కారంలో భారతీయులు విదేశీయులకు ఏ మాత్రం తీసిపోనని, భారత లలితకళలు జీవీయ ముద్రలో విశిష్టమైనవని వాదించాను - అన్నారు శ్రీ రెడ్డి. భారతీయులు యూరోప్ నుంచి, ముఖ్యంగా జర్మనీ నుంచి నేర్చుకోవలసింది చాల ఉందని, శ్రీ రెడ్డి వెంట పక్కటించి వచ్చిన ఆయన సతీమణు డాక్టర్ యశోదారెడ్డి అన్నారు. ఈమె ఉన్నానియో ఎక్స్ విద్యాలయంలో తెనుగు శాఖ ప్రొఫెసర్. మ్యూన్షెన్ నగరం విశ్వ విద్యాలయ నగరం. 45 వేల మంది విద్యార్థులున్నారు. ఈ విశ్వవిద్యాలయం క్రమశిక్షణకు పెట్టింది పేరు. విద్యార్థులకు మధ్యాహ్న భోజన సౌకర్యం ఉంది. చదువు వ్యయసాధ్యం కాదు. విద్యార్థులు వికేర్లయినా తీసుకోవచ్చు. వారు చదువుకొంటూ పనులు చేసి ఆవశ్యకంవుంది. కాని, మంచి మార్కులు తెచ్చుకోవాలనే ధ్యేయం కలవారికి మరొక చోట పని చేయడం సాధ్యం కాదు. వచ్చేందు గంటలు శుభవ పలసివుంటుంది. పిల్లలు ఆరేళ్ళ వరకు బడికి హాస్కీరలేదు. ఆరేళ్ళు కాగానే, ఎందుకు బడిలో పిల్లలను చేర్చలేదని పోలీసు శాఖనుంచి కార్డు వస్తుంది. ఆరేళ్ల నుంచి కాటేజీ వరకు చదువు ఉచితం. దమ్మిడి కబ్బొల్లిన పనిలేదు. కాని ఆరేళ్లలోపు చదువు చాల వ్యయభరితం. 16 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చే వరకు వారు మనపిల్లలకంటే మూడింతలు ఎక్కువ చదువు నేర్చుకుంటారు. విద్యార్థులకు మానసిక శారీరక పరిశ్రమలు చాల ఉన్నాయి. అంతాక్రమశిక్షణతో జరుగుతుంది. విశ్వవిద్యాలయంలో వచ్చిక టిక్కు పట్టుతివాచిలు వరదినట్టుంటాయి. చిత్త చెదరం ఉండదు. విద్యార్థుల సమస్యలు అసలులేవు. జర్మనీ కామన్ మార్కెటులో చేరడం వల్ల ఆహారపదార్థాల ధర పెరిగింది. అప్పుడు విద్యార్థులు తమ కిచ్చే స్టెప్ ఇండ్స్ చాలక నమ్మి చేశారు. తరగతుల తర్వాత, ఎలాదీ నివాసాలు లేక, మౌనంగా బ్యానర్లతో ఐదుమైళ్ళు ప్రదర్శనం జరిపారు. వారి కొరికలు న్యాయమైనవని ఉపాధ్యాయులు కూడ సమర్థించారు. విశ్వ విద్యాలయం ఉపాధ్యక్షపదవికి ప్రొఫెసర్ శ్రీనే నియమిస్తారు. ఈ నియామకం పర్యాయ పద్ధతిలో వుంటుంది. సినియర్ ప్రొఫెసర్ సహజంగా ఉపాధ్యక్షుడవుతాడు. ప్రొఫెసర్ కావడం చాల ప్రతిష్టాకరంగా భావిస్తారు. ప్రొఫెసర్ ఉద్యోగం సెలెక్షనుకు 21 మంది ఉంటారు. సెలెక్షన్ ఆరు

పశ్చిమ జర్మనీలోని మ్యూన్షెన్ నగరంలో శ్రీ పి. టి. రెడ్డి చిత్ర శిల్పకళా ప్రదర్శనం ప్రారంభోత్సవ దృశ్యం.

అన్యోవేషన్స్ సూట్ కేస్ కొనండి! ఫేకేస్ ఉచితంగా పొందండి! 3 శాతం ఆదా చేయండి!

విజయవాడ బోర్డుమ్స్ * పిన్ కోడ్, పోస్ట్ : 77117

* చలవల్లి బంగళా, పోస్ట్ : 64024

* చన్ద్రాన్ హెడ్ షాప్స్ పోస్ట్ : 75119

గుంటూరు : బ్రాడీపేట, మెయిన్ రోడ్ పోస్ట్ : 22107

విశాఖపట్టణం : TSR కాంప్లెక్స్, స్టేషన్ రోడ్, పోస్ట్ : 61899

విజయనగరం, చాలాడీ కాంప్లెక్స్, M G రోడ్.

హైదరాబాద్ * రిట్స్ హోటల్ రోడ్, పోస్ట్ : 233655

* పోస్టాఫీసు ఎదురుగా, చిక్కడపల్లి

* గ్రామర్ స్కూల్ ఎదురుగా అబిడ్స్.

తెల్ల మచ్చలకు చికిత్స

శ్రీ ప్రమేయ ఒక పరిశోధన తరువాత తెల్ల మచ్చలను బాగు చేసేందుకు గాను మా ముఖ కనిపెట్టబడింది చికిత్సను గినుక పూర్తిగా పొందుతే మచ్చల రంగు మారి శరీరానికి మునుపటి రంగు తిరిగి వస్తుంది జబ్బు మొదళ్ళలో నుండి కూడా పూర్తిగా నయమౌతుంది మీరు ఏదైనా చికిత్స చేయాలంటే తప్పకుండా ఈ చికిత్సను పొందండి మా చికిత్సను గానీగా వాడినట్లయితే ప్రచారణకే ఒక ఫెల్ ఉచితంగా ఇవ్వబడుతుంది రోగుల ముసుగుతో సహా జబ్బు పూర్తి వివరాలను వ్రాయండి

రాంపత్త జీవితాన్ని ఆనందించండి

దావ్యంలో చేసి పొరపాట్లకు లేక మరి ఏ ఇతర కారణాలకు గానీ రోజు పిగ్గతో మీ బలహీనతను ప్రదర్శించలేక దాంపత్య జీవితంలో ఎటువంటి అనందభరితమైన సుఖాన్ని అనుభవించ లేక పోతున్నారా అయితే రహస్యమైన మీ జబ్బు యొక్క పూర్తి వివరాలను వ్రాయండి దాంపత్య జీవితంలో గల నిజమైన సుఖాన్ని అనుభవించేందుకు నలహీను పొందండి

తెల్ల వెంట్రుకలు మరియు వెంట్రుకలు రాలిపోవుట

మీ తెల్ల చెయ్యనవలం లేదు మీ ఆయుర్వేద చికిత్స (అయిల్) వల్ల తెల్ల వెంట్రుకలు మూట పిలుపు రంగులోనికి మారి స్థిరంగా నిలుస్తాయి జుట్టు రాలిపోకుండా కాపాడి రాలిపోయిన కొత్త జుట్టు వస్తుంది ఇది మెరుకు చర్మ పుష్కలమైన ఒక కొర్స్స్ ప్రైవేట్ రూ 35/- పోస్టేజీ మరియు డ్రాకింగ్ అవసరం

SHYAM AYURVED BHAVAN (AP)
P.O. KATRI SARAI (GAYA) PIN : 805 105

తొందరగా వ్యాజ్యాలకు, కొంగ్రావ్ ప్రత్యేక శీర్షికలకు తెలియజేయండి, దినపత్రిక పేజీ 10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000

ఇంటర్ విద్యార్థులారా!
1957 లో స్థాపించిన

రవి కళాశాల

[బ్రాడీపేట, గుంటూరు]

ఎన్నో వేలమంది
ఇంజనీర్లను, డాక్టర్లను
తయారుచేసి
ఆంధ్రుల అభిమానం
చూరగొన్న సంస్థ.
ఇప్పుడు ఇంటర్,
Bi.P. M.P. గ్రూపులతో
చదివే వారి కోసం

రవి పోస్ట్ ట్యూషన్

ఆగస్టు నుండి
ప్రారంభిస్తోంది

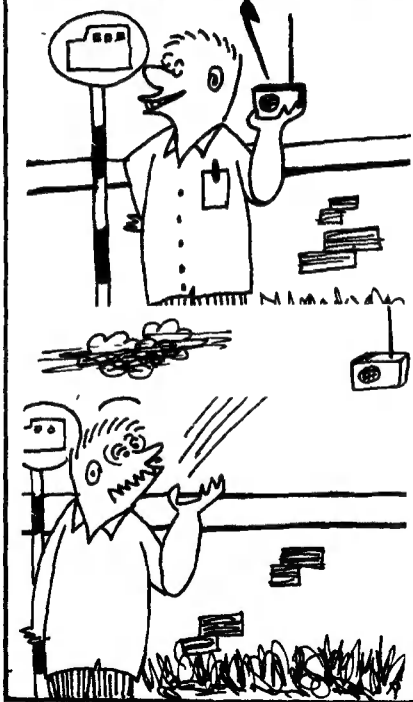
ట్యూషన్స్, గైడ్లు
అవసరం లేకుండా
ఇంటర్ ఫర్స్ట్ యేర్ లోనే గాక
ఎంట్రన్సు ఫర్స్ట్ యేర్ లో కూడా
నెగ్గటానికీ ఎంతో
ఉపయోగపడుతుంది.
వివరాలకు రు. 5/-లు
పంపండి.

సి. వి. ఎన్. ధన్,
డైరెక్టర్.

నెలల పాటు జరుగుతుంది వోటు వేస్తారు రికార్డు చూస్తారు శిలానికె వక్రువ ప్రాచీనముంటుంది మన గురుకులాలలో లాగ ఆచార్యుని విద్యార్థులు చాల గౌరవిస్తారు ఆచార్యుడు రాగానే తివి నిలచి గౌరవిస్తారు ఇది విశిష్ట విషయం బస్సులలో టికెట్లు కొనే పద్ధతిలేదు బస్ స్టేషన్లలోనే టికెట్లు కొనాలి సబ్ వెలలో టికెట్లు మిద టైము కూడ వుంటుంది గనుక మోసానిక ఆస్కారం వుందను టాక్సులు మోసం చెయ్యకుండా కంప్యూటర్లు హెచ్చరిస్తుంటాయి ఆదాల్ల తలచింద్రులు ఎక్కువగా వివాదాత్త ఆయన కుమార్తె ఇంటి నే ఇంటే ఆచారం వుంది నిరుద్యోగులకు ఐదు సంవత్సరాల వరకు పెన్షన్ ఇస్తారు అంత లోగా వాళ్లు ఉద్యోగాలు వెదుక్కోవాలి వెదుక్కోక పోతే ఆరాట వర్మ జీవని లిక్కి చెయ్యరు ఒన్ పెరెంట్ ప్యామిలి అనేది ఇప్పుడు ఆచారమైంది చిన్నప్పుడు ప్రేమికుడు మోసం చెయ్యడం వల్లనో, మరెకారణం వల్లనో కాలు జారి ఎల్లలను కనిన తల్లుల బటుంబాలను ఒన్ పెరెంట్ ప్యామిలి అంటారు

పెళ్లి కాక ఎల్లలను కనిన తల్లులకు ఇది గొప్ప రక్షణ క్రింది మద్య తరగతి వారిలో జాగ్రత్తను చాచిందే వాళ్లు ఉన్నారు అందువల్ల మహిళా విమోచన చ్యమమూ ఉంది పై తరగతివారిలో ఈ దాద లేదు వ్రై పురుషులు సమానంగా పని చేస్తారు కాని పది మైదానం కోత (రాన్ మోవింగ్) పంట జారిపనులు వ్రైలు చెయ్యరు పూల చెట్లు లేని ఇల్లు లేదు పూవులంటి వారి ప్రాణం మనదేకా బంటి చెట్లకు చాల గిరాగ ఒక మొక్క ఎది మార్పులకు (దాదాపు 60 రూపాయలు) అమ్ముతుంది శివగన్నేరంటిను(నాగలింగం) అంటిను వారి చాల ఇష్టం నల్లమందు

..కపిల్ బంటిని బలంగా క్రాట్టాడు! బంటి వేగంగా గాలిలోకి లేచింది.. అంతే..!

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

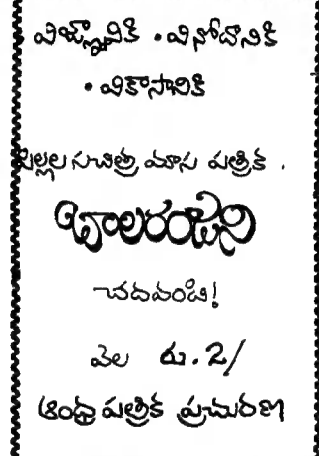
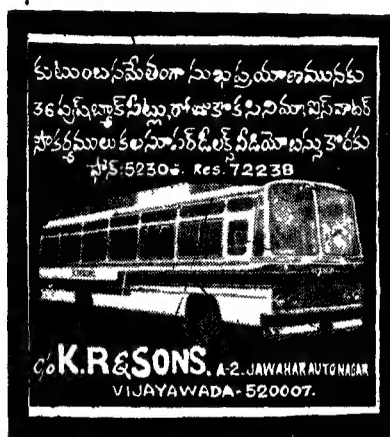
మొక్కలను వారు చాల పెంచుతారు పై మద్య తరగతి వారికే కళలపై ప్రతి మద్య తరగతికొంది వారికి లేదు కనుక ఎల్లలకు కళా చైతన్యం కలిగిస్తున్నారు విద్యావిదానంలో ఇది ఒక దాగం ఎల్లీటూళ్లు చాల శుభ్రంగా ఉంటాయి

పల్లిటూళ్లుకు పట్నాలకు జేదం పల్లిలలో అపుల మందలు పందుల దొడ్లు కనిపించడం చూమి గరిష్ట పరిమితిలేదు రైతులకు చాల శాకార్యంవుంది ఎచ్చరిక లేదు రైతే సదాశరి తన పంటను అమ్మివచ్చు స్వయం సమృద్ధి అంతకా కనబడుతుంది గ్రామాలంతటా సిమెంటు బోర్డె పందుల పెంపకం ఎక్కువ కొళ్లు తక్కువ వారి ఆహారం గ్రామాలలో పెద్ద కొడలి పెత్తనం వుంది జర్నల్స్ తమ సంస్కృతి పైన ఆహార ప్రేమవుంది యుద్ధంలో నేల మట్టమయిన మ్యూన్ స్టర్ నగరాన్ని విద్యార్థులు ప్రాపెనర్లు వున్నప్పటినుకున్నారట ఈ విషయం ఎంతో గర్వంగా చెప్పుకుంటారు వాళ్ల పల్ల మనం నెయ్యకొవలసినవి క్రమశిక్షణ పాడుపు, పారిశుద్ధ్యం ఆలోగ్య రక్షణ, పాలు పళ్లు విరివిగా వాడడం, ఎటువ వారిని గౌరవించడం మున్నగునవి ఎన్నో అన్నాయి అక్కడ ఇటవల శాకాహార ప్రచారం ఎక్కువగా ఉంది- అని అన్నారు డాక్టర్ యశోదా రెడ్డి మనుషు - ఇక్కడ పుట్టిన విద్యార్థులను సుంచి ప్రపంచమంతా అన్ని విషయాలు నెయ్యకొవాలి అన్నాడు ఆ నైతి నుంచి మనం పడటాయాము మరల నిలచొక్కకుని ఇతరుల నుంచి మంచిని నెయ్యకుని ఉన్నతిన సాచించాలి

ఉపశ్రుతి:-

ఎం సార్ తక్కువ పార్శిల వారంతా లక్షచిక్కులపుతున్నారే మి పాతకాలగ్రెష్ వారు ఎక్కడ వెనక గొంగలి సామెతగా వున్నదే- అనడగారు నన్నోకరు ఈ చాదస్తుల బతుకంతెసార్- అన్నారు పక్కన ఉన్నవారు

-తిరుమల రామచంద్ర

Printed and Published for Nageswara Rao Estates Private Ltd ,
by S Nageswara Rao at the Andhra Patrika Press, Gandhinagar, Vyayawada-3,
Editor S Radhakrishna, Phones - Business 61247, 61248, Editorial 75667

గోదావరి

డి.ఎ.పి.

అన్ని పంటలకు అనువైన ఎరువు

మన ప్రధానమైన పంటలు వరి, మిరప, ప్రత్తి, చేరుశనగ, చెఱుకు, జొన్న, ఈ పైరులనుండి అధిక దిగుబడులను పొందడానికి సత్రజని, భాస్వరపు ఎరువుల వినియోగం ఎంతయినా అవసరం.

సత్రజని 18 కాతం, భాస్వరం 46 కాతం కలిగిన గోదావరి డి.ఎ.పి. మొక్క వ్రేళ్ళను వృద్ధి చేస్తుంది. పైర్లను ఖచ్చితంగా పెంచుతుంది. మొక్కకు డి.ఎ.పి. వాడకం వల్ల

అధిక దిగుబడులను పొందండి
"అదే మీ కాంక్ష"

పోషకాహారాలు జాగా లభించి కాయలు, గింజలు అధికంగా పండుకాయు.

అన్ని పంటలకు, అన్ని నేలలకు అనువైన ఎరువు. అత్యుత్తమ ఎరువు గోదావరి డి.ఎ.పి. అందుకో గోదావరి డి.ఎ.పి. ఎరువు కొనండి. దుక్కిలో గాని, దమ్ములో గాని వాడండి.

మీ రాబడిని పెంచండి
అదే మా వాంఛ"

గోదావరి ఫెర్టిలైజర్స్ అండ్ కెమికల్స్ లిమిటెడ్

వాణి నిలయం, 50 సెబాస్టియన్ రోడ్, సికింద్రాబాదు - 500 003

పైరు దిగుబడికి - రైతు రాబడికి

అమ్మతొంజన్ కే
తెలుసు
తల నొప్పి
బాధ

మృదువైన మూలపదార్థము వల్ల
ఉపయోగించుకు నులభము

క్రొత్త కార్కు అమరిక వల్ల
మందు శక్తికి రక్షణ

OBM 8708 TG

1984 ఒలింపిక్స్ క్రీడలలో
ఫౌల్స్ ను భారత క్రీడాకారులకు
అధికారపూర్వకంగా పెయిన్ బామ్
సరఫరా చేసినవారు.

అమ్మతొంజన్

ఏ ఇతర బాధలు కల్గించని

శీఘ్ర నివారిణిని నమ్ముండి